

TR52 BÖLGESİ (KONYA KARAMAN) KURAKLIK İNDEKSİ

Yayın No:

4

Mevlana
Kalkınma Ajansı
Development Agency

2012

İÇİNDEKİLER

1	GİRİŞ.....	6
2	MATERYAL VE YÖNTEM	8
2.1	MATERYAL.....	8
2.1.1	KURAKLIK VE ÇEŞİTLERİ	8
2.1.2	ÇALIŞMA ALANI VE ÇALIŞMADA KULLANILAN VERİLER	10
2.2	YÖNTEM.....	12
2.2.1	STANDART YAĞIŞ İNDEKSİ (SPI)	12
2.2.2	AYDENİZ METODU	13
2.2.3	ERİNÇ METODU	14
3	ARAŞTIRMA BULGULARI	15
3.1	METEOROLOJİK KURAKLIK ANALİZİ	15
3.1.1	AYLIK ANALİZ SONUÇLARI	15
3.1.2	YILLIK ANALİZ SONUÇLARI	24
3.2	HİDROLOJİK KURAKLIK ARAŞTIRMASI	31
3.2.1	REZERVUAR DEĞERLERİ	31
3.2.1	YERALTI SULARI (YAS)	38
4	SONUÇ VE DEĞERLENDİRME	49
5	EKLER.....	51
5.1	ÖLÇÜM YAPILAN YERLEŞİMLERİN AYLIK ERİNÇ İNDEKS DEĞERLERİ	52
5.2	ÇALIŞMADA KULLANILAN METEOROLOJİK VERİLER.....	78

Bu rapor MEVKA Araştırma Etüt ve Planlama Birimi Uzmanı Nurten ELVAN KÖKSOY tarafından hazırlanmıştır.

TABLO DİZİNİ

Tablo 1. SPI Metoduna Göre İndeks Değerleri ve Sınıflandırma.....	13
Tablo 2. Erinç Sınıflandırması.....	14
Tablo 3.2010-2011 Yılı Sulama Sezonu İçerisindeki Kuraklık Durumu	23
Tablo 4. Türkiye ve KONYA su Potansiyelleri	31
Tablo 5. Yeraltı Suları Kullanımı	38

ŞEKİLLER DİZİNİ

Şekil 1. Kuraklık Çeşitleri ve Etkileri.....	9
Şekil 2. Konya Meteoroloji Bölge Müdürlüğü'ne Bağlı İstasyonlar	10
Şekil 3. Yıllık Toplam Yağış Miktarı (mm)	11
Şekil 4. Yıllık Ortalama Maksimum Sıcaklıklar.....	11
Şekil 5. Cihanbeyli İlçesi Aylık Erinç İndeks Değerleri.....	15
Şekil 6. Akşehir İlçesi Aylık Erinç İndeks Değerleri	16
Şekil 7. Beyşehir İlçesi Aylık Erinç İndeks Değerleri.....	16
Şekil 8. Ereğli İlçesi Aylık Erinç İndeks Değerleri	17
Şekil 9. Hadim İlçesi Aylık Erinç İndeks Değerleri.....	18
Şekil 10. Kulu İlçesi Aylık Erinç İndeks Değerleri	18
Şekil 11. Yunak İlçesi Aylık Erinç İndeks Değerleri.....	19
Şekil 12. Ilgın İlçesi Aylık Erinç İndeks Değerleri.....	19
Şekil 13. Seydişehir İlçesi Aylık Erinç İndeks Değerleri	20
Şekil 14. Çumra İlçesi Aylık Erinç İndeks Değerleri.....	21
Şekil 15. Karapınar İlçesi Aylık Erinç İndeks Değerleri.....	21
Şekil 16. Karaman İlçesi Aylık Erinç İndeks Değerleri	22
Şekil 17. Konya İlçesi Aylık Erinç İndeks Değerleri	22
Şekil 18. 1981 Yılı Erinç Yıllık Kuraklık İndeksleri.....	24
Şekil 19. 1985 Yılı Erinç Yıllık Kuraklık İndeksleri.....	25
Şekil 20. 1995 Yılı Erinç Yıllık Kuraklık İndeksleri.....	26
Şekil 21. 2000 Yılı Erinç Yıllık Kuraklık İndeksleri.....	27
Şekil 22. 2010 Yılı Erinç Yıllık Kuraklık İndeksleri.....	28
Şekil 23. 2011 Yılı Erinç Yıllık Kuraklık İndeksleri.....	29
Şekil 24. Silile Sulaması.....	31

Şekil 25. Dineksaray Pompaj Sulaması	32
Şekil 26. Çumra Sulama Birliği-Ova Sulama Birliği	32
Şekil 27. Seydişehir Gevrekli Sulaması.....	33
Şekil 28. Seydişehir Karaören Pompaj Sulaması	33
Şekil 29.Seydişehir Suğla Pompaj Sulaması	34
Şekil 30. Beyşehir Kireli Pompaj Sulaması	34
Şekil 31. Ilgın-Atlantı Sulaması	35
Şekil 32. Ilgın Pompaj Sulaması	35
Şekil 33. Sağ Sahil-Sol Sahil-A.Çiller Sulaması	36
Şekil 34. Altınapa Sulaması	37
Şekil 35. Suğla Pompaj Sulaması	37
Şekil 36. Belgeli ve Belgesiz Kuyular	39
Şekil 37. Kadınhanı-Avşarlı Rasat Kuyusu	39
Şekil 38. Ilgın-Boğazkent Rasat Kuyusu	40
Şekil 39. Yunak-Yavaşlı Rasat Kuyusu	40
Şekil 40. Beyşehir-Doğanbey Rasat Kuyusu	41
Şekil 41. Seydişehir-Taşağıl Rasat Kuyusu.....	41
Şekil 42. Meram-Hatıp Rasat Kuyusu	42
Şekil 43. Meram-Hatıp Rasat Kuyusu	42
Şekil 44. Çumra-Fethiye Rasat Kuyusu	43
Şekil 45.Çumra-Alibeyhüyüğü Rasat Kuyusu	43
Şekil 47. Çumra-Arıkören Rasat Kuyusu	44
Şekil 48. Ereğli-Yeniköy Rasat Kuyusu	44
Şekil 49. Ereğli-Yenizengen Rasat Kuyusu.....	45
Şekil 50. Karapınar-Gülfetyayla Rasat Kuyusu	45
Şekil 51. Eşmekaya Rasat Kuyusu.....	46
Şekil 52. Selçuklu-Tutup Rasat Kuyusu	46
Şekil 53. Selçuklu-Meydan Rasat Kuyusu	47
Şekil 54. Cihanbeyli-Sığırcık Rasat Kuyusu	47
Şekil 55. Cihanbeyli-Küçükkartal Rasat Kuyusu.....	48
Şekil 56. Kulu-Merkez Rasat Kuyusu.....	48

1 GİRİŞ

Dünya ikliminin tarih boyunca bir çok kere değişmiştir. Bu değişim, doğal nedenlerden kaynaklandığı gibi endüstrileşme gibi insan faaliyetlerinden de kaynaklanmaktadır.

Endüstri devrimi ile beraber insanoğlu fosil yakıt kullanımı vb. faaliyetler ile atmosferin kimyasal bileşimine etkiye bulunmuştur. Bunun sonucunda 18. yüzyılın ortalarından sonra atmosferde karbondioksit, metan ve azot oksit konsantrasyonu artmıştır. Bu durum atmosferde doğal olarak bulunan sera gazlarının konsantrasyonlarının artmasına ve küresel ısınmaya neden olmuştur. 20. yüzyıl boyunca yeryüzünün ortalama küresel yüzey sıcaklığı 0,6°C arttığı ve gelecek yüzyılda da ortalama yüzey sıcaklığının 1,4-5,8°C artabileceği belirtilmektedir. Bu ısınma iklim değişikliğinin yanı sıra taşkın ve kuraklık gibi ekstrem olaylarda artışlar yapabileceği beklentisiyle hidrolojik afetleri hızlandırıcı bir etken olmaktadır.¹

Küresel ısınmanın ülkemizi kuraklık anlamında önemli oranda etkileyeceği ön görülmektedir. Özellikle Orta Anadolu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinin ciddi anlamda yağış eksikliği yaşayacağı tahmin edilmektedir. Zaten adı geçen bölgelerin geçmiş yıllardaki yıllık yağış ortalamalarına bakıldığında oldukça düşük değerlere sahip olduğu bilinmektedir. Dolayısı ile bu bölgelerin var olan kurak doğal bir iklim yapısına sahip olmasının yanında birde küresel ısınma tehdidi, hem tarımsal üretim hem de diğer ihtiyaçlar için gerekli olan su talebinin karşılanması anlamında önemli sorun oluşturacaktır.

Kuraklık, taşkın gibi ani olarak meydana gelmemesine rağmen, dünyadaki doğa olayları içinde maliyeti en fazla olan ve küresel anlamda yıllık olarak oldukça önemli maddi zararlara neden olan doğal afetlerdendir.

Kuraklık, tarımsal, hidrolojik ve meteorolojik kuraklık olarak sınıflandırılmaktadır. Her üç tanıma göre de kuraklığın ana nedeninin yağışın ortalamasının altında olması durumunda meydana gelmektedir. Ancak tarımsal kuraklıkta diğerlerinden farklı olarak, yağışın yetersiz olduğu dönemde bitki yetiştirilen alanda yeterli toprak neminin (sulama ile) sağlanması durumunda kuraklıktan söz edilmemektedir. Ancak Doğu Karadeniz Bölgesi dışında ülkemizde ve özellikle bölgemizde, bitkisel üretimin yapıldığı dönemde bitkinin ihtiyaç duyduğu suyu yağışlarla karşılamak hemen hemen imkânsızdır. Bu bakımdan ülkemizde talep edilen su ile yağışın zamana göre dağılımı genellikle uyum göstermediğinden, tarımsal kuraklık zararının önlenmesi için tarımsal üretimde sulama kaçınılmazdır.

Tarım yapılan alanlarda kuraklığın şiddetinin derecelendirilmesi, yılın farklı zamanlarında yağış etkisinin değişikliğinden dolayı zor olmaktadır. Bu yüzden kuraklığın şiddeti ve süresi, bitki yetiştirme periyodu ile yağmur arasında ilişkilendirilmelidir. Kuraklık şiddetinin değerlendirilmesi, sadece toplam yağmur miktarındaki eksiklikten ziyade, toprak nemi ve bitki koşullarını göz önünde bulundurarak etkili yağmur miktarının saptanmasını gerektirir. Ayrıca tarımsal kurak süreler, toprak nem kapasitesi ve bitki su tüketimi durumuna

¹ EPA., 2002. *National Emissions Inventory Data and Documentation*, U.S. Environmental Protection Agency.

göre belirtilmelidir. Ancak gerekli olan verilerin bulunamamasından ve toprak ölçümlerinin yapılması gerektiğinden dolayı bu çalışmada tarımsal kuraklık analizi yapılmamıştır. Meteorolojik kuraklık analizi Konya Meteoroloji Bölge Müdürlüğü'ne bağlı istasyonların bulunduğu ilçeler düzeyinde Erinç metodu kullanılarak yapılmıştır. Hidrolojik kuraklık bölümünde ise; DSİ 4. Bölge Müdürlüğünden Elde edilen yeraltı ve yerüstü sularına ilişkin verilerin değerlendirmeleri yapılmıştır.

2 MATERYAL VE YÖNTEM

2.1 MATERYAL

2.1.1 KURAKLIK VE ÇEŞİTLERİ

Araştırmacılar kuraklıkla ilgili pek çok tanım yapmışlardır. Bunun nedeni su kıtlığının, suya dayalı birçok aktiviteyi ve dolayısıyla canlıların yaşamını birçok alanda farklı zaman dilimlerinde ya da şiddetlerde de olsa mutlaka etkileyeceğidir.

Kuraklık; bir bölgenin nem miktarındaki geçici dengesizliğin o bölgedeki su kıtlığı ile ilişkisi olarak tanımlanır.²

Uluslararası çölleşme ile mücadele sözleşmesinde kuraklık; "yağışların kaydedilen normal düzeylerinin önemli ölçüde altına düşmesi sonucu arazi ve kaynak üretim sistemlerini olumsuz etkileyen ve ciddi hidrolojik dengesizliklere yol açan doğal bir olay" olarak tanımlanmıştır.

Her ne kadar yağışların azalması kuraklık olayını tetiklemekte ise de asıl hasarlar gerekli şekilde zeminde nemin azalması, nehir akışlarında ve biriktirme haznelerinde (bentler, barajlar, doğal göller) suların biriktirilememesi ve böylece iyi yönetilememesinden ortaya çıkar.

Kuraklık, ekosisteme müdahalenin bir sonucu olarak günümüzde kendini ciddi anlamda hissettiren ve hissettirmeye de devam edecek olarak gözüken problemlerin başında gelmektedir. Su kaynaklarının kısıtlı oluşuna karşın, hızlı nüfus artışı ve bunun bir sonucu olarak da suya olan talepteki artış, kuraklığın etkisini daha da artırmaktadır.

Dünya nüfusunun artması, şehirleşme, iklim değişimleri, orman tahribatları, çölleşme sonucunda kuraklık toplum çevre ve değişik ülkeleri tehdit eder boyutlara ulaşmaktadır. Kuraklığın ekonomik ve toplumsal boyutları vardır. Toplumun ekonomisi sağlığı ve psikolojisi ve ticareti ile yakından ilgilidir. Çeşitli nedenlerden dolayı dünyamızın ısınması neticesinde iklimlerde belirgin farklılıklar kendini göstermekte ve dünyamızda farklı iklimsel olaylar oluşmaya başlamıştır. Dünyanın bir kısmı kuraklık çekerken diğer bir kısmında ise aşırı derecedeki yağışlar taşkınlara neden olmaktadır. Türkiye yerkürenin kuraklıkla karşı karşıya bulunan bölgesinde yer almaktadır. Bölgemizde kuraklık olmazsa bile, nüfus artışı, yeni alanların sulamaya açılması ve su kaynaklarının kirlenmesi neticesinde şimdiden kişi başına düşen su miktarında bir yetersizlik söz konusudur.³

Kuraklık yalnızca fiziksel bir olay veya bir doğa olayı olarak görülmemelidir. Onun, insan ve faaliyetlerinin su kaynaklarına olan bağımlılığı nedeniyle toplum üzerinde çeşitli etkileri vardır. Uzun süreli kuru havalar, havadaki nem miktarını azaltarak toprak ve su kaynakları üzerinde olumsuz etkilere ve ciddi çevresel, ekonomik ve sosyal problemlerin ortaya

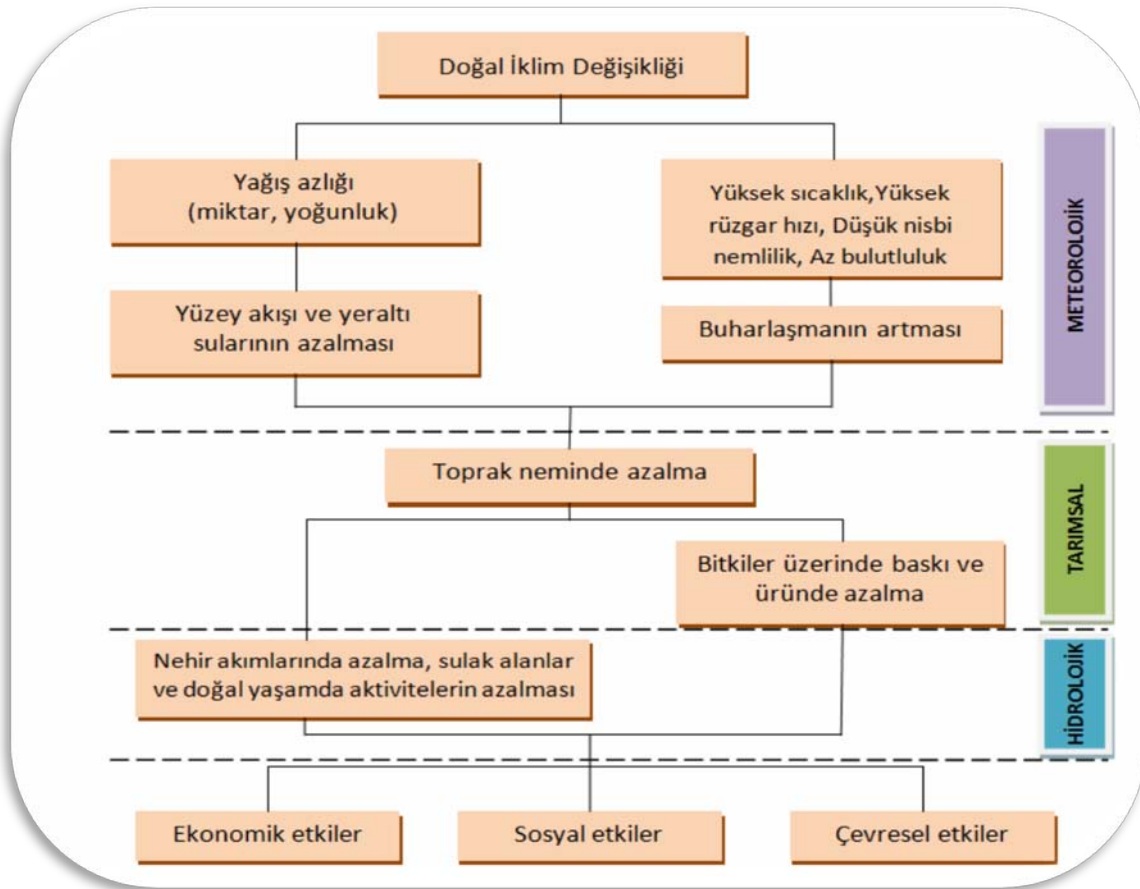
² Özlü, H., 2007. Kuraklık ve Su Yönetimi. İklim Değişimi ve Su Ekonomisi Paneli, G. Ü.Bilim ve Teknoloji Stratejileri Araştırma ve Geliştirme Merkezi, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü, Ankara.

³ Şen, Z., Su Bilimi ve Yöntemleri, Su Vakfı Yayınları, İstanbul, 2003, s 265 – 285

çıkmasına neden olur. Çok yavaş gelişerek belirli bir süreçte oluşan bu doğal olayın süresi uzadıkça sonuçları da çok tehlikeli boyutlara ulaşmaktadır. Esas olarak yağış yetersizliğine bağlı olarak su azlığıyla ortaya çıkan kuraklık, üretimde azalmaya, yetersiz beslenmeye, sonuçta kıtlık, açlık ve ölümlere neden olabildiğinden çok önemli sosyal ve ekonomik sorunların yaşanmasına neden olmaktadır.⁴

Kuraklık; meteorolojik, tarımsal, hidrolojik, coğrafik hatta sosyal ve ekonomik yönden farklı biçimlerde tanımlanmış ve farklı isimler altında değerlendirilmiştir. Ancak genel olarak üç kuraklık türünden söz edilmektedir. Bunlar; Meteorolojik kuraklık, hidrolojik kuraklık ve tarımsal kuraklıktır.

Şekil 1. Kuraklık Çeşitleri ve Etkileri

Kaynak: Devlet Meteoroloji İşleri Genel Müdürlüğü

- Meteorolojik kuraklık; belirli bir zaman periyoduna ait normallerden (genellikle en az 30 yıllık) meydana gelen sapma olarak tanımlanır. Bu tanımlamalar genellikle bölgeseldir ve tahminen bölgesel klimatolojinin tam olarak anlaşılması temeline oturur. Normal olarak meteorolojik ölçümler kuraklığı ifade etmede başta gelen göstergelerdir. Devam eden bir meteorolojik kuraklık olayı hızlı bir şekilde kuvvetlenebilir veya aniden sona erebilir. Kuraklık periyotları genellikle, belirlenen eşik değerlerinin altında yağışlı olan günlerin sayısı olarak tanımlanmıştır. Şekilde de görüldüğü gibi meteorolojik kuraklık, tarımsal ve hidrolojik kuraklıkları tetiklemektedir.

⁴ Kömüşçü, A.Ü. 2001. An Analysis of Recent Drought Conditions in Turkey in Relation to Circulation Patterns

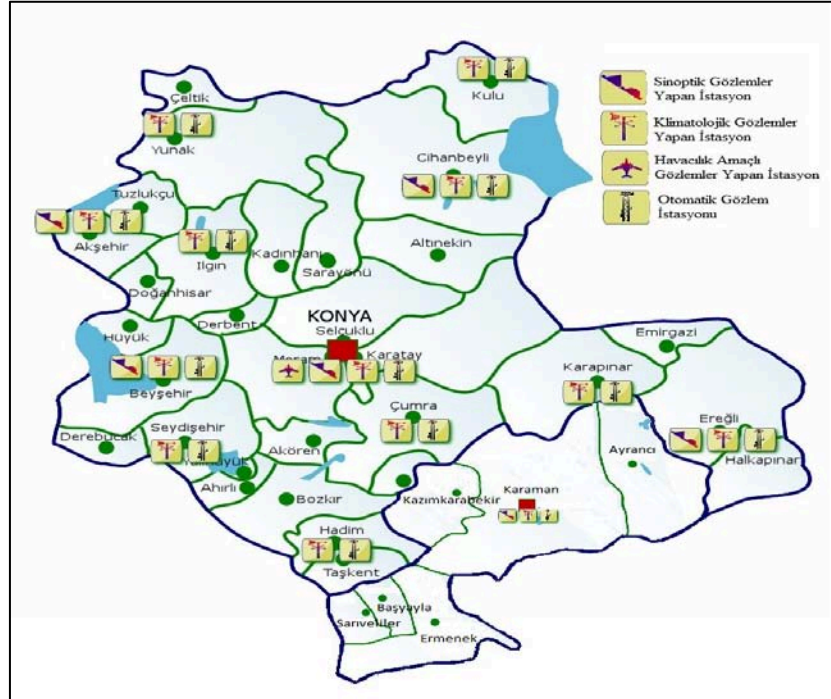
- Tarımsal kuraklık; bitkinin kök bölgesinde, büyüyüp gelişmesi için yeterli nem bulunmaması durumu olarak ifade edilir. Büyüme periyodu boyunca, belirli bir bitkinin suya ihtiyaç duyduğu belirli bir kritik döneminde yeterli toprak nemi olmadığı zaman tarımsal kuraklık meydana gelir. Tarımsal kuraklık meteorolojik kuraklıktan sonra ve hidrolojik kuraklıktan önce ortaya çıkan tipik bir durumdur. Tarımsal kuraklık, toprağın derinlikleri doymuş halde olsa bile ürün verimlerini ciddi oranda düşürebilir. Yüksek sıcaklıklar, düşük nispi nem ve kurutucu rüzgarlar yağış azlığının etkilerinin katlanmasına sebep olur.

- Hidrolojik kuraklık; uzun süre devam eden yağış eksikliği neticesinde ortaya çıkan yeryüzü ve yer altı sularındaki azalma ve eksiklikleri ifade eder. Nehir akım ölçümleri ve göl, rezervuar, yer altı su seviyesi ölçümleri ile takip edilebilir. Yağmur eksikliği ile akarsu, dere ve rezervuarlardaki su eksikliği arasında bir zaman aralığı olduğundan dolayı hidrolojik ölçümler kuraklığın ilk göstergelerinden değildir. Meteorolojik kuraklık sona erdikten uzun süre sonra dahi hidrolojik kuraklık varlığını sürdürebilir. Yağış miktarındaki azalmaya bağlı olarak bir süre sonra akarsuların hacimlerinde bir azalma, göl seviyelerinde düşüş ve yeraltı su kaynaklarında, daha alt seviyelere çekilme görülecektir. Bu da yaşamın birçok alanını olumsuz yönde etkileyecektir. Şehircilik, sulama, elektrik enerjisi ve endüstriyel kayıplar gibi sorunlar ortaya çıkaracaktır.

2.1.2 ÇALIŞMA ALANI VE ÇALIŞMADA KULLANILAN VERİLER

Çalışma alanı TR52 bölgesini (Konya ve Karaman illeri) kapsamaktadır. Çalışma Konya Meteoroloji Bölge Müdürlüğü'ne bağlı istasyonların bulunduğu ilçeler düzeyinde yapılmıştır.

Şekil 2. Konya Meteoroloji Bölge Müdürlüğü'ne Bağlı İstasyonlar

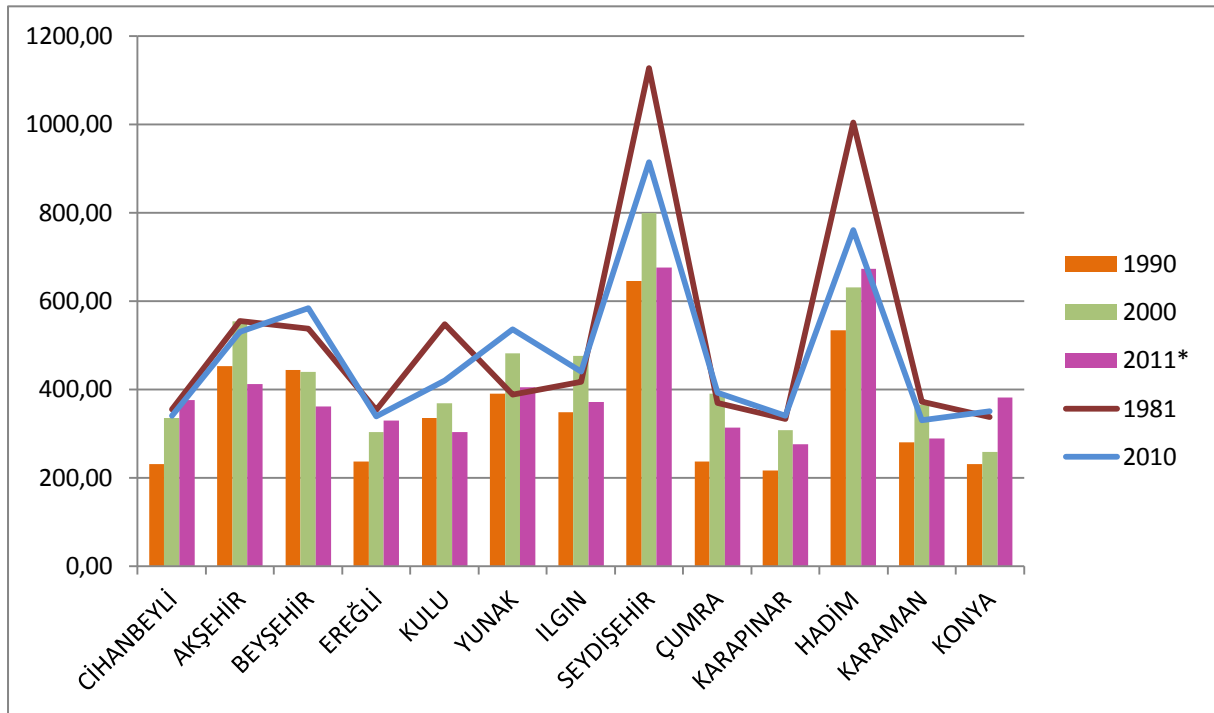

Kaynak: Konya Meteoroloji Bölge Müdürlüğü

TR52 bölgesinin meteorolojik ve hidrolojik kuraklık durumunun incelendiği çalışmada veriler Konya Meteoroloji Bölge Müdürlüğü, DSİ 4. Bölge Müdürlüğü ve DSİ 18. Bölge Müdürlüğünden temin edilmiştir.

Meteorolojik kuraklık analizinde; çalışma alanının aylık ve yıllık toplam yağış verileri ile aylık ve yıllık ortalama maksimum sıcaklık verileri kullanılmıştır.

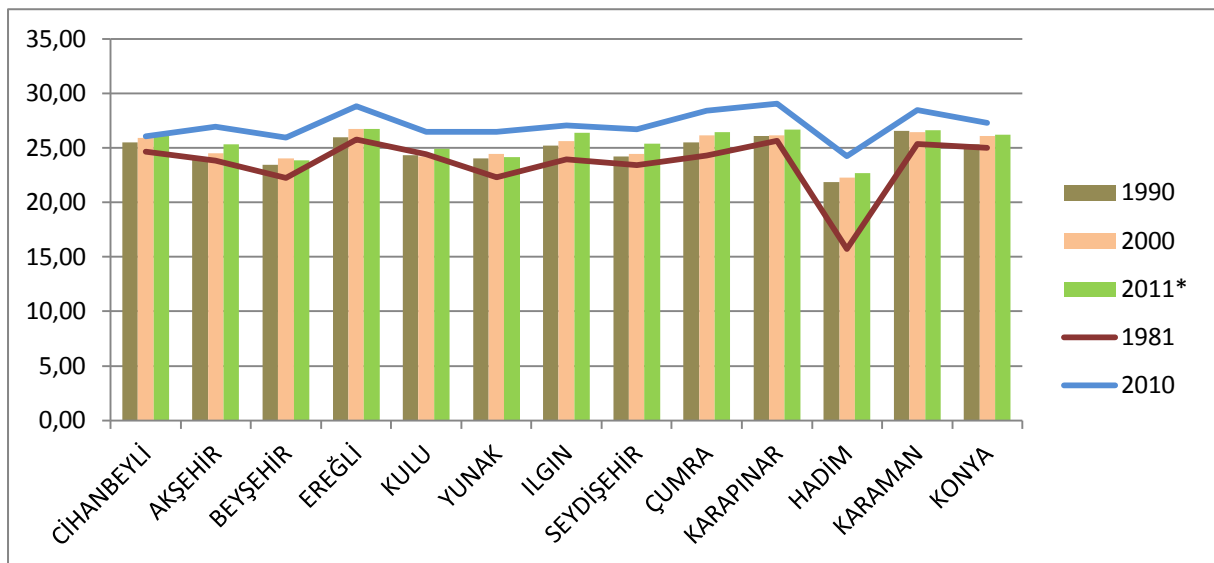
Şekil 3. Yıllık Toplam Yağış Miktarı (mm)

Kaynak: Konya Meteoroloji Bölge Müdürlüğü

*2011 yılına ait verilerde Kasım ve Aralık ayları bulunmamaktadır.

Şekil 4. Yıllık Ortalama Maksimum Sıcaklıklar

Kaynak: Konya Meteoroloji Bölge Müdürlüğü

*2011 yılına ait verilerde Kasım ve Aralık ayları bulunmamaktadır.

Hidrolojik kuraklık bölümünde ise; yer üstü sularının (göl, baraj) seviye ve hacim değerleri verileri ile yeraltı su seviyelerine ilişkin kuyu seviye ölçümlerine ait veriler incelenmiştir.

2.2 YÖNTEM

Bir bölgedeki kuraklık olaylarının incelenmesinde, kuraklık tipine göre farklı birçok yöntem kullanılır. Meteorolojik kuraklık analizinde de, kuraklık indeksinin hesaplanması için çeşitli yöntemler kullanılmaktadır. Analiz yöntemleri hakkında yapılan çalışmalardan sonra TR52 bölgesinde Erinç metodunun uygulanmasına karar verilmiştir. Meteorolojik analizler için kullanılan yöntemlerin bazıları;

2.2.1 STANDART YAĞIŞ İNDEKSİ (SPI)

McKee vd. (1993) tarafından geliştirilen standart yağış indisi (SPI) kuraklık için yapılan hesaplarda sıkça kullanılan bir yöntemdir. Devlet Meteoroloji İşleri Genel Müdürlüğü de genellikle bu yöntemi kullanmaktadır.

Standart Yağış İndeksi (SYİ) esas olarak belirlenen zaman dilimi içinde yağışın ortalamadan olan farkının standart sapmaya bölünmesi ile elde edilir. Ve sadece yağış verileri kullanılarak yapılan bir analizdir.

$$SPI = (X_i - \bar{X}_i) / \sigma$$

SPI: Standart Yağış İndeksi

X_i : Aktüel yağış miktarı

$\bar{X}_i$: Ortalama yağış miktarı

σ : Standart sapma değeri

SPI değerleri dikkate alınarak yapılan bir kuraklık değerlendirmesinde indeksin sürekli olarak negatif olduğu zaman periyodu kurak dönem olarak tanımlanır. İndeksin sıfırın altına ilk düştüğü dönem kuraklığın başlangıcı olarak kabul edilirken, indeksin pozitif değere yükseldiği ay kuraklığın bitimi olarak değerlendirilir.

Tablo 1. SPI Metoduna Göre İndeks Değerleri ve Sınıflandırma

SPI İNDİS DEĞERLERİ	SINIFLANDIRMA
2.0 ve üzeri	Olağanüstü Nemli
1.60 — 1.99	Aşırı Nemli
1.30 — 1.59	Çok Nemli
0.80 — 1.29	Orta Nemli
0.51 — 0.80	Hafif Nemli
0.50 — -0.50	Normal
-0.51 — -0.79	Hafif Kurak
-0.80 — -1.29	Orta Kurak
-1.30 — -1.59	Şiddetli Kurak
-1.60 — -1.99	Çok şiddetli Kurak
-2.0 ve altı	Olağanüstü Kurak

Kaynak: http://www.ncdc.noaa.gov/img/climate/research/2011/nov/spi09_201111_pg.gif

2.2.2 AYDENİZ METODU

Prof. Dr. Akgün AYDENİZ' in 1973 yılında geliştirmiş bir metottur. Aydeniz, kurak dönemlerin ve indislerin belirlenmesinde, sadece yağış parametrelerinin kullanımının yetersiz olduğunu ve gerçeğe yakın değerlerin elde edilmesinde nem-yağış ilişkisi ile sıcaklık-güneşlenme süresi ilişkilerinin göz önünde bulundurulmasının daha uygun sonuçlar vereceğini belirtmiştir.

Aylık

$$N_{ks} = \frac{YN12}{SG_s + 15} \quad K_{ks} = \frac{1}{N_{ks}}$$

Yıllık

$$N_{ks} = \frac{YN12}{SG_s + 15} N_p \quad K_{ks} = \frac{1}{N_{ks}}$$

N_{ks} : Nemlilik Katsayısı

Y : Aylık Toplam Yağış

S : Aylık Ortalama Sıcaklık

G_s : Güneşlenme Süresi (%)

N : Aylık Ortalama Nem (%)

K_{ks} : Kuraklık Katsayısı

N_p : Nemli Periyot Yüzdesi

N_{ks}	K_{ks}	İndis
<0.40	>2.50	Çöl
0.40-0.67	1.50-2.50	Çok kurak
0.67-1.00	1.00-1.50	Kurak
1.00-1.33	0.75-1.00	Kurakça
1.33-2.00	0.50-0.75	Nemlice
2.00-4.00	0.25-0.50	Nemli
>4.00	<0.25	Islak

2.2.3 ERİNÇ METODU

Erinç metodu bir yerin yağış miktarı ile kaybedilen su miktarı arasındaki ilişkileri ortaya koymaktadır. Buharlaşmanın neden olduğu su kaybına yol açan esas etmen olarak sıcaklığı da dikkate almıştır. Yağış miktarlarının doğrudan ortalama sıcaklıklara oranlanması ile elde edilen indis; Karasal bölgelerde gerçekte olduğundan daha nemli bir durumun ortaya çıkmasına sebep olmaktadır. Bu nedenle Erinç, indisin hesaplanmasında ortalama sıcaklık yerine ortalama maksimum sıcaklığı almıştır.

$$I_m = \frac{P}{T_{om}}$$

I_m : Yağış etkinliği

P : Yıllık toplam yağış miktarı

T_{om} : Yıllık ortalama maksimum sıcaklık

I_m 'nin hesaplanmasında evapotranspirasyon ile kaybın çok az olması nedeniyle, aylık ortalama maksimum sıcaklığın 0 OC'den düşük olduğu aylar göz önüne alınmaz. Böylece evapotranspirasyonun etkili olmadığı donlu ayların sıcaklık ortalamasını düşürücü ve bu nedenle de yağış etkinliği bakımından aldatıcı etkileri ortadan kaldırılmış olur. Buna karşılık aynı aylarda düşen ve bir bölümü sonraki aylarda evapotranspirasyona uğrayan kar ve buz olarak tutulmuş yağışların olumlu etkisini göstermek mümkün olmaktadır.

Erinç indisini herhangi bir süre ya da mevsim için uygulanabilmektedir. Bu durumda elde edilecek indis değerlerinin yağış etkinliği sınıflarından hangisine girdiğini saptamak için, bunlar süreye göre değişen katsayılarla çarpılır.

Tablo 2. Erinç Sınıflandırması

I_m	Sınıf	Vejetasyon
<8	Tam kurak	Çöl
8-15	Kurak	Çölümsü step
15-23	Yarı kurak	Step
23-40	Yarı nemli	Park görünümlü kuru orman
40-55	Nemli	Nemli orman
55<	Çok nemli	Çok nemli orman

3 ARAŞTIRMA BULGULARI

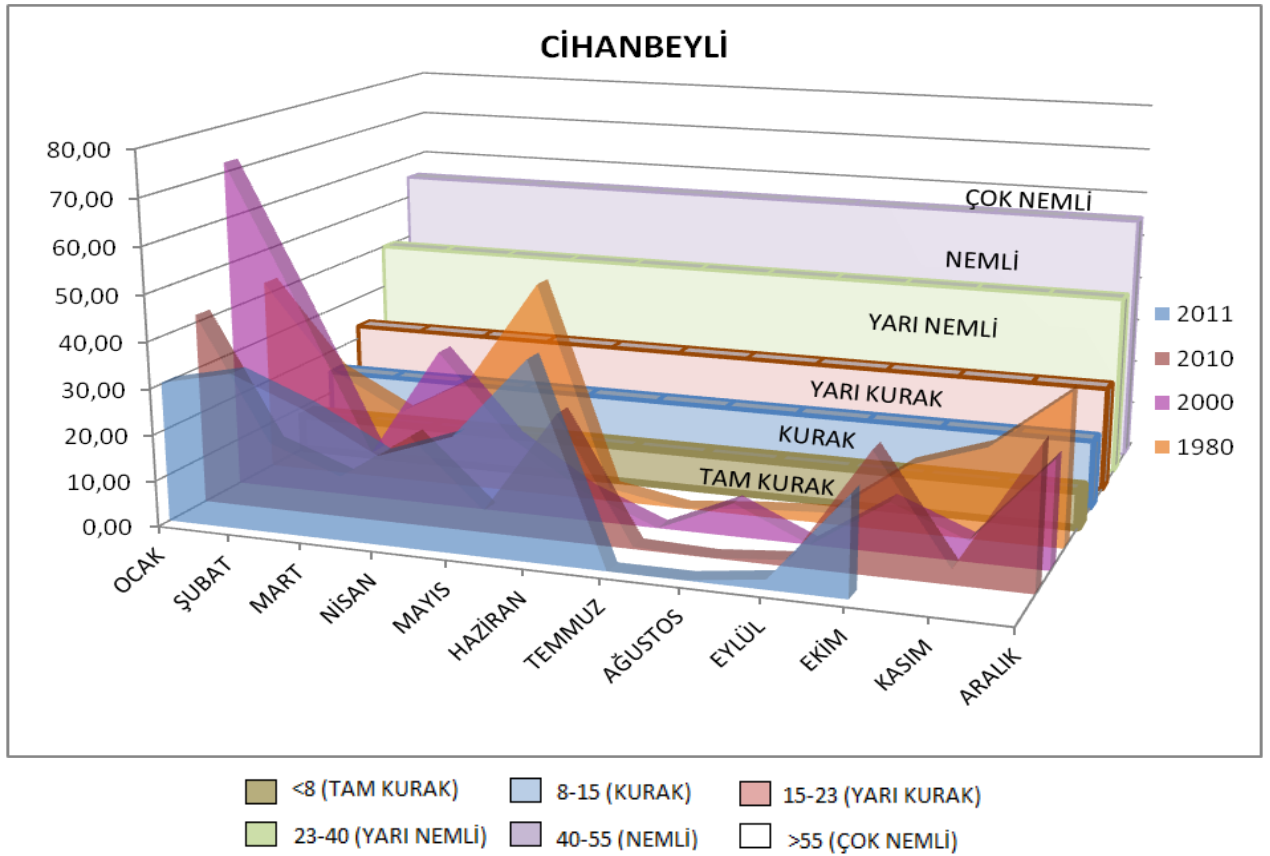
3.1 METEOROLOJİK KURAKLIK ANALİZİ

Meteorolojik kuraklık analizinde erinç metodu kullanılmıştır. Çalışma TR52 bölgesinde yer alan ve Konya Meteoroloji Genel Müdürlüğüne bağlı istasyonların bulunduğu ilçelerde yapılmıştır. Bunlar; Cihanbeyli, Akşehir, Beyşehir, Ereğli, Kulu, Yunak, Ilgın, Seydişehir, Çumra, Karapınar, Hadim, Karaman ve Konya'dır.

Analiz her yerleşim için, 1980-2011 yıllarını kapsayan zaman dilimi (31 yıllık) esas alınarak aylık ve yıllık olarak yapılmıştır.

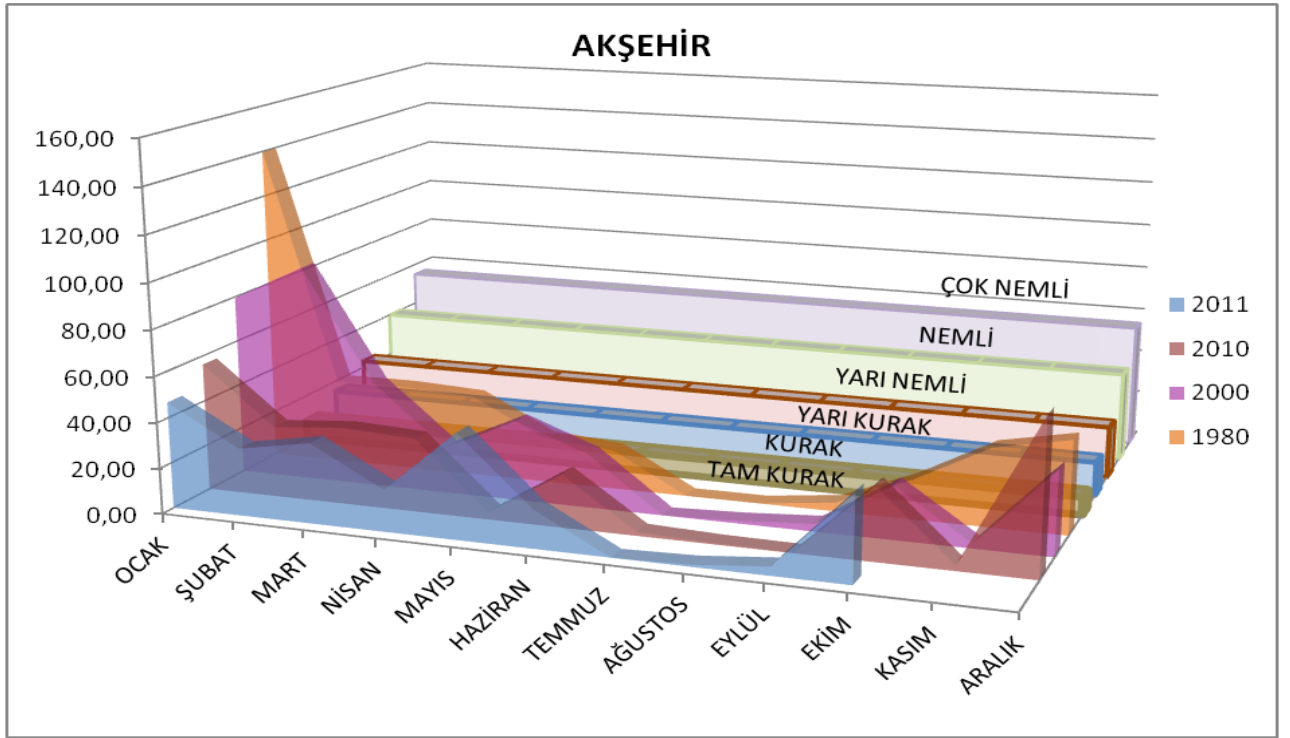
3.1.1 AYLIK ANALİZ SONUÇLARI

Şekil 5. Cihanbeyli İlçesi Aylık Erinç İndeks Değerleri

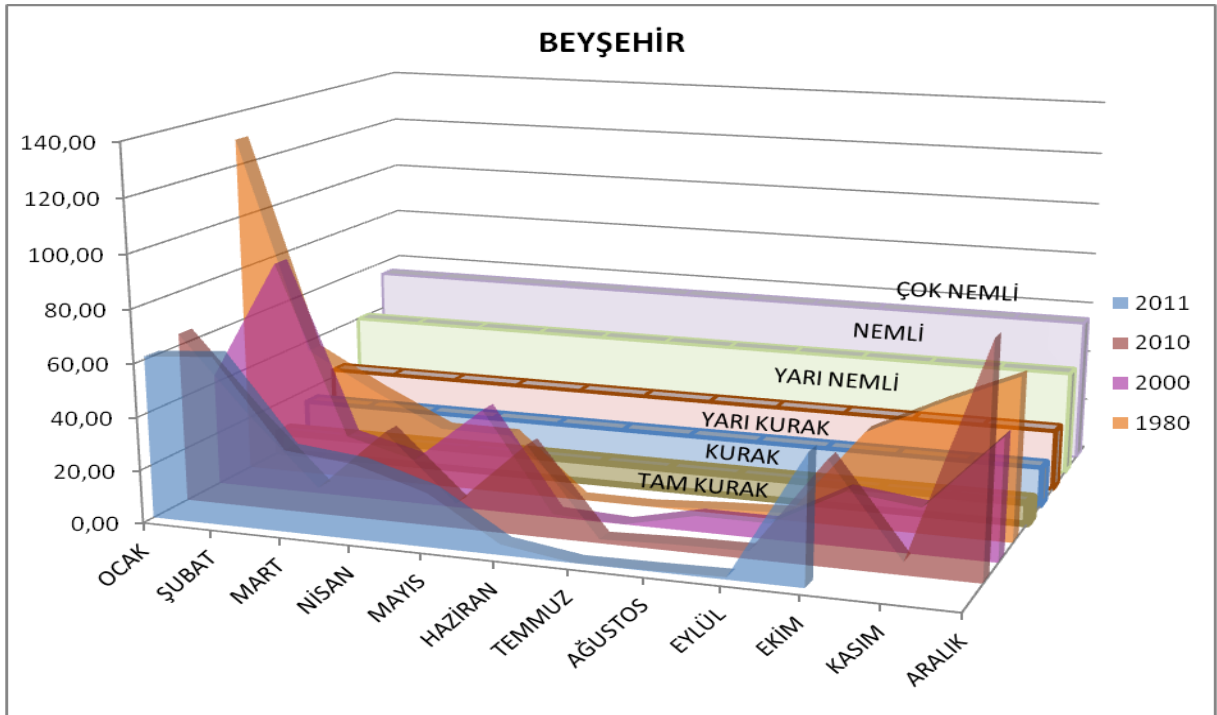
Cihanbeyli ilçesinin indeks değerlerine bakıldığında; 1980 yılından beri genellikle kurak bir eğilim gösterdiği görülmektedir. En kurak geçen aylar (tam kurak aylar); Haziran Temmuz Ağustos ve Eylül aylarıdır. En nemli aylar ise; Aralık ve Ocak aylarıdır. 1980-2011 yılları boyunca meteorolojik ölçüm yapılan 381 ayın %40'ının tam kurak geçtiği görülmektedir.

Şekil 6. Akşehir İlçesi Aylık Erinç İndeks Değerleri

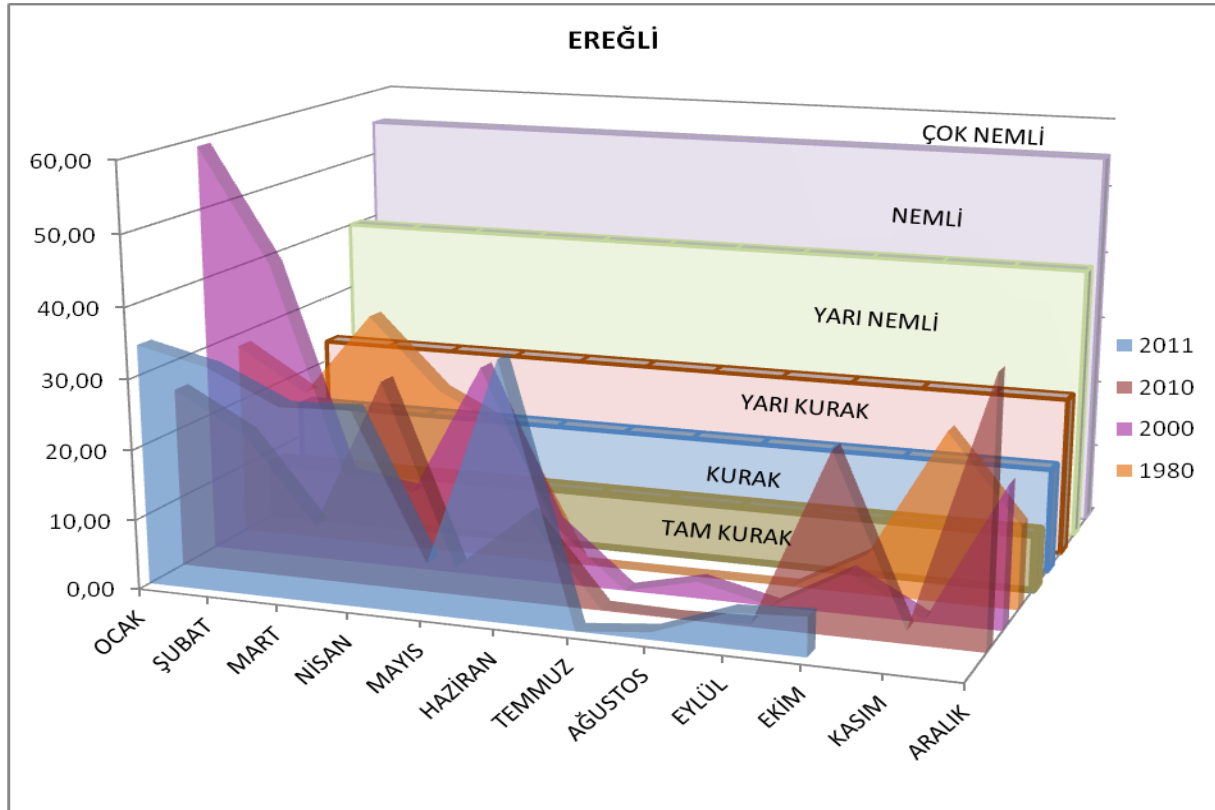
Akşehir'de nemlilik oranının 1980 yılından 2011 yılına kadar giderek azaldığı gözlenmektedir. En kurak geçen aylar Temmuz, Ağustos ve Eylül aylarıdır. En nemli aylar ise; kış mevsimine rastlayan Kasım, Aralık, Ocak ve Şubat aylarıdır. 1980-2011 yılları boyunca meteorolojik ölçüm yapılan ay sayısı 382 olup bunların %25,65'i tam kurak geçtiği görülmektedir.

Şekil 7. Beyşehir İlçesi Aylık Erinç İndeks Değerleri

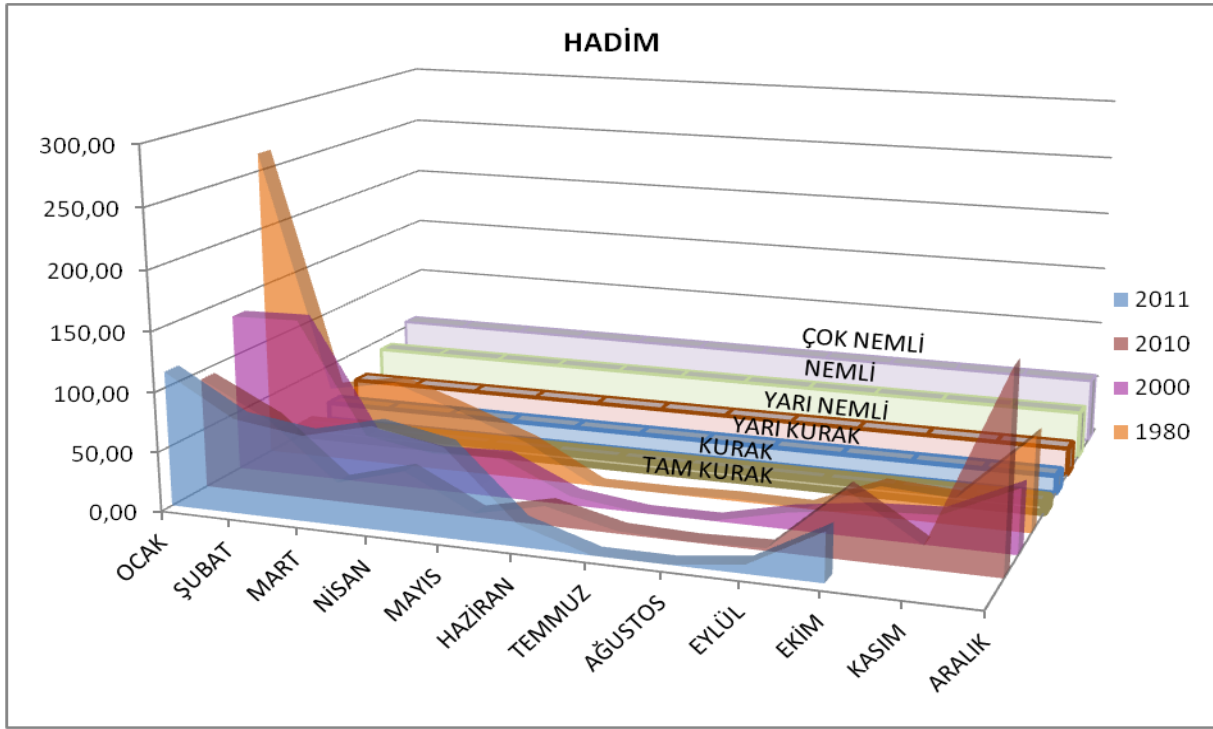
Beyşehir ilçesinin, 1980-2011 yılları arasındaki süreçte kuraklık oranının giderek arttığı gözlenmektedir. İlçede en kurak geçen aylar, Haziran, Temmuz, Ağustos, Eylül aylarıdır. En nemli aylar ise; Kasım, Aralık, Ocak ve Şubat aylarıdır. 1980-2011 yılları boyunca meteorolojik ölçüm yapılan 382 ayın %32,72'sinin tam kurak geçtiği görülmektedir.

Şekil 8. Ereğli İlçesi Aylık Erinç İndeks Değerleri

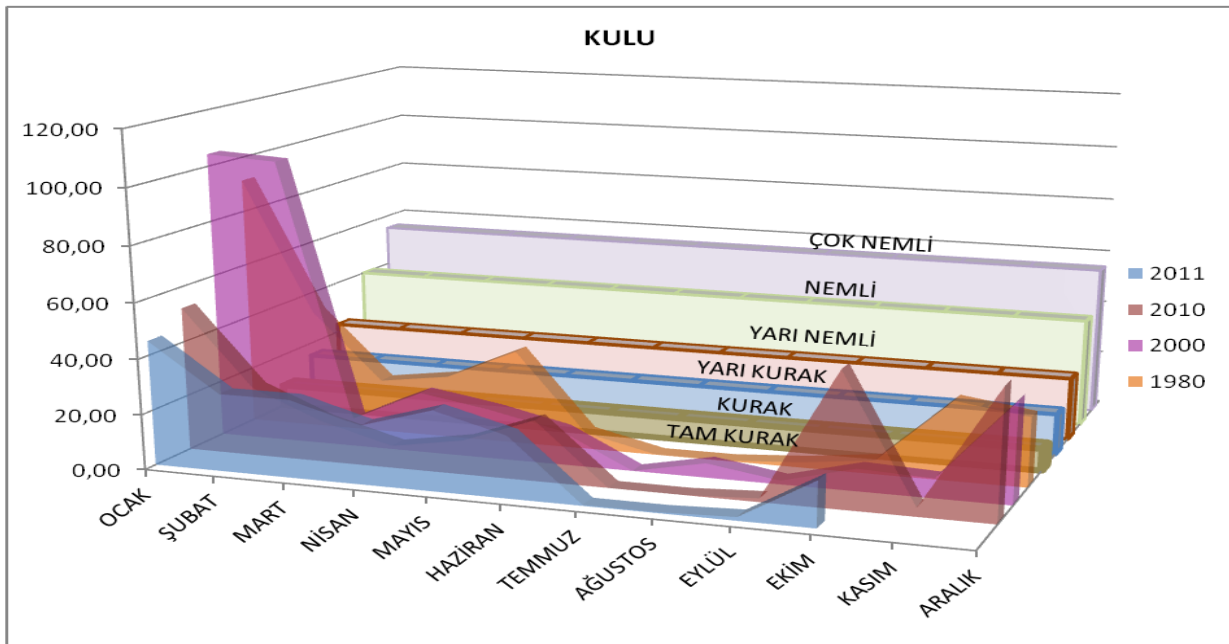
Ereğli ilçesi 1980 yılından bu yana genellikle kurak bir eğilim göstermiştir. İlçede en kurak geçen aylar; Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos, Eylül ve Ekim aylarıdır. Nemliliğin en fazla olduğu aylar ise; Aralık ve Ocak ayları olup bu ayların da yarı nemli bile geçmediği yıl sayısı oldukça fazladır. 1980-2011 yılları boyunca meteorolojik ölçüm yapılan 382 ayın %42,41'inin tam kurak geçtiği görülmektedir.

Şekil 9. Hadim İlçesi Aylık Erinç İndeks Değerleri

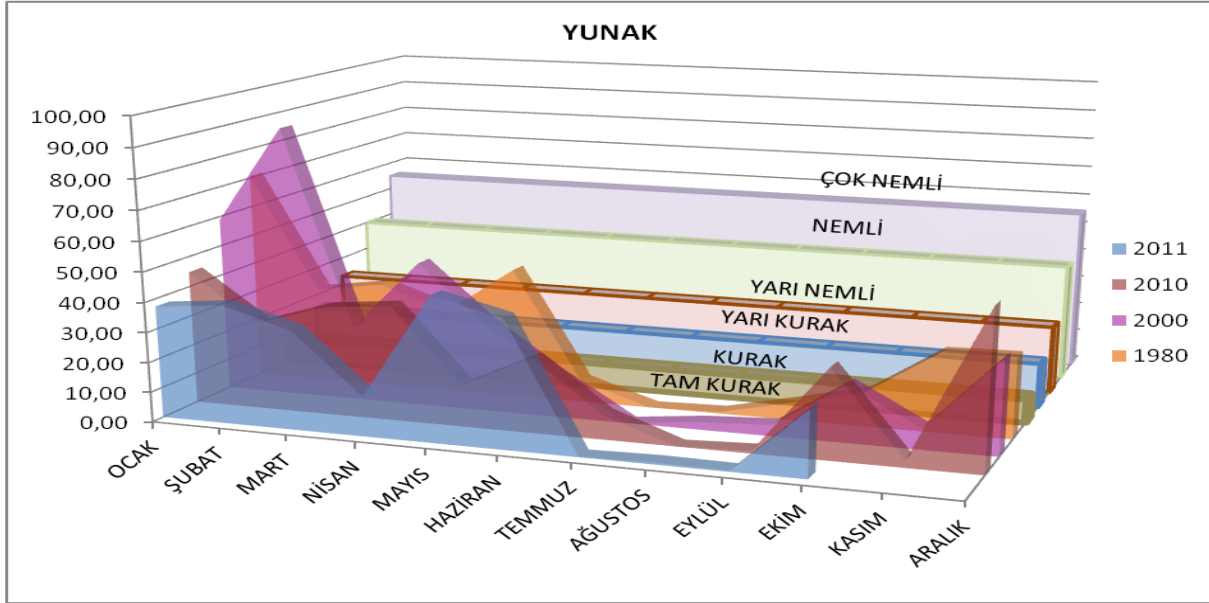
Hadim ilçesinde 1980-2011 yılları arasındaki süreçte kuraklık oranlarında çok fazla bir değişim yaşanmadığı görülmekte olup genellikle yarı nemli bir eğilim göstermektedir. Bölgenin en nemli ilçelerindendir. En kurak aylar, Haziran, Temmuz, Ağustos ve Eylül ayları; en nemli aylar ise, Kasım, Aralık, Ocak, Şubat ve Mart aylarıdır. 1980-2011 yılları boyunca meteorolojik ölçüm yapılan 380 ayın %31,32'sinin tam kurak geçtiği görülmektedir.

Şekil 10. Kulu İlçesi Aylık Erinç İndeks Değerleri

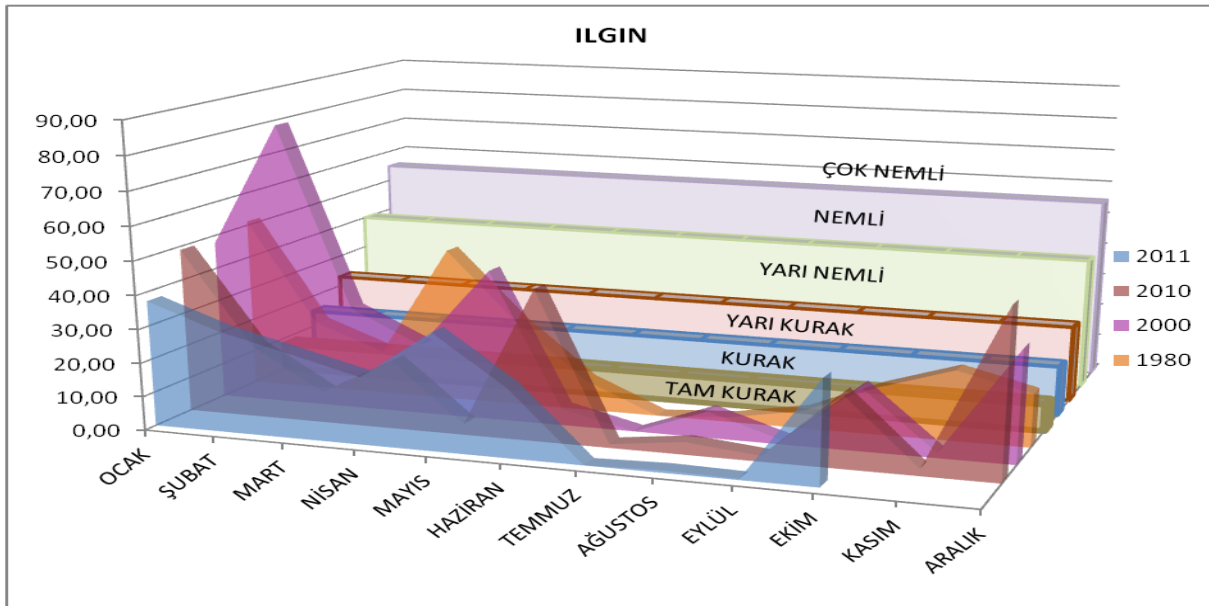
Kulu ilçesinin 1980-2011 yılları arasındaki süreçte kuraklık oranlarının giderek arttığı gözlenmektedir. İlçe yıllar itibariyle, genellikle kurak ve yarı kurak bir eğilim sergilemiştir. En kurak aylar; Haziran, Temmuz, Ağustos, Eylül ve Ekim ayları olup en nemli aylar; Kasım, Aralık, Ocak ve Şubat aylarıdır. 1980-2011 yılları boyunca meteorolojik ölçüm yapılan 382 ayın %34,03'ünün tam kurak geçtiği görülmektedir.

Şekil 11. Yunak İlçesi Aylık Erinç İndeks Değerleri

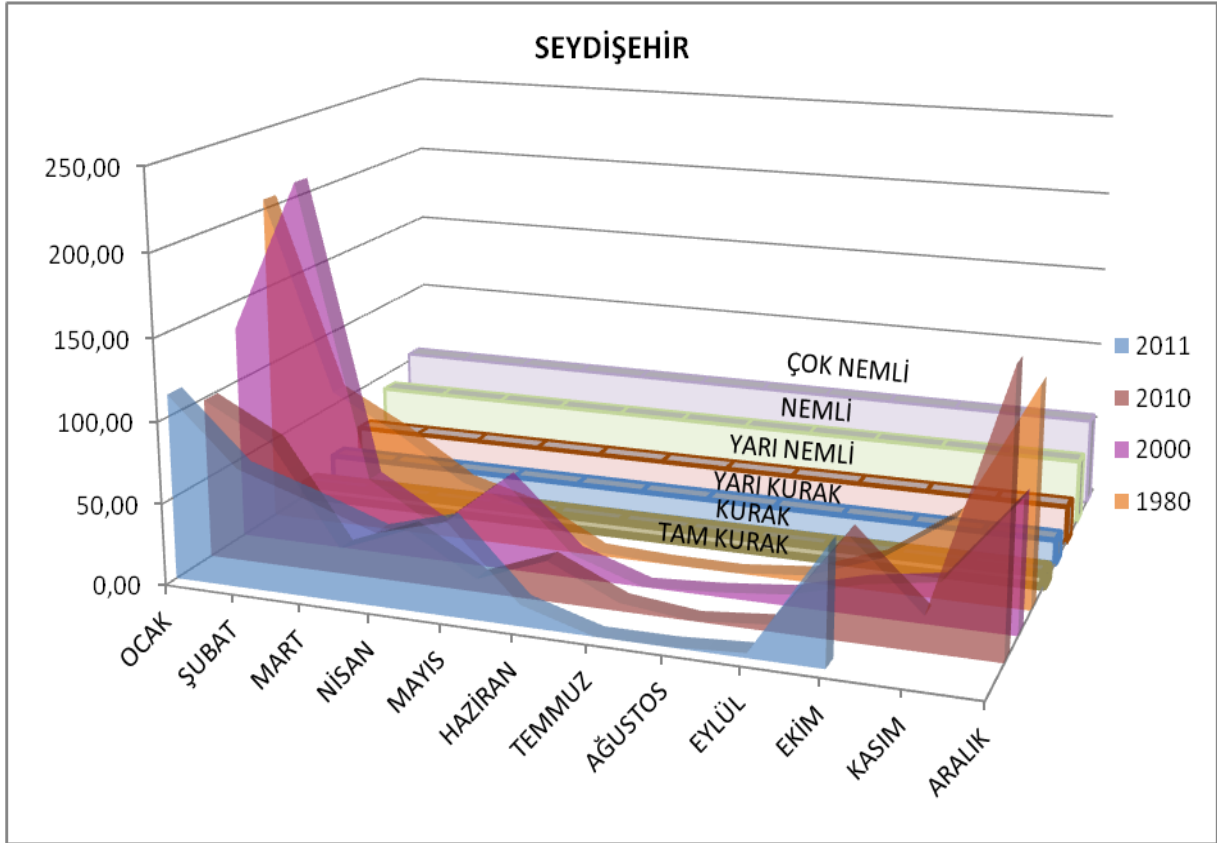
Yunak ilçesinin 1980-2011 yılları arasındaki süreçte kuraklık oranlarında çok fazla bir değişim yaşanmadığı görülmekte olup genellikle yarı kurak bir eğilim göstermektedir. En kurak aylar, Haziran, Temmuz, Ağustos ve Eylül ayları; en nemli aylar ise, Aralık, Ocak ve Şubat aylarıdır. İlçede 1980-2011 yılları boyunca meteorolojik ölçüm yapılan 382 ayın %27,23'ünün tam kurak geçtiği görülmektedir.

Şekil 12. Ilgın İlçesi Aylık Erinç İndeks Değerleri

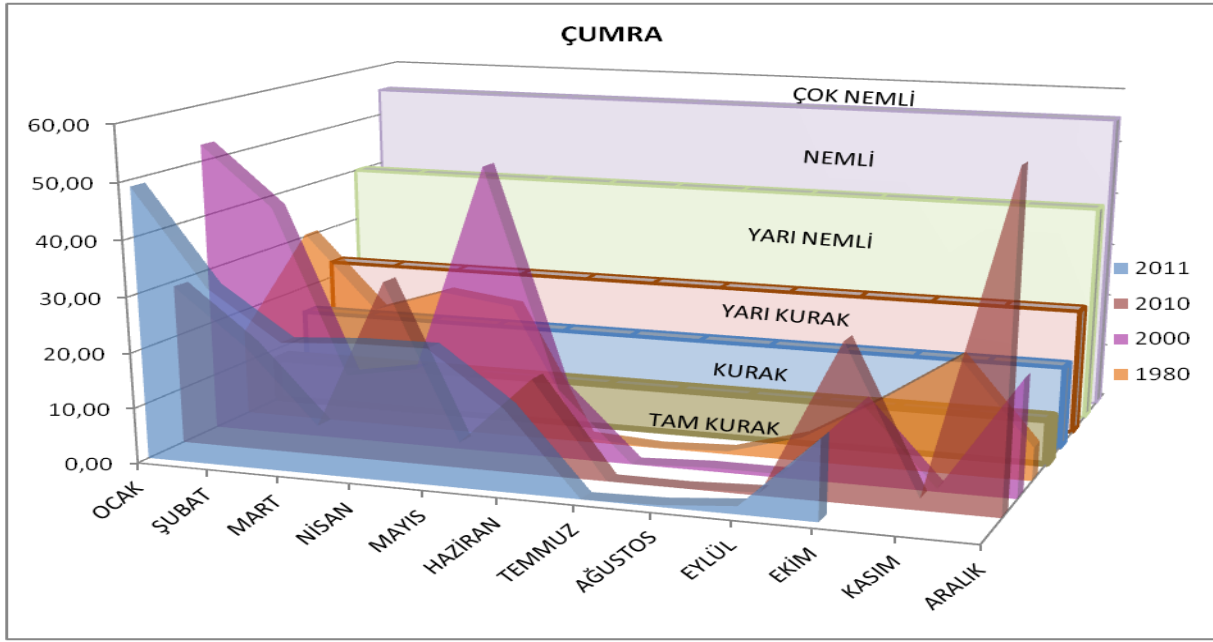
İlgın ilçesinde 1980-2011 yılları arasındaki süreçte kuraklık oranlarının arttığı görülmekte olup genellikle yarı kurak bir eğilim göstermektedir. İlçede en kurak aylar Haziran, Temmuz, Ağustos ve Eylül; en nemli aylar ise, Aralık, Ocak ve Şubat aylarıdır. 1980-2011 yılları boyunca meteorolojik ölçüm yapılan 382 ayın %31,68'inin tam kurak geçtiği görülmektedir.

Şekil 13. Seydişehir İlçesi Aylık Erinç İndeks Değerleri

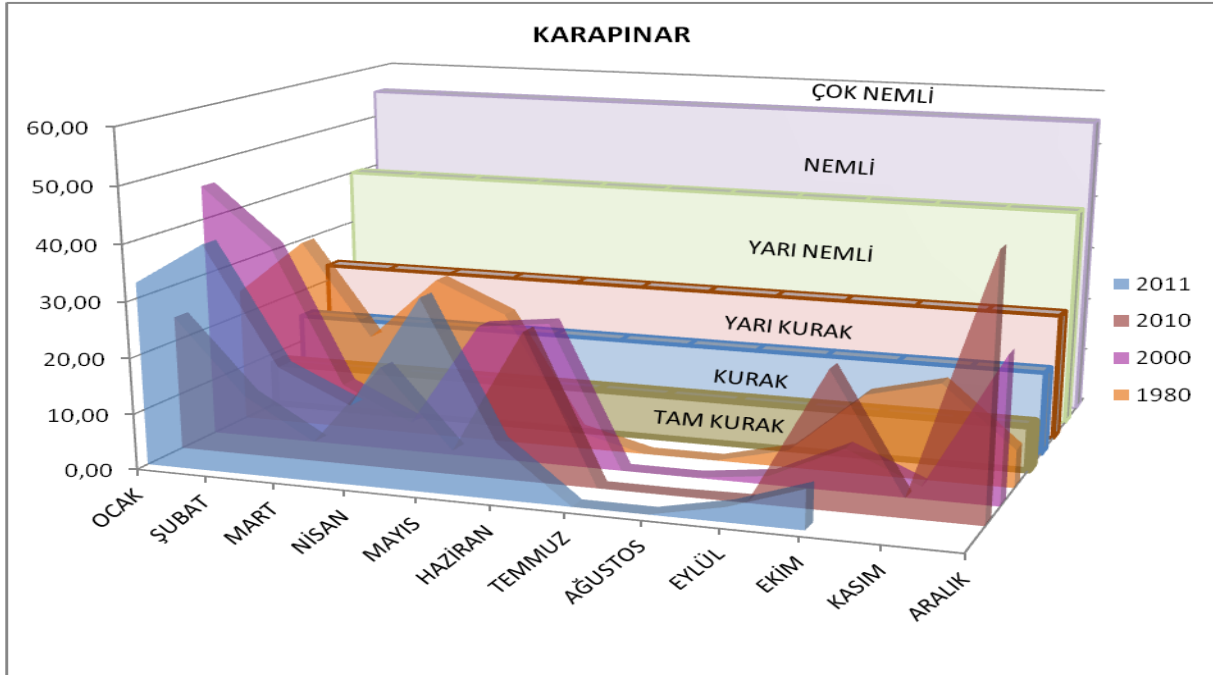
Seydişehir ilçesinde 1980-2011 yılları arasındaki süreçte kuraklık oranlarında çok fazla bir değişim yaşanmadığı görülmekte olup genellikle yarı nemli bir eğilim göstermektedir. Bölgenin en nemli ilçelerinden biridir. İlçede en kurak Aylar Haziran, Temmuz, Ağustos ve Eylül ayları; en nemli aylar ise, Kasım, Aralık, Ocak, Şubat ve Mart aylarıdır. 1980-2011 yılları boyunca meteorolojik ölçüm yapılan 382 ayın %28'inin tam kurak geçtiği görülmektedir.

Şekil 14. Çumra İlçesi Aylık Erinç İndeks Değerleri

Çumra ilçesinde 1980-2011 yılları arasındaki süreçte kuraklık oranlarında çok fazla bir değişim yaşanmadığı görülmekte olup genellikle kurak bir eğilim göstermektedir. İlçede en kurak aylar Mart, Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos, Eylül ve Ekim ayları; en nemli aylar ise, Aralık, Ocak aylarıdır. 1980-2011 yılları boyunca meteorolojik ölçüm yapılan 382 ayın %43,46'sının tam kurak geçtiği görülmektedir.

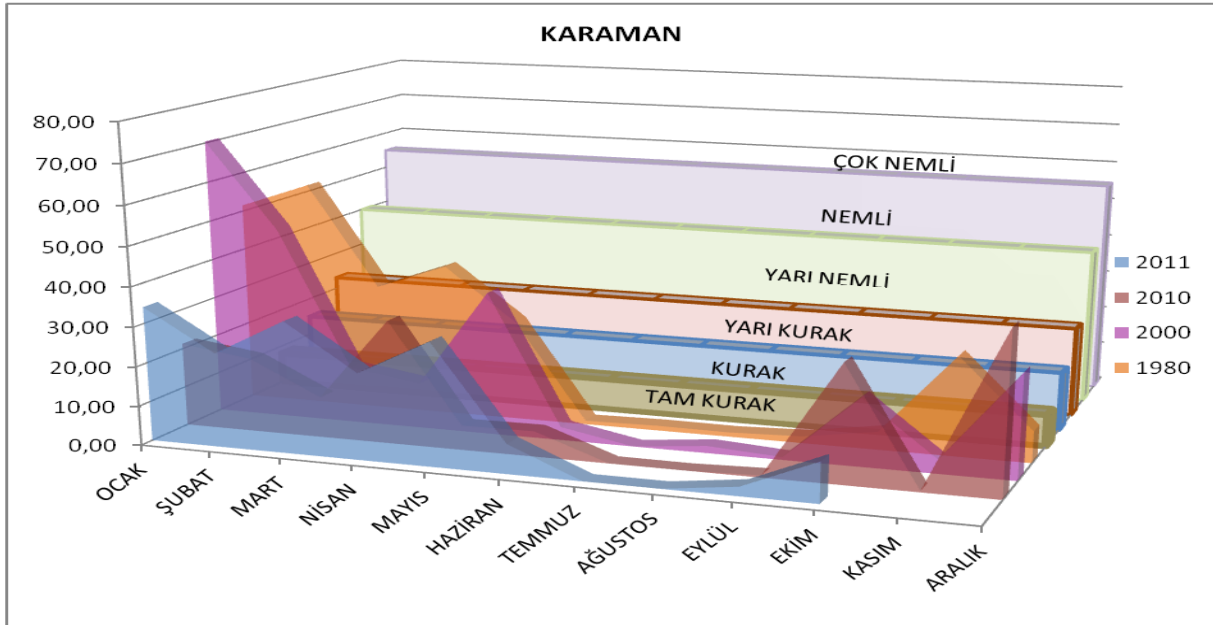
Şekil 15. Karapınar İlçesi Aylık Erinç İndeks Değerleri

Karapınar ilçesinde 1980-2011 yılları arasındaki süreçte kuraklık oranlarında çok fazla bir değişim yaşanmadığı görülmekte olup genellikle kurak bir eğilim göstermektedir. İlçede en kurak aylar Mart, Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos, Eylül ve Ekim ayları; en nemli aylar

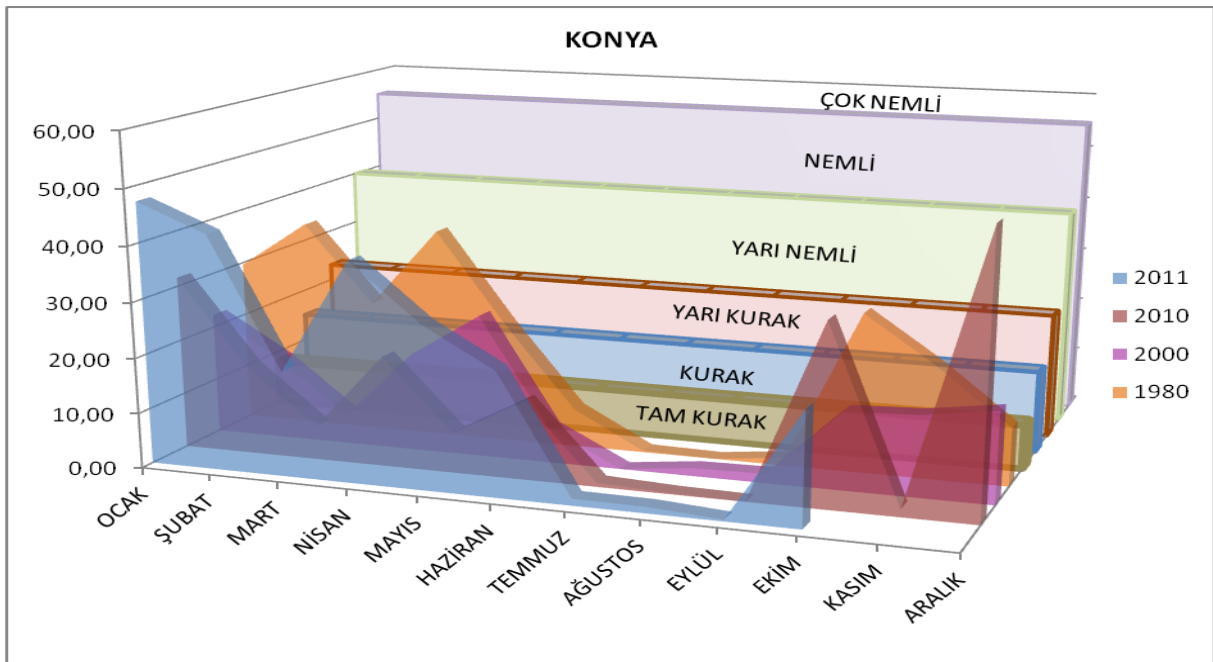
ise, Aralık, Ocak aylarıdır. 1980-2011 yılları boyunca meteorolojik ölçüm yapılan 382 ayın %43,72'sinin tam kurak geçtiği görülmektedir.

Şekil 16. Karaman İlçesi Aylık Erinç İndeks Değerleri

Karaman il merkezinde 1980-2011 yılları arasındaki süreçte kuraklık oranlarında çok fazla bir değişim yaşanmadığı görülmekte olup genellikle kurak bir eğilim göstermektedir. En kurak aylar, Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos ve Eylül ayları; en nemli aylar ise, Aralık, Ocak aylarıdır. 1980-2011 yılları boyunca meteorolojik ölçüm yapılan 382 ayın %40,58'sinin tam kurak geçtiği görülmektedir.

Şekil 17. Konya İlçesi Aylık Erinç İndeks Değerleri

Konya il merkezinde 1980-2011 yılları arasındaki süreçte kuraklık oranlarında çok fazla bir değişim yaşanmadığı görülmekte olup genellikle kurak bir eğilim göstermektedir. En kurak aylar, Mart, Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos, Eylül ve Ekim ayları; en nemli aylar ise, Kasım, Aralık, aylarıdır. 1980-2011 yılları boyunca meteorolojik ölçüm yapılan 379 ayın %40,11'inin tam kurak geçtiği görülmektedir.

Konya ve Karaman illerinde ölçüm yapılan yerleşmelerin hemen hemen tamamında suya en çok ihtiyaç duyulan aylar olan Mayıs, Haziran, Temmuz ve Ağustos aylarında kuraklık indekslerinin düşük olduğu yani bu ayların genellikle kurak aylar olduğu görülmektedir.

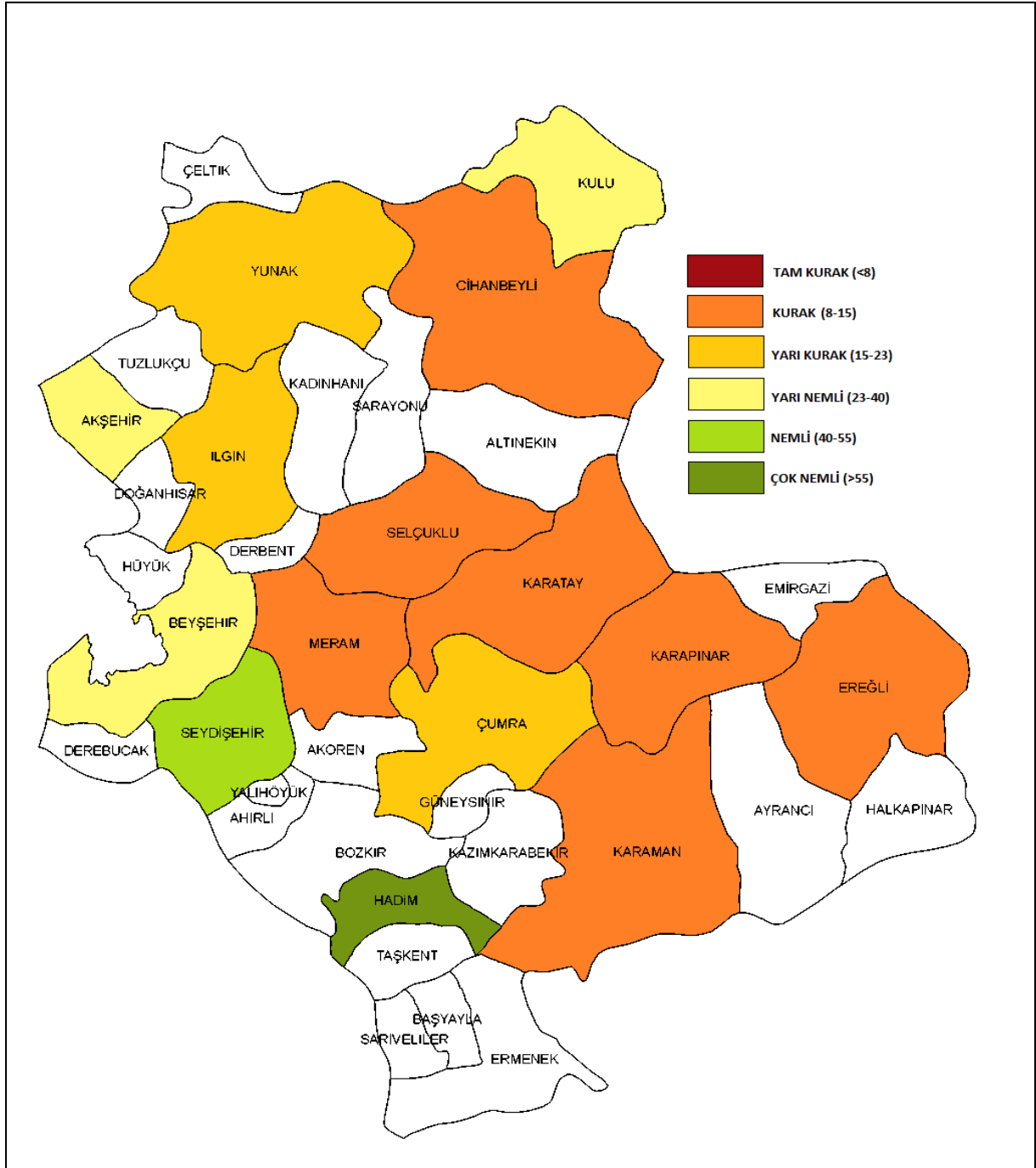
Tablo 3.2010-2011 Yılı Sulama Sezonu İçerisindeki Kuraklık Durumu

	HAZİRAN		TEMMUZ		AĞUSTOS		EYLÜL	
	2010	2011	2010	2011	2010	2011	2010	2011
CİHANBEYLİ	yarı nemli	nemli	tam kurak	tam kurak	-	tam kurak	tam kurak	tam kurak
AKŞEHİR	yarı nemli	yarı kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak
BEYŞEHİR	yarı kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak
EREĞLİ	kurak	yarı nemli	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak
KULU	yarı kurak	yarı kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak
YUNAK	yarı nemli	nemli	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak
ILGIN	nemli	yarı kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak
SEYDİŞEHİR	yarı nemli	kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak
ÇUMRA	yarı nemli	yarı kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak
KARAPINAR	yarı nemli	kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak
HADİM	yarı kurak	yarı kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak
KARAMAN	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak
KONYA	kurak	yarı kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	tam kurak	-	tam kurak

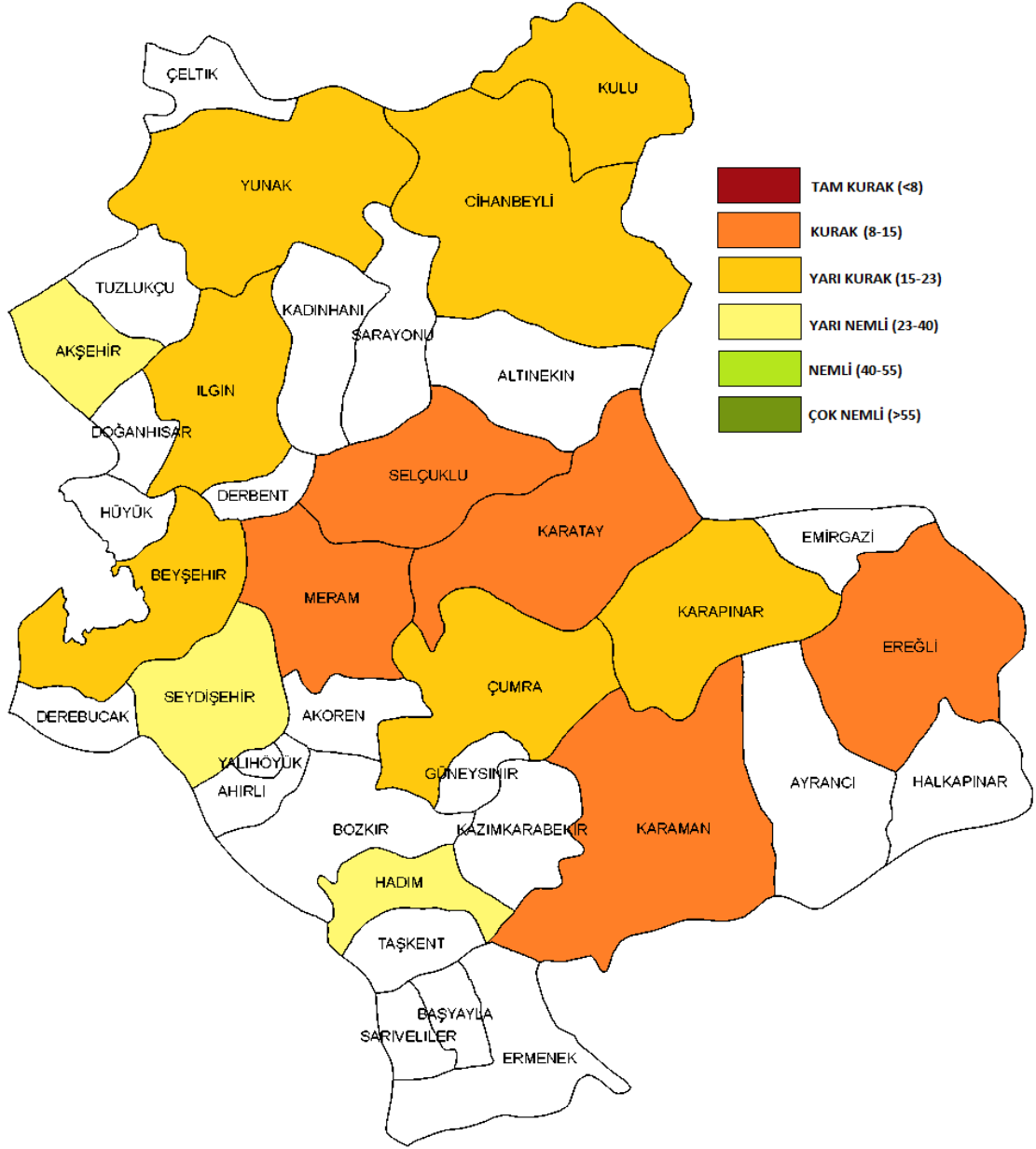
*Boş olan ayların ölçüm değerleri bulunmadığından kuraklık durumu belirlenememiştir.

Tarımsal sulamaya en çok ihtiyaç duyulan aylarda kuraklık değerleri çok yüksektir.

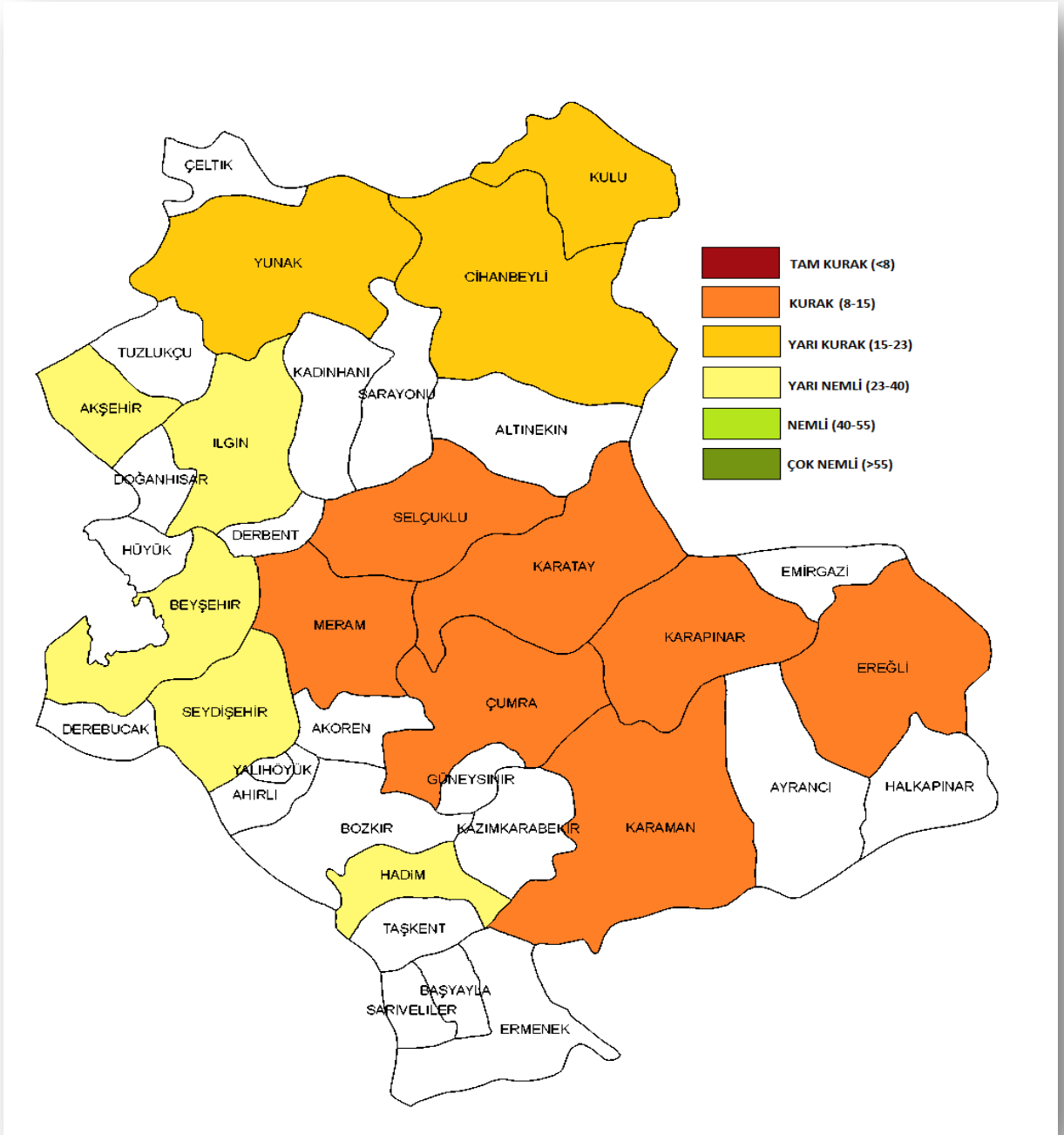
Şekil 18. 1981 Yılı Erinc Yıllık Kuraklık İndeksleri

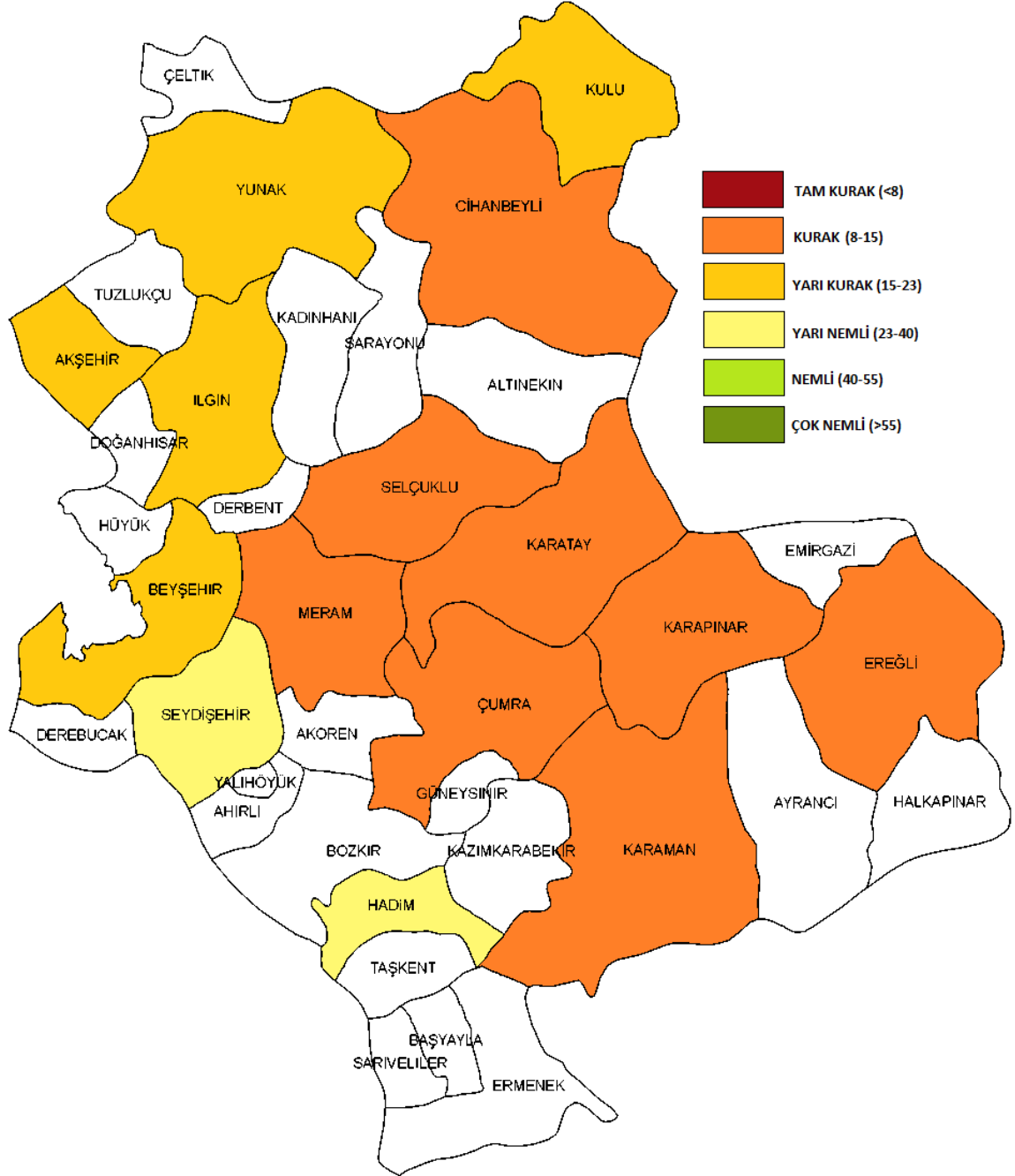
Şekil 19. 1985 Yılı Erineç Yıllık Kuraklık İndeksleri

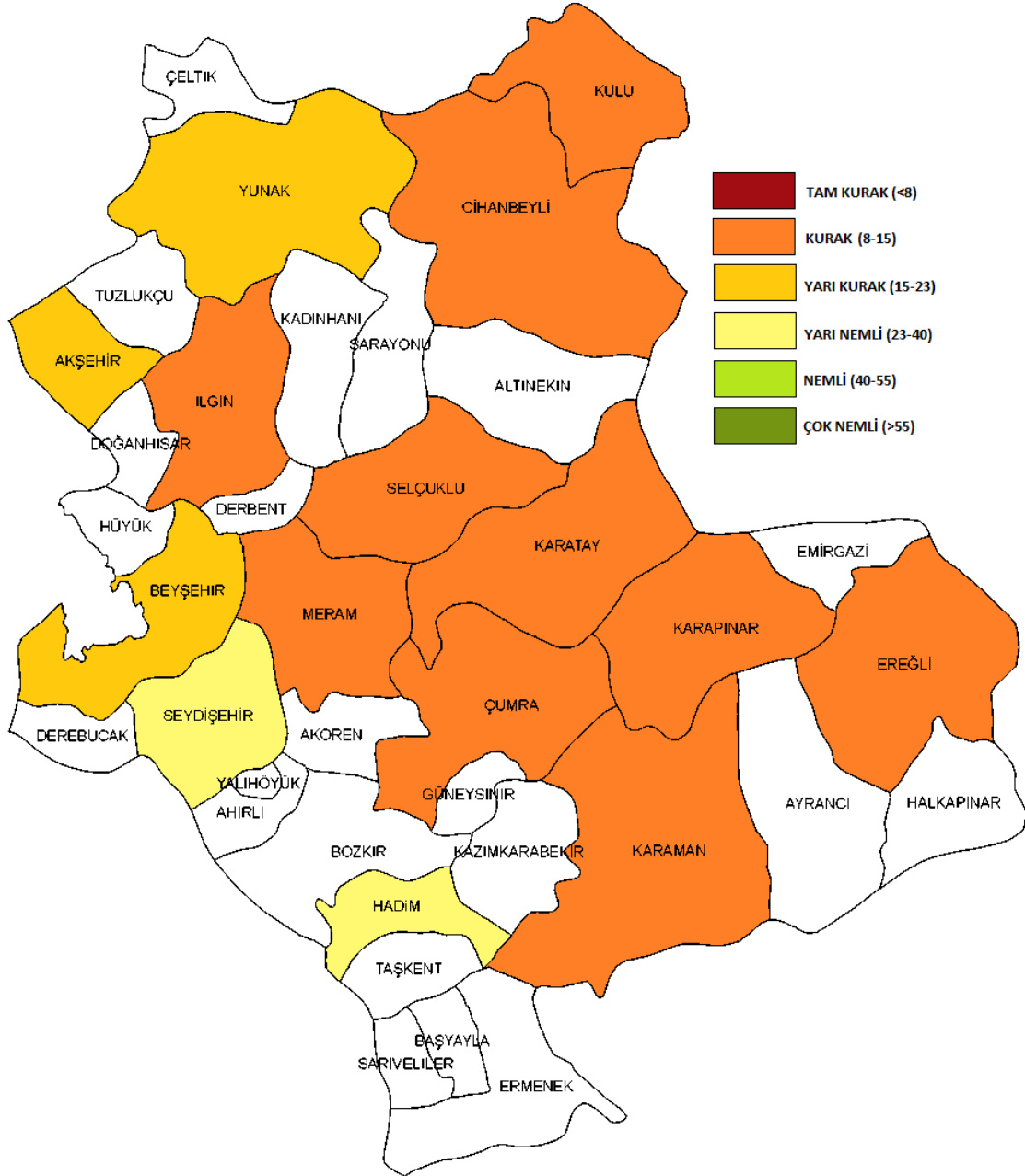
Şekil 20. 1995 Yılı Erilç Yıllık Kuraklık İndeksleri

Şekil 21. 2000 Yılı Eril Yıllık Kuraklık İndeksleri

Şekil 23. 2011 Yılı Erineç Yıllık Kuraklık İndeksleri

Yıllar itibariyle ilçelerin yıllık kuraklık durumları incelendiğinde; 1980 yılından bu yana bölgedeki kurak ilçe sayısının arttığı gözlenmektedir. Genellikle yarı kurak iklim özelliği gösteren Ilgın ve Kulu ilçeleri 2011 yılında kurak; 1980'lerde yarı nemli olan Akşehir ve Beyşehir ilçeleri de yarı kurak bir yapı sergilemektedir.

Bölgenin en nemli ilçeleri Hadim ve Seydişehir ilçeleridir. Genellikle yarı nemli iklim yapısına sahiptirler. 1980'li yıllardan bu yana yarı nemli yapılarını korumalarına rağmen indis değerlerinin 2011 yılında daha düşük olduğu görülmektedir. Bölgenin en kurak ilçeleri ise; Karaman Merkez ilçesi, Konya Merkez ilçeleri, Ereğli, Karapınar, Çumra ve Cihanbeyli ilçeleridir. 1980'li yıllarda da günümüzde de tam kurak bir yapıdadırlar.

Bölgede meteorolojik kuraklık giderek artmaktadır.

3.2 HİDROLOJİK KURAKLIK ARAŞTIRMASI

Tablo 4. Türkiye ve KONYA su Potansiyelleri⁵

TÜRKİYE		KONYA	
Yıllık ortalama yağış	:643mm	Yıllık ortalama yağış	:375,8mm
		YAS pot./Ülkemiz YAS pot	:%10,77
		Top. Su pot./ülkemiz top pot	:%2,5
Kullanılabilir yüzey suyu	:98.000hm ³	Yerüstü suyu potansiyeli	:1.340hm ³
Çekilebilir yeraltı suyu miktarı	:14.000hm ³	Yeraltı suyu potansiyeli	:1.508 hm ³
Toplam su potansiyeli (yıllık):112.000 hm³		Toplam su potansiyeli (yıllık):2.848 hm³	
Belgeli sondaj kuyu adedi	:176.289	Sondaj kuyu adedi	:3.256
Kooperatife ait kuyu adedi	:12.978	Kooperatife ait kuyu adedi	:15.660
		Köy içme suyu sondajı	:366
Toplam kuyu sayısı:189.967		Toplam kuyu sayısı:19.282	

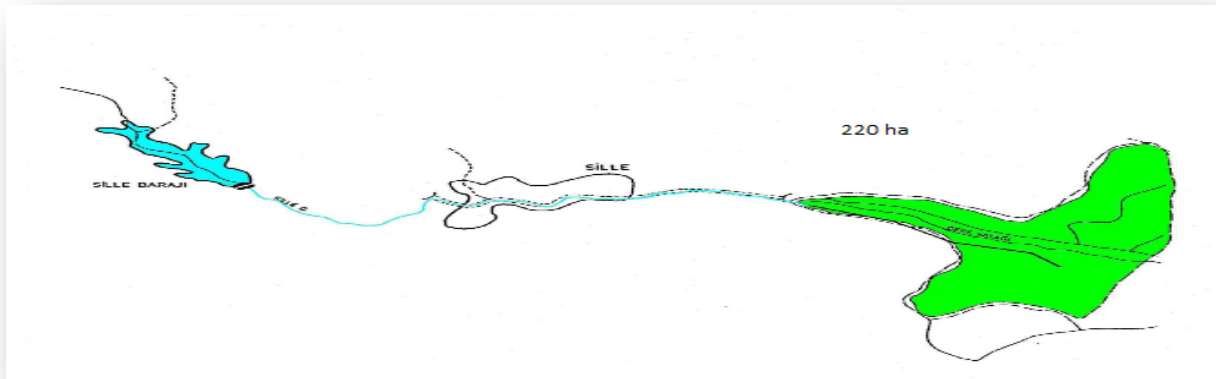
Konya'da kişi başına düşen ortalama yüzey suyu 670 m³, eğer yeraltı suları da (YAS) dahil edilirse 1414 m³ olmaktadır. Buna göre Konya su azlığı çeken bir ildir.

3.2.1 REZERVUAR DEĞERLERİ⁶

3.2.1.1 Sille Barajı

GÖL BARAJ ADI	MİN.		MAX.		07.12.2010		07.12.2011	
	Kot.(m)	Hacim(hm ³)	Kot.(m)	Hacim(hm ³)	Kot.(m)	Hacim(hm ³)	Kot.(m)	Hacim(hm ³)
SİLLE	1253,50	0,004	1267,85	2,4	1261,35	0,9	1263,84	1,4

Şekil 24. Sille Sulaması

⁵ DSİ 4. Bölge Müdürlüğü, 2011

⁶ DSİ 4. Bölge Müdürlüğü, 2011

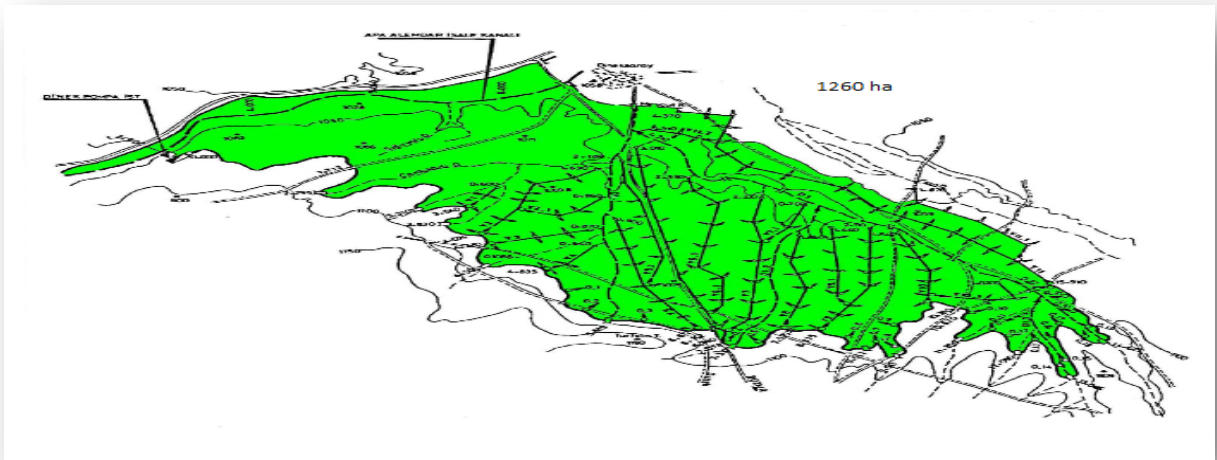
Bu alt bölümün tamamında DSİ 4. Bölge Müdürlüğü verileri kullanılmıştır.

Sille barajı ile 220 ha'lık alan sulanmaktadır. Aralık 2010 yılı aktif doluluk oranı %36 iken bu oran Aralık 2011 yılında %57'dir. Sille sulama Kooperatifi tarafından 2011 yılında toplam 0,5 hm³ su kullanılmıştır. Mevcut hacmi ise, 1,4 hm³'dür. 2010 yılına göre Sille barajının doluluk oranının ve hacminin arttığı görülmektedir.

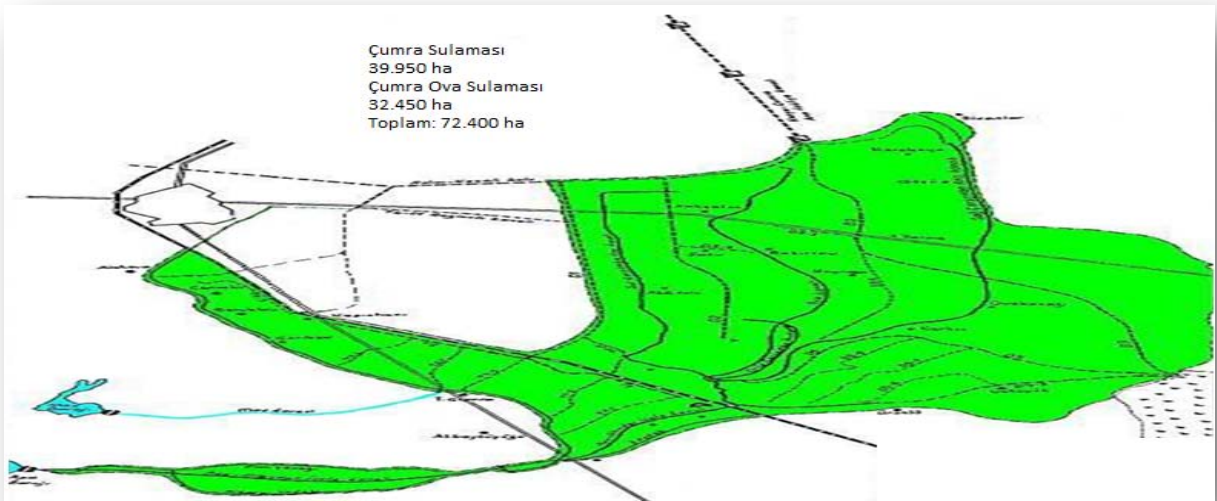
3.2.1.2 Apa Barajı

GÖL BARAJ ADI	MİN.		MAX.		07.12.2010		07.12.2011	
	Kot (m)	Hacim(hm ³)	Kot (m)	Hacim(hm ³)	Kot(m)	Hacim(hm ³)	Kot(m)	Hacim(hm ³)
APA	1034,34	6,5	1054,04	171,6	1037,05	17,6	1040,96	41,2

Şekil 25. Dineksaray Pompaj Sulaması

Şekil 26. Çumra Sulama Birliği-Ova Sulama Birliği

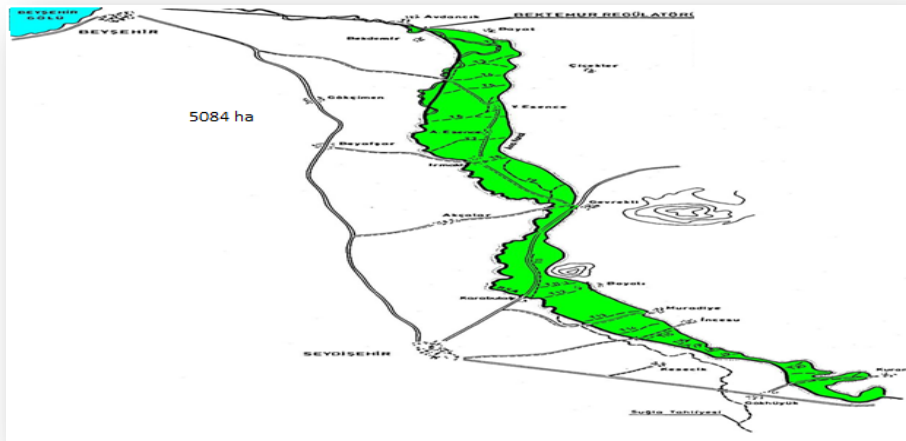

Apa barajı ile 73.660 ha'lık alan sulanmaktadır. Aralık 2010 yılı aktif doluluk oranı %7 iken bu oran Aralık 2011 yılında %21'dir. Dineksaray, Çumra sulama birliği ve ova sulama birliği tarafından 2011 yılında toplam 413,5 hm³ su kullanılmıştır. Mevcut hacmi ise, 41,2 hm³'dür. 2010 yılına göre Apa barajının doluluk oranının ve hacminin arttığı görülmektedir.

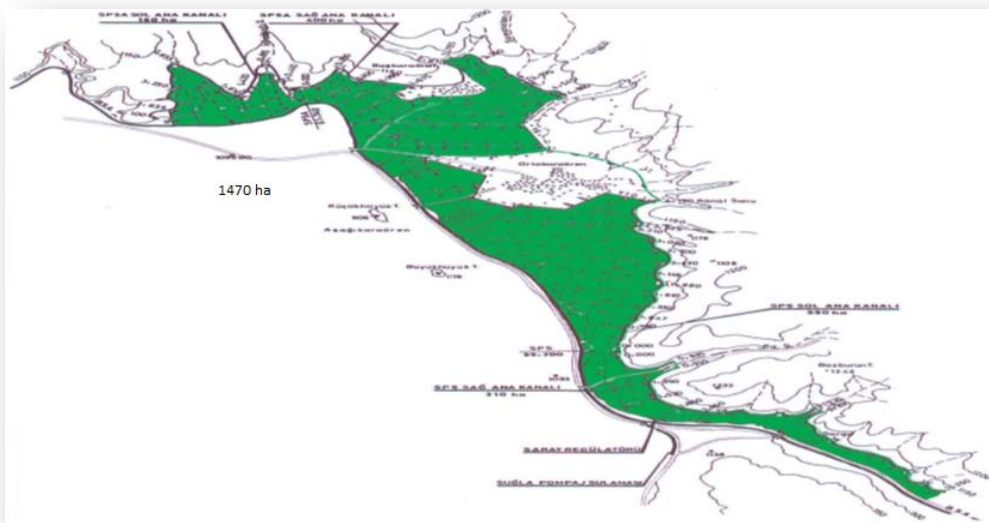
3.2.1.3 Beyşehir Gölü

GÖL BARAJ ADI	MİN.		MAX.		07.12.2010		07.12.2011	
	Kot (m)	Hacim(hm ³)	Kot (m)	Hacim(hm ³)	Kot (m)	Hacim(hm ³)	Kot (m)	Hacim(hm ³)
BEYŞEHİR	1121,03	2411,3	1125,50	5409,9	1122,67	3 457,5	1122,95	3 640,2

Şekil 27. Seydişehir Gevrekli Sulaması

Şekil 28. Seydişehir Karaören Pompaj Sulaması

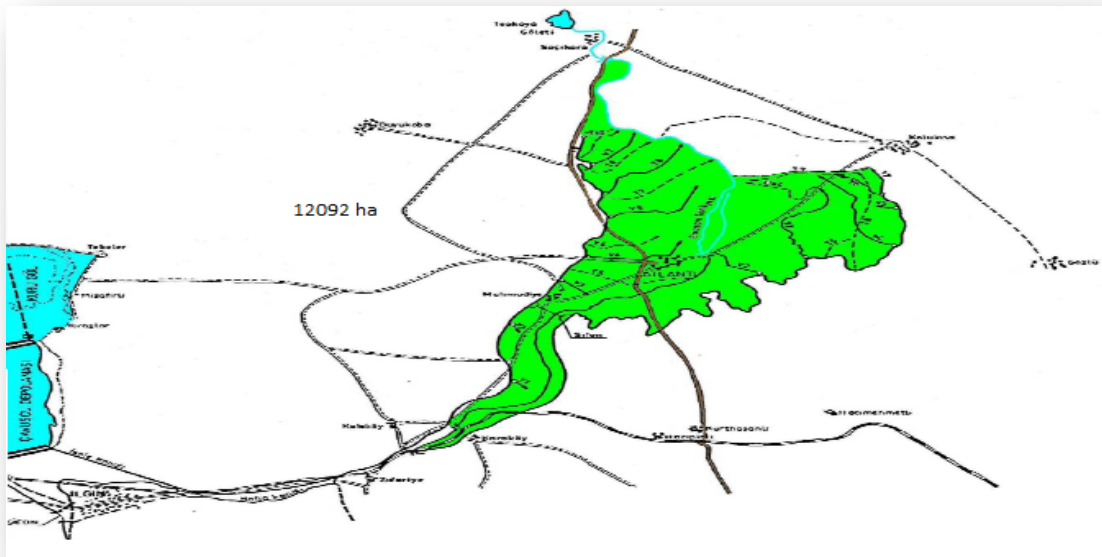
[illegible]

34

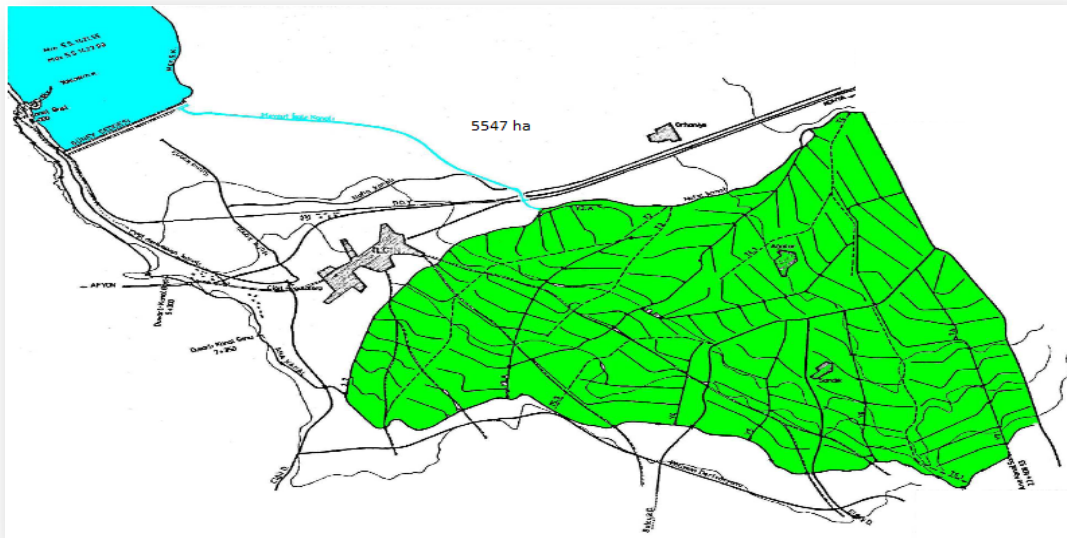
3.2.1.4 Çavuşçu Göl

GÖL BARAJ ADI	MİN.		MAX.		07.12.2010		07.12.2011	
	Kot (m)	Hacim(hm ³)	Kot (m)	Hacim(hm ³)	Kot (m)	Hacim(hm ³)	Kot (m)	Hacim(hm ³)
ÇAVUŞÇU	1021,55	21,9	1027,90	184,1	1021,34	18,7	1021,50	21,6

Şekil 31. Ilgın-Atlantı Sulaması

Şekil 32. Ilgın Pompaj Sulaması

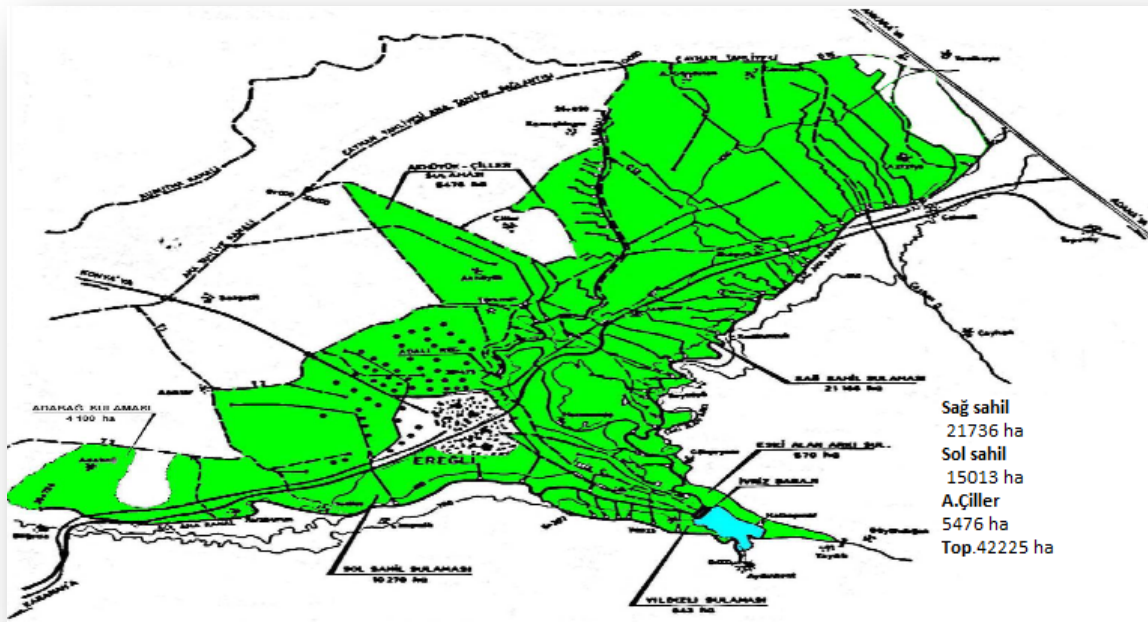

Çavuşçu göl ile 17.639 ha'lık alan sulanmaktadır. Aralık 2010 yılı aktif doluluk oranı %0 iken bu oran Aralık 2011 yılında %0'dır. Yani Çavuşçu gölünden su çıkışı yapılamaz durumdadır. Atlantı ve Ilgın sulamaları tarafından 2011 yılında toplam 15,7 hm³ su kullanılmıştır. Mevcut hacmi ise, 21,6 hm³ olup minimum hacminin altında olduğu görülmektedir. 2010 ve 2011 yıllarında Çavuşçu gölü minimum kot ve hacim değerlerinin altına düşmüştür.

3.2.1.5 İvriz Barajı

GÖL BARAJ ADI	MİN.		MAX.		07.12.2010		07.12.2011	
	Kot (m)	Hacim(hm ³)	Kot (m)	Hacim(hm ³)	Kot (m)	Hacim(hm ³)	Kot (m)	Hacim(hm ³)
İVRİZ	1129,50	7,0	1155,00	80,6	1136,34	17,8	1138,55	22,6

Şekil 33. Sağ Sahil-Sol Sahil-A.Çiller Sulaması

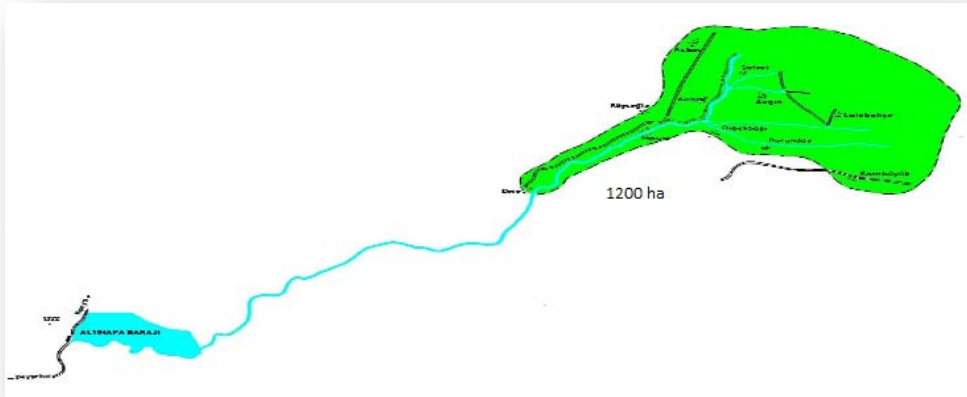

İvriz barajı ile 42.225 ha'lık alan sulanmaktadır. Aralık 2010 yılı aktif doluluk oranı %15 iken bu oran Aralık 2011 yılında %21'dir Sağ Sahil,Sol Sahil ve Akhüyük-Çiller sulamaları tarafından 2011 yılında toplam 156,6 hm³ su kullanılmıştır. Mevcut hacmi ise, 22,6 hm³ olup. 2010 yılına göre İvriz barajının aktif doluluk oranının ve hacminin arttığı görülmektedir.

3.2.1.6 Altınapa Barajı

GÖL BARAJ ADI	MİN.		MAX.		07.12.2010		07.12.2011	
	Kot (m)	Hacim(hm ³)	Kot (m)	Hacim(hm ³)	Kot (m)	Hacim(hm ³)	Kot (m)	Hacim(hm ³)
ALTINAPA	1239,50	1,2	1254,90	32,3	1243,32	5,7	1248,68	15,8

Şekil 34. Altınapa Sulaması

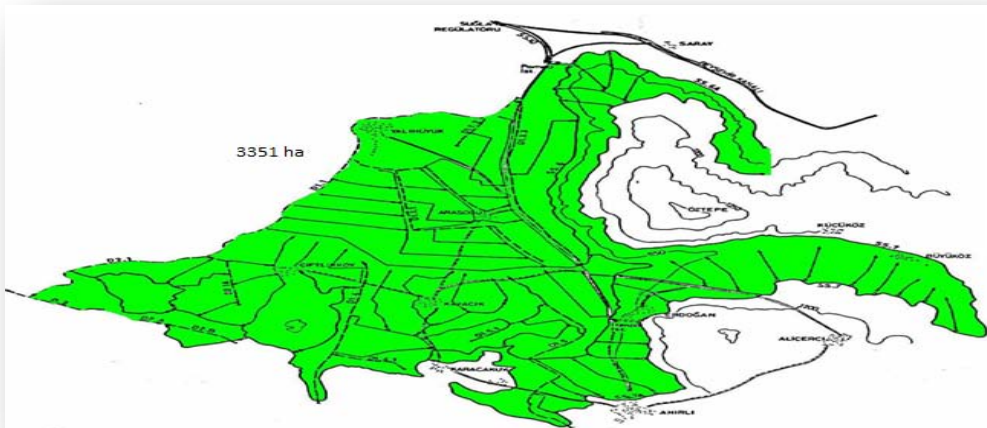

Altınapa barajı ile 1.200 ha'lık alan sulanmaktadır. Aralık 2010 yılı aktif doluluk oranı %16 iken bu oran Aralık 2011 yılında %52'dir Büyükşehir Belediyesi tarafından 2011 yılında toplam 7,9 hm³ su kullanılmıştır. Mevcut hacmi ise, 15,8 hm³ olup 2010 yılına göre İvriz barajının aktif doluluk oranının ve hacminin arttığı görülmektedir.

3.2.1.7 Suğla Barajı

GÖL BARAJ ADI	MİN.		MAX.		07.12.2010		07.12.2011	
	Kot (m)	Hacim(hm ³)	Kot (m)	Hacim(hm ³)	Kot (m)	Hacim(hm ³)	Kot (m)	Hacim(hm ³)
SUĞLA	1091,50	60,8	1096,50	277,4	1091,43	57,7	1093,02	126,0

Şekil 35. Suğla Pompaj Sulaması

Suğla barajı ile 3.351 ha'lık alan sulanmaktadır. Aralık 2010 yılı aktif doluluk oranı %0 iken yani barajdan su çıkışı yapılamazken, bu oran Aralık 2011 yılında %30'dur BSA kanalı (Beyşehir gölü, Suğla depolaması, Apa barajı) ile 2011 yılında toplam 171,2 hm³ su kullanılmıştır. Mevcut hacmi ise, 126 hm³ olup 2010 yılına göre Suğla barajının aktif doluluk oranının ve hacminin arttığı görülmektedir.

2011 yılında yağışların fazla olması ve çeşitli alanlarda gerekli tedbirlerin alınıyor olmasından dolayı 2011 yılı yüzey sularında problem yaşanmamıştır.

3.2.1 YERALTI SULARI (YAS)⁷

Tablo 5. Yeraltı Suları Kullanımı

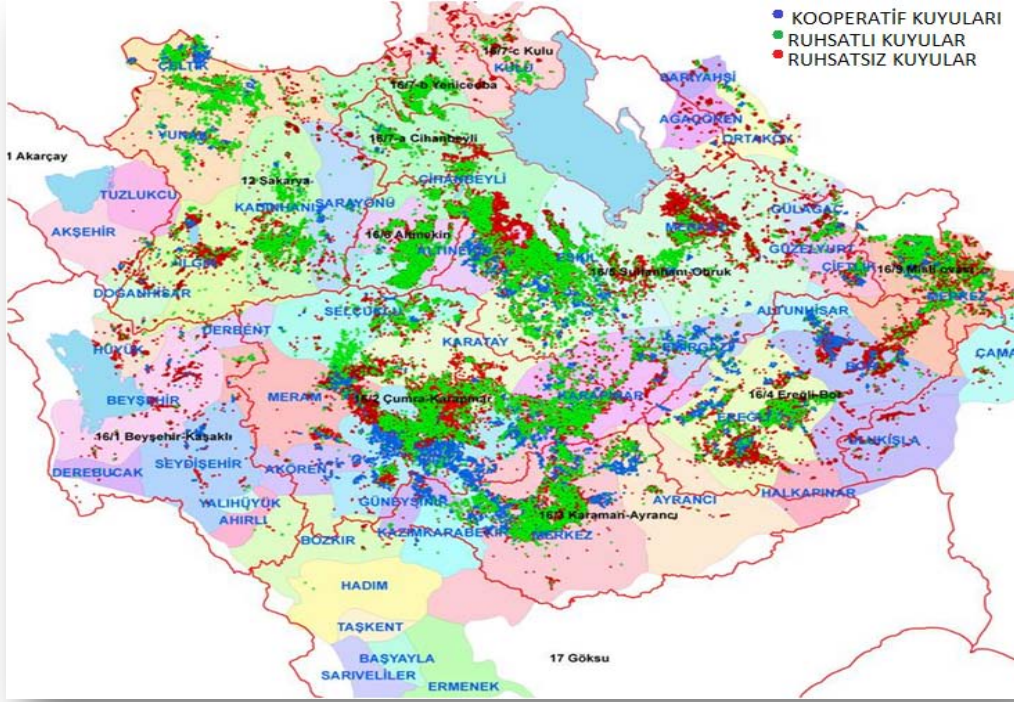
Yer altı suyu sulaması (Kooperatifler)	140.000 ha
Belgeli kuyularla sulanan alan	125.000 ha
İl Özel İdare sulanan alan	23.843 ha
DSİ sulanan alan	165.377 ha
Halk sulaması	56.877 ha
TOPLAM : 511.097 ha	
Belgesiz kuyularla sulanan alan	205.00 ha
TOPLAM SULANAN ALAN : 716.097 ha	
TARIMA ELVERİŞLİ ARAZİ	1.815.000 ha
TOPLAM SU POTANSİYELİ	2.848 hm ³

Su potansiyelinin 500 hm³'ü içme suyu, hayvan, sanayi suyu gibi çeşitli amaçlarla kullanılan sudur. Geri kalan su ise tarımsal sulamada kullanılmakta olup hektar başına 1.293m³ (0,001293 hm³) su düşmektedir.

⁷ DSİ 4. Bölge Müdürlüğü, 2011

Bu alt bölümün tamamında DSİ 4. Bölge Müdürlüğü verileri kullanılmıştır.

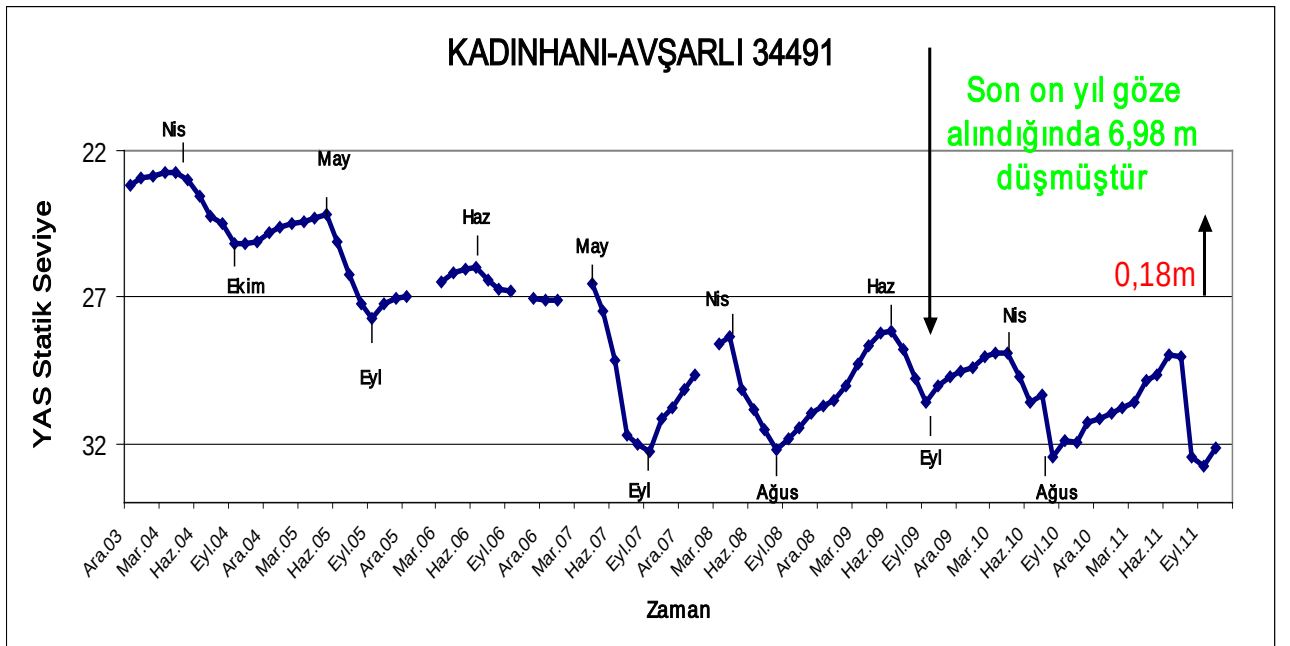
Şekil 36. Belgeli ve Belgesiz Kuyular

Kuyuların ilçelere göre dağılımına bakıldığında; kaçak (ruhsatsız) kuyuların özellikle Çumra bölgesinde çok fazla olduğu görülmektedir. Çumra ile birlikte Meram, Ilgın ve Ereğli ilçelerinde de kaçak kuyuların yoğunlaştığı görülmektedir.

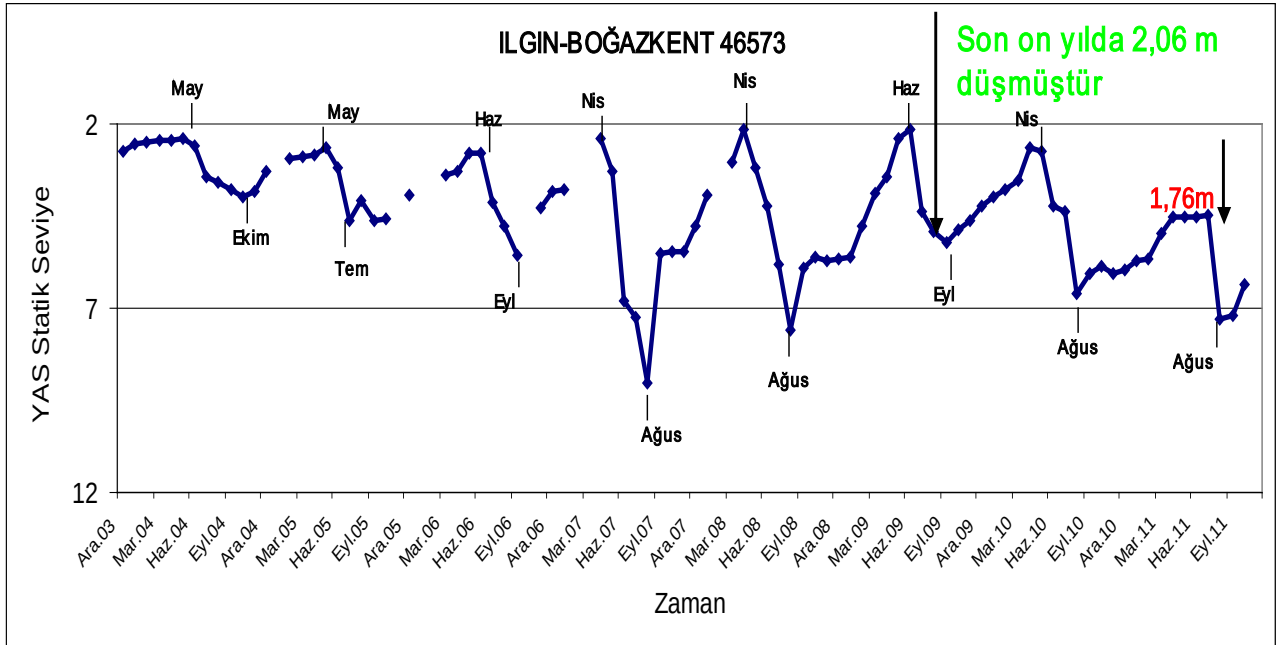
3.2.1.1 Rasat Kuyusu Seviye Ölçümleri

Şekil 37. Kadınhanı-Avşarlı Rasat Kuyusu

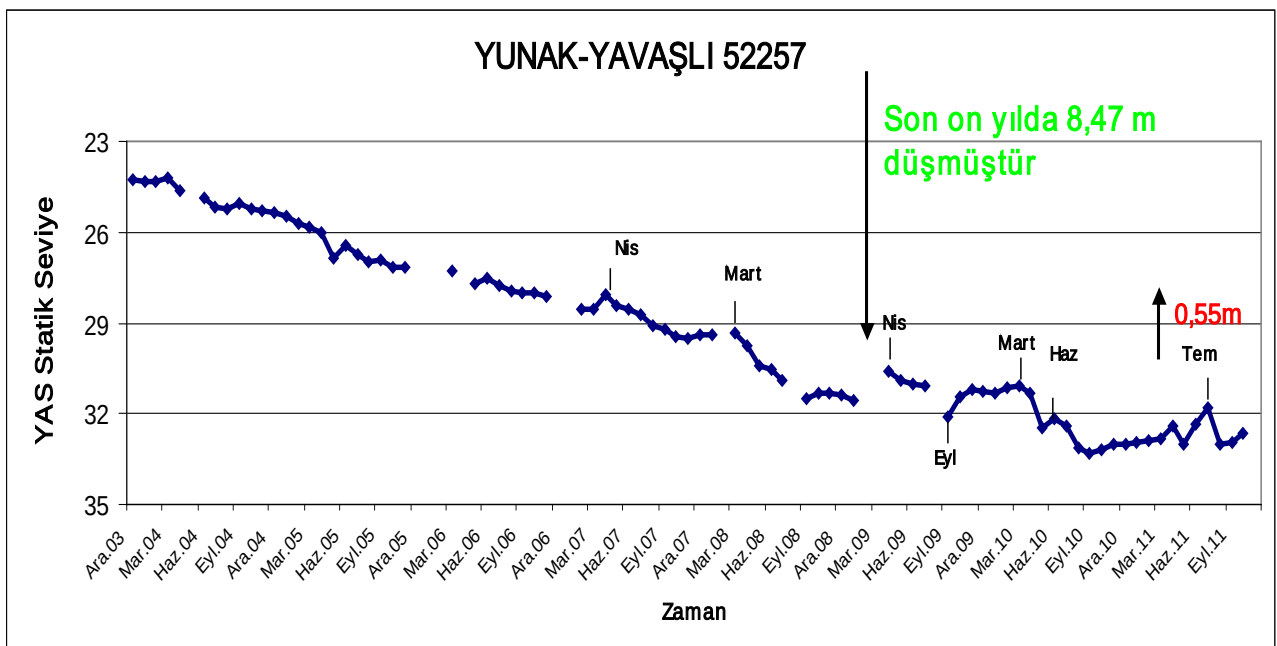
Kadınhanı-Avşarlı kuyusunda Ekim ayı YAS seviyelerine bakıldığında; 2011 yılında 2010 yılına göre 0,18 m yükselme olduğu görülmektedir. Ancak son 10 yıl değerlerine bakıldığında; Ekim 2000 yılında YAS seviyesi 25,14 m iken 2011 yılında 32,12 m seviyesine düşmüştür.

Şekil 38. Ilgın-Boğazkent Rasat Kuyusu

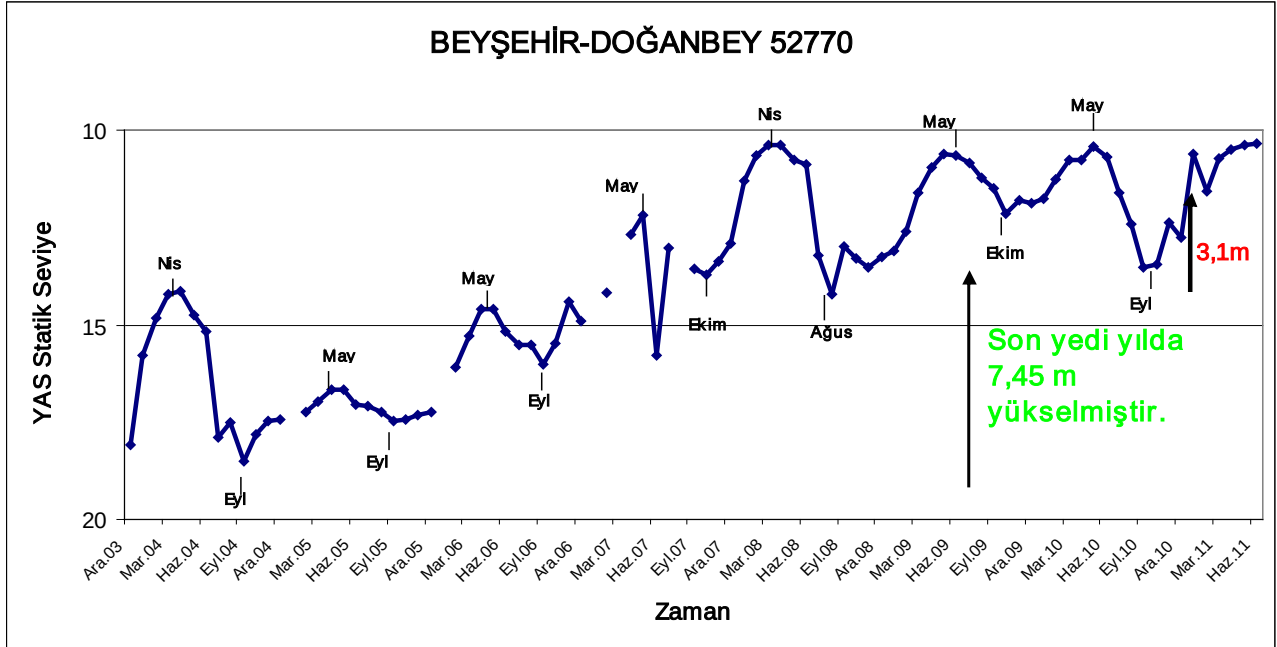
Ilgın-Boğazkent kuyusunda Ekim ayı YAS seviyelerine bakıldığında; 2011 yılında 2010 yılına göre 1,76 m düşme olduğu görülmektedir. Son 10 yıl değerlerine bakıldığında; Ekim 2000 yılında YAS seviyesi 4,28 m iken 2011 yılında 6,34 m seviyesine düşmüştür.

Şekil 39. Yunak-Yavaşlı Rasat Kuyusu

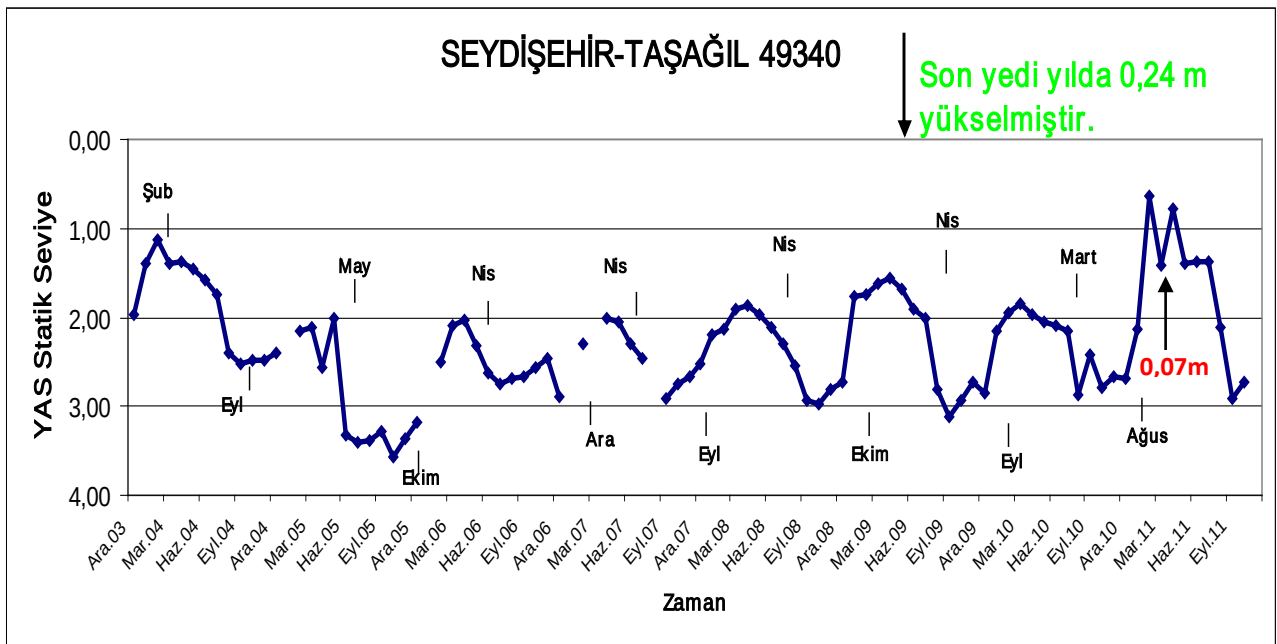
Yunak-Yavaşlı kuyusunda Ekim ayı YAS seviyelerine bakıldığında; 2011 yılında 2010 yılına göre 0,55 m yükselme olduğu görülmektedir. Ancak son 10 yıl değerlerine bakıldığında; Ekim 2000 yılında YAS seviyesi 24,20 m iken 2011 yılında 32,67 m seviyesine düşmüştür.

Şekil 40. Beyşehir-Doğanbey Rasat Kuyusu

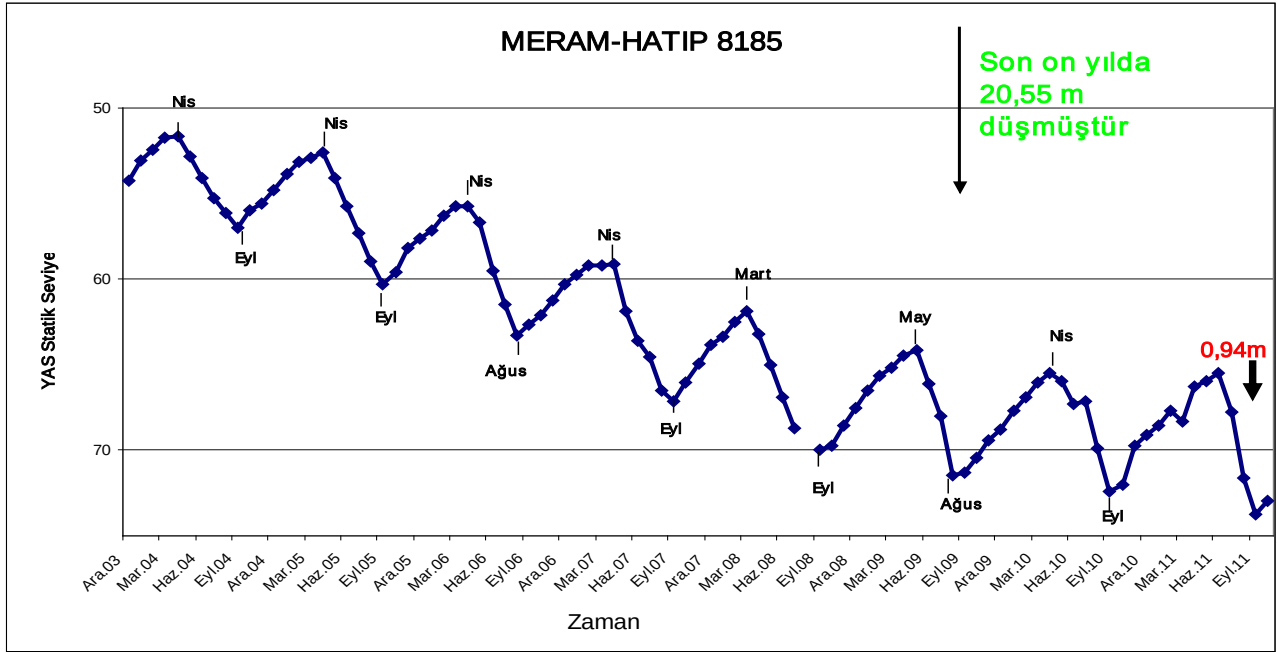
Beyşehir-Doğanbey kuyusunda Ekim ayı YAS seviyelerine bakıldığında; 2011 yılında 2010 yılına göre 3,1 m yükselme olduğu görülmektedir. Son 7 yıl değerlerine bakıldığında; Ekim 2004 yılında YAS seviyesi 17,8 m iken 2011 yılında 10,35 m seviyesine yükselmiştir.

Şekil 41. Seydişehir-Taşağıl Rasat Kuyusu

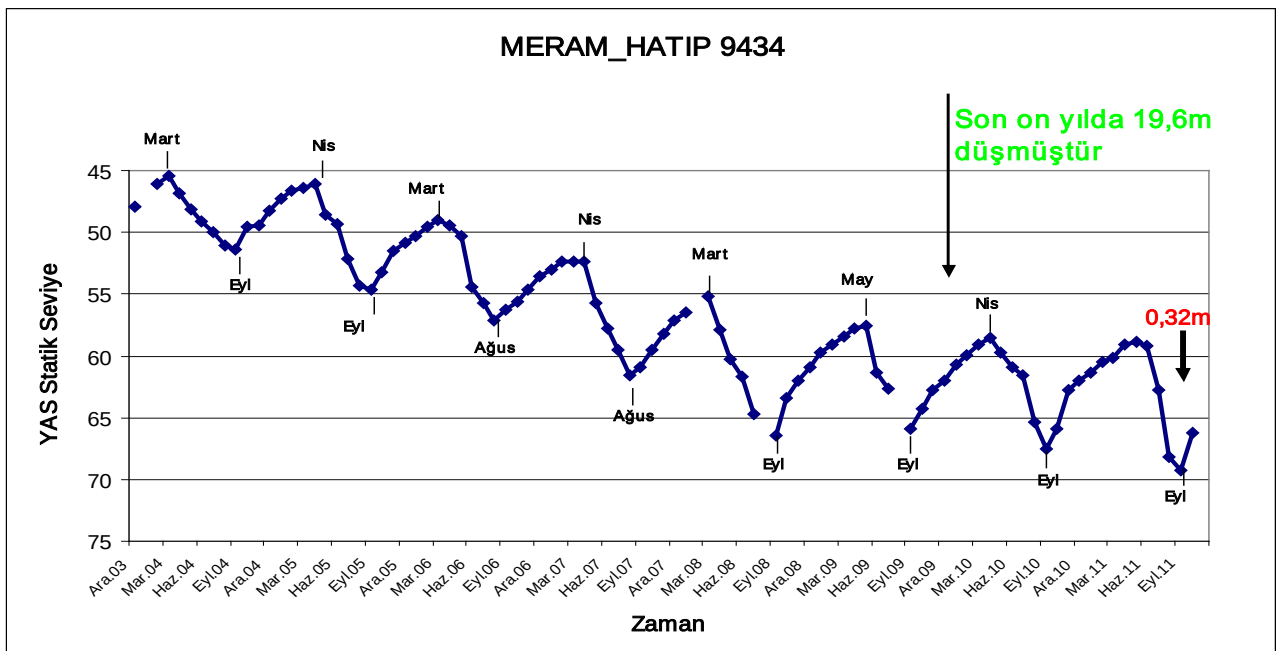
Seydişehir-Taşağıl kuyusunda Ekim ayı YAS seviyelerine bakıldığında; 2011 yılında 2010 yılına göre 0,07 m yükselme olduğu görülmektedir. Ancak son 7 yıl değerlerine bakıldığında; Ekim 2004 yılında YAS seviyesi 2,48 m iken 2011 yılında 2,72 m seviyesine düşmüştür.

Şekil 42. Meram-Hatıp Rasat Kuyusu

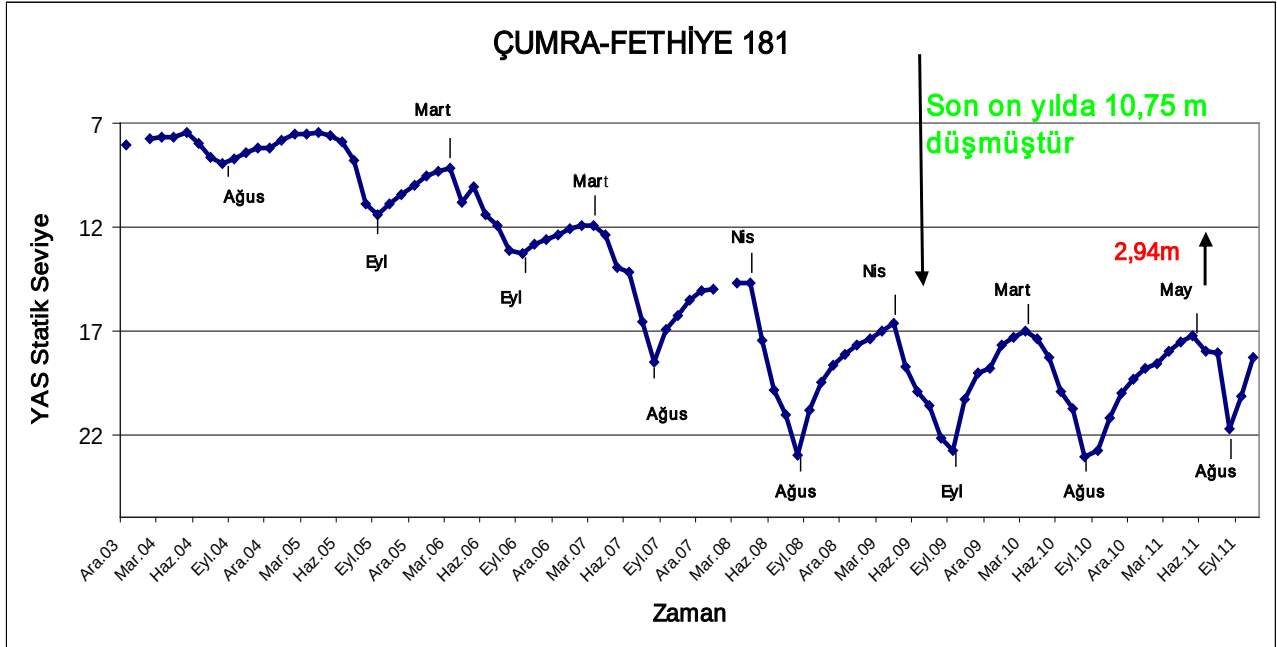
Meram-Hatıp kuyusunda Ekim ayı YAS seviyelerine bakıldığında; 2011 yılında 2010 yılına göre 0,94 m düşme olduğu görülmektedir. Son 10 yıl değerlerine bakıldığında; Ekim 2000 yılında YAS seviyesi 52,39 m iken 2011 yılında 72,94 m seviyesine düşmüştür.

Şekil 43. Meram-Hatıp Rasat Kuyusu

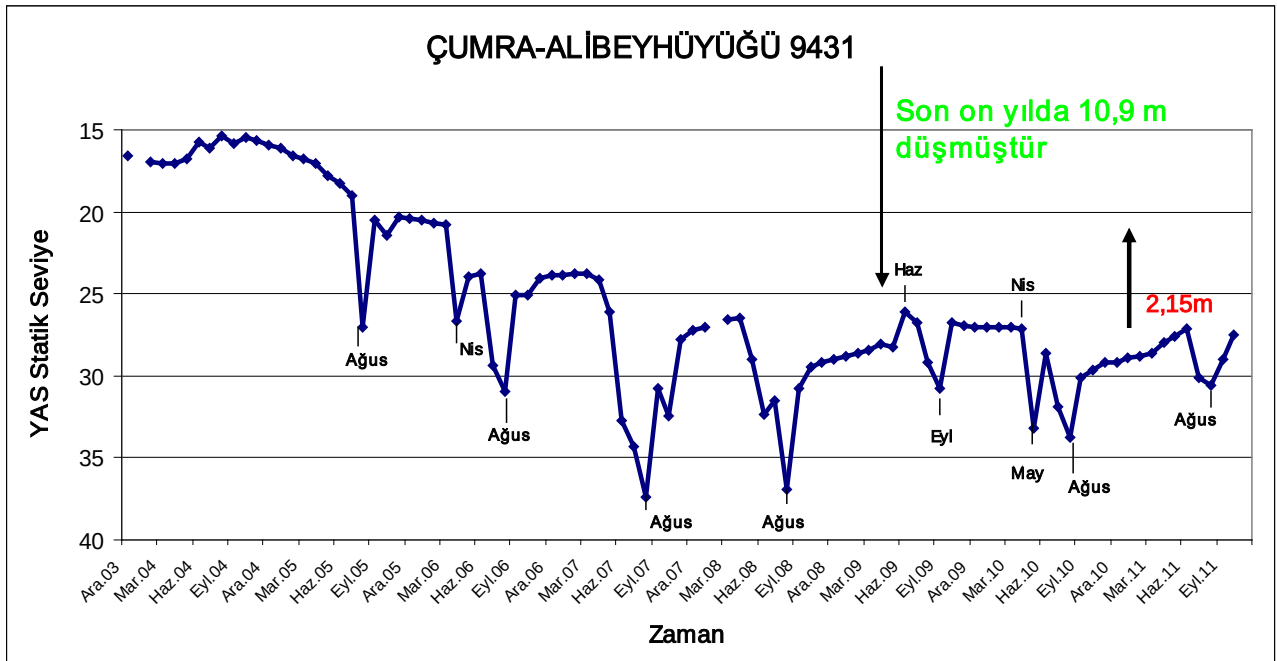
Meram-Hatıp kuyusunda Ekim ayı YAS seviyelerine bakıldığında; 2011 yılında 2010 yılına göre 0,32 m düşme olduğu görülmektedir. Son 10 yıl değerlerine bakıldığında; Ekim 2000 yılında YAS seviyesi 46,65 m iken 2011 yılında 66,25 m seviyesine düşmüştür.

Şekil 44. Çumra-Fethiye Rasat Kuyusu

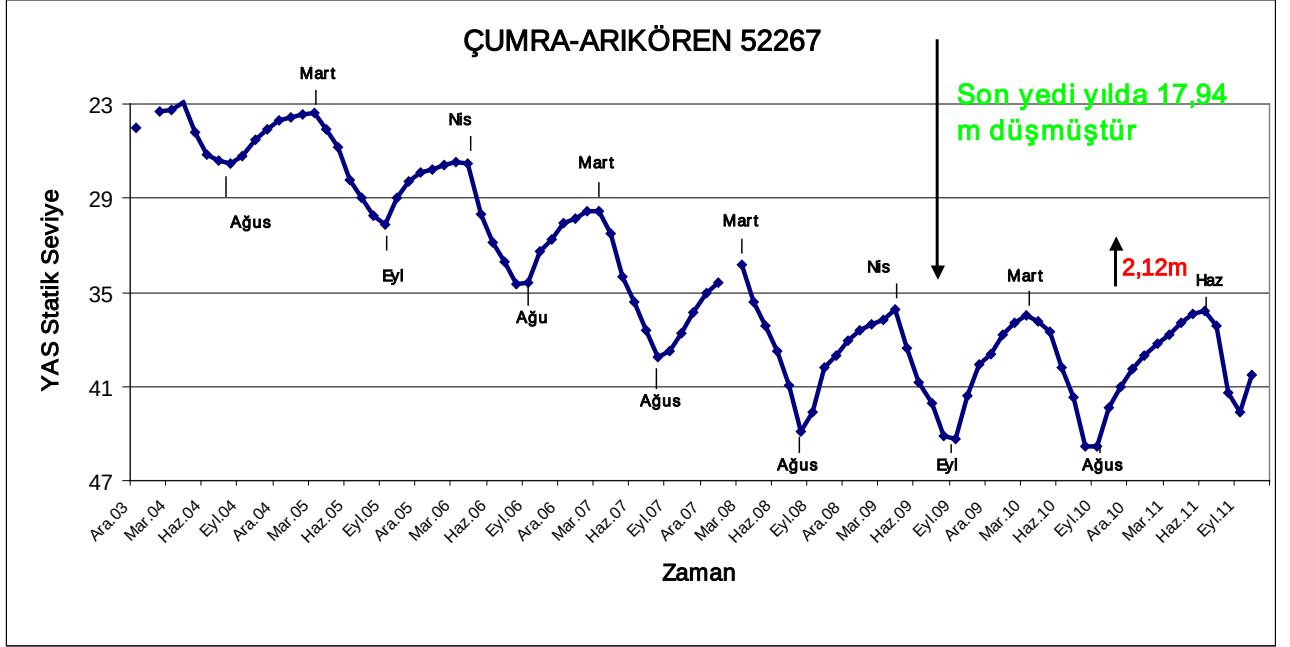
Çumra-Fethiye kuyusunda Ekim ayı YAS seviyelerine bakıldığında; 2011 yılında 2010 yılına göre 2,94 m yükselme olduğu görülmektedir. Ancak son 10 yıl değerlerine bakıldığında; Ekim 2000 yılında YAS seviyesi 7,53 m iken 2011 yılında 18,28 m seviyesine düşmüştür.

Şekil 45.Çumra-Alibeyhüyüğü Rasat Kuyusu

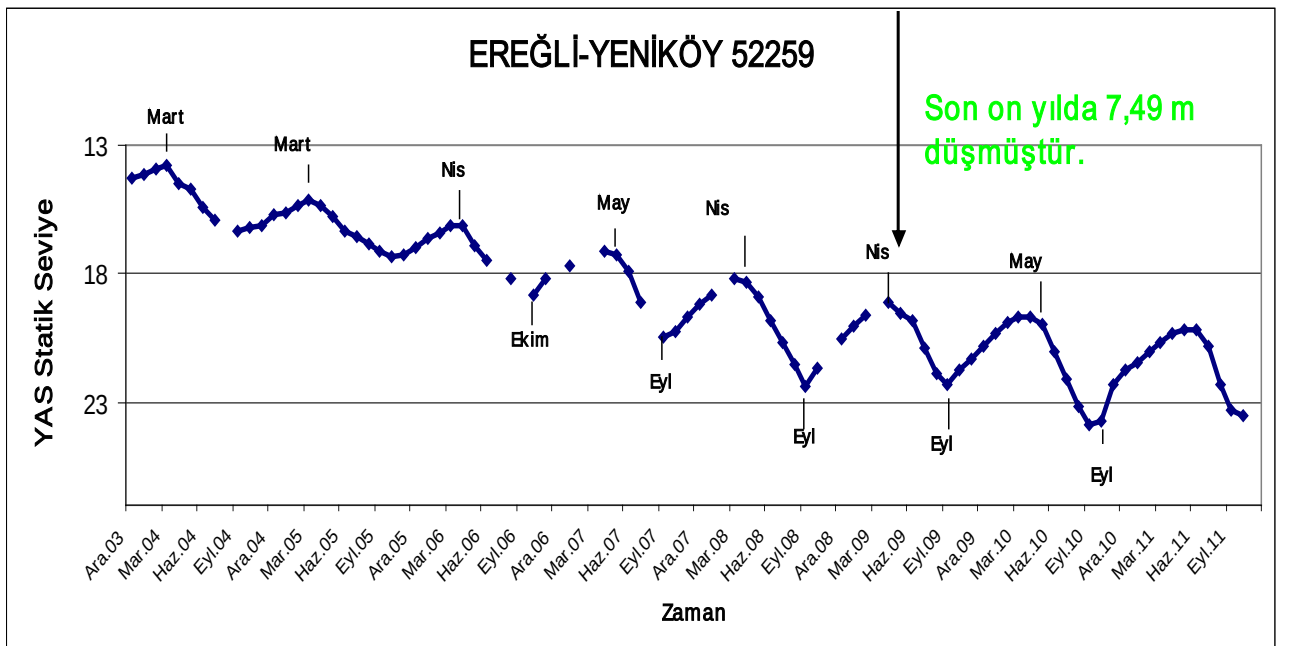
Çumra-Alibeyhüyüğü kuyusunda Ekim ayı YAS seviyelerine bakıldığında; 2011 yılında 2010 yılına göre 2,15 m yükselme olduğu görülmektedir. Ancak son 10 yıl değerlerine bakıldığında; Ekim 2000 yılında YAS seviyesi 16,57 m iken 2011 yılında 26,66 m seviyesine düşmüştür.

Şekil 46. Çumra-Arıkören Rasat Kuyusu

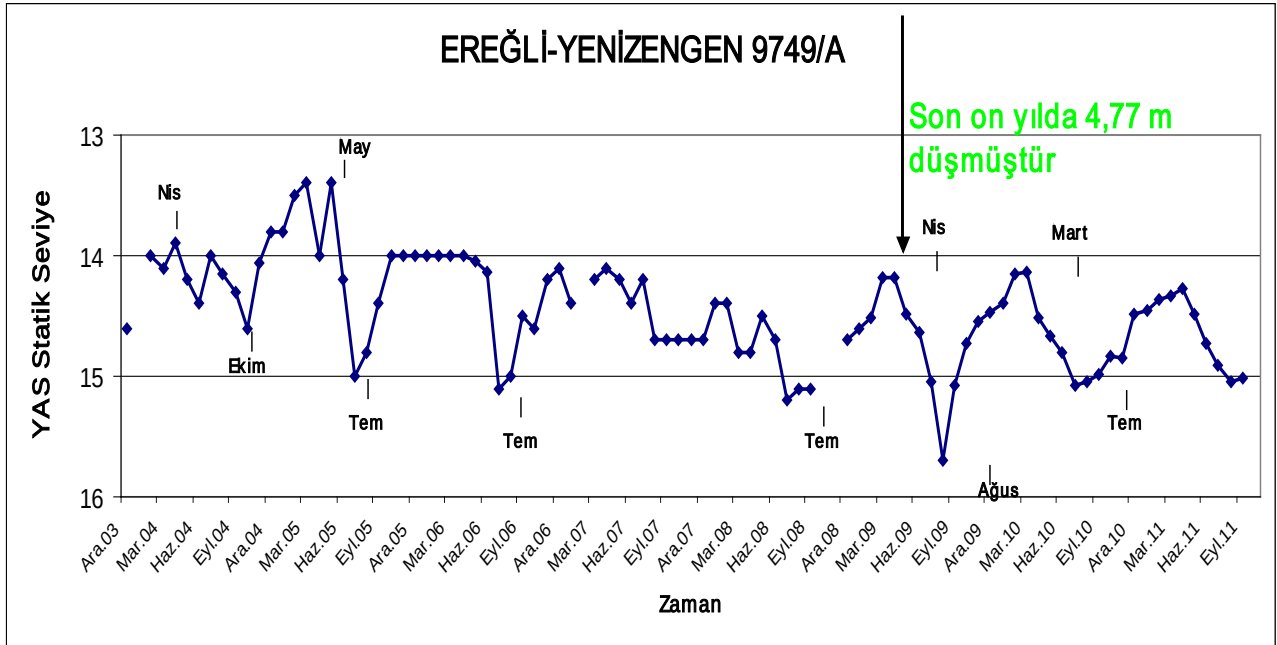
Çumra-Arıkören kuyusunda Ekim ayı YAS seviyelerine bakıldığında; 2011 yılında 2010 yılına göre 2,12 m yükselme olduğu görülmektedir. Ancak son 7 yıl değerlerine bakıldığında; Ekim 2004 yılında YAS seviyesi 24,32 m iken 2011 yılında 34,25 m seviyesine düşmüştür.

Şekil 47. Ereğli-Yeniköy Rasat Kuyusu

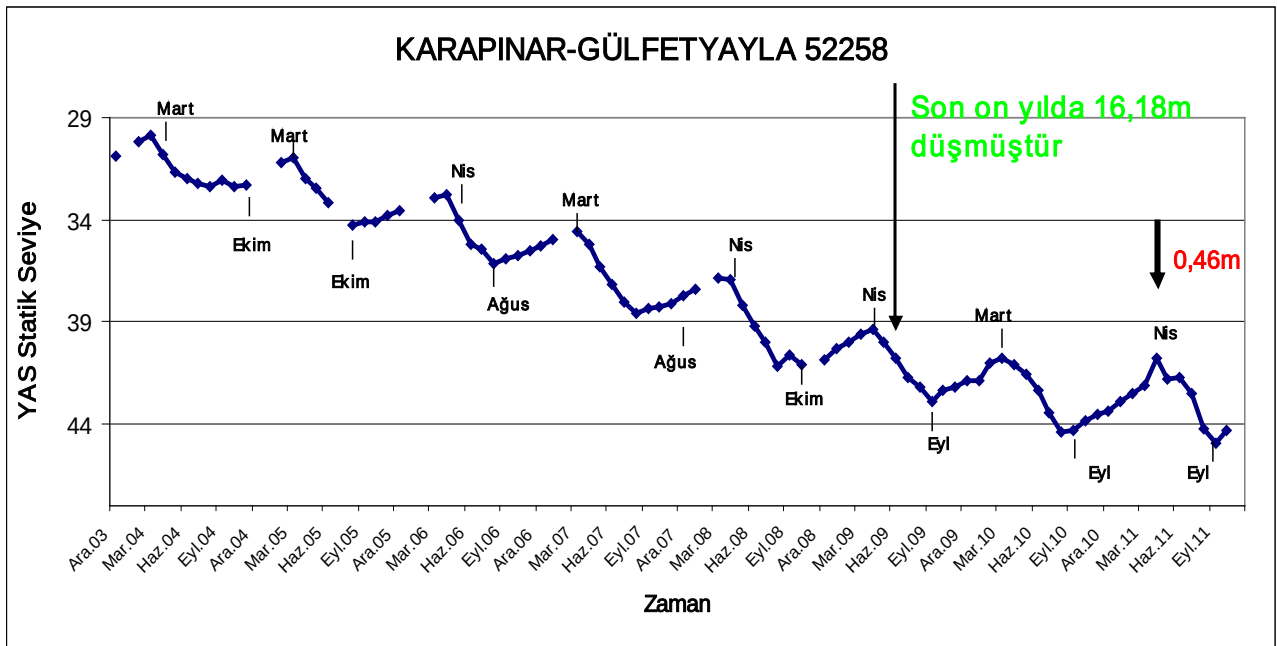
Ereğli-Yeniköy kuyusunda Ekim ayı YAS seviyelerine bakıldığında; 2011 yılında 2010 yılına göre 0,2 m yükselme olduğu görülmektedir. Ancak son 10 yıl değerlerine bakıldığında; Ekim 2000 yılında YAS seviyesi 16,05 m iken 2011 yılında 23,54 m seviyesine düşmüştür.

Şekil 48. Ereğli-Yenizengen Rasat Kuyusu

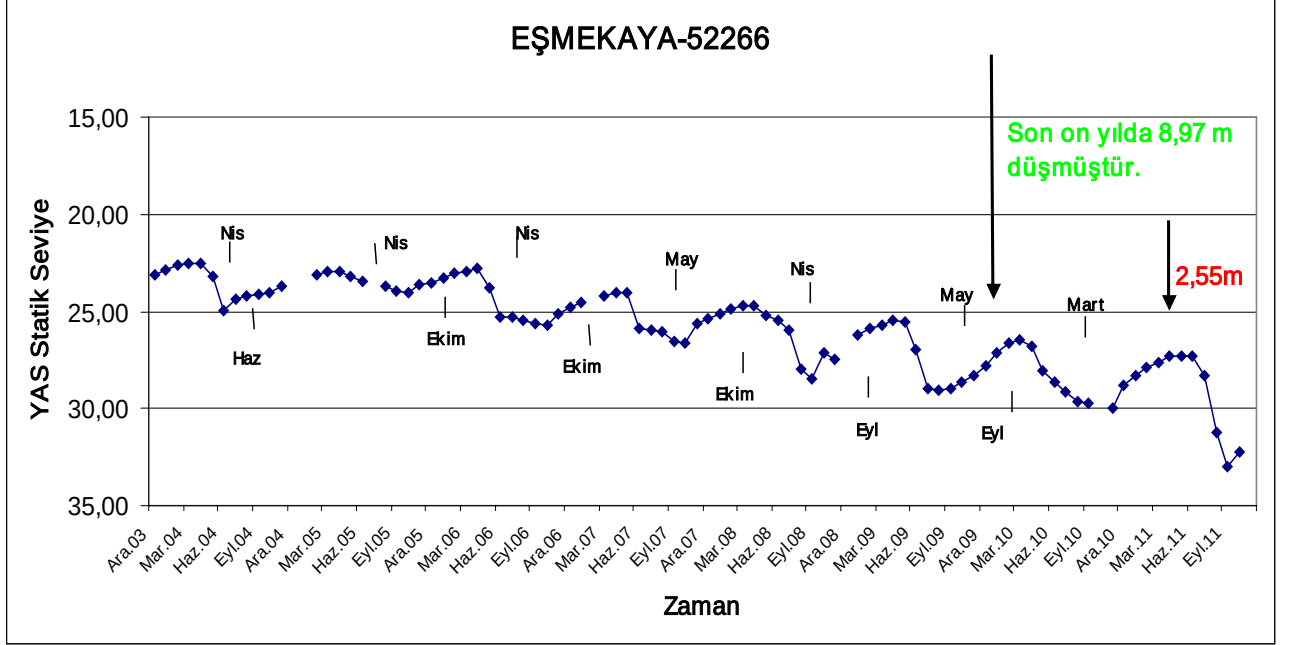
Ereğli-Yenizengen kuyusunda Ekim ayı YAS seviyelerine bakıldığında; 2011 yılında 2010 yılına göre 0,04 m düşme olduğu görülmektedir. Son 10 yıl değerlerine bakıldığında; Ekim 2000 yılında YAS seviyesi 10,25 m iken 2011 yılında 15,02 m seviyesine düşmüştür.

Şekil 49. Karapınar-Gülfetyayla Rasat Kuyusu

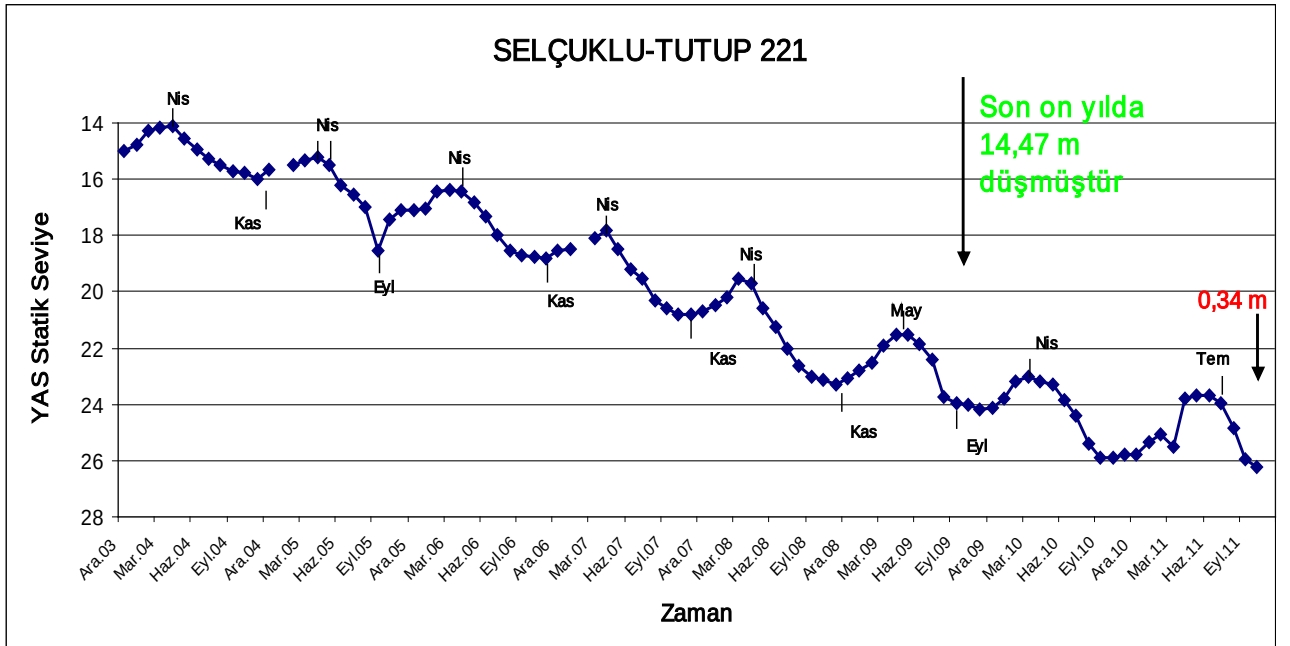
Karapınar-Gülfetyayla kuyusunda Ekim ayı YAS seviyelerine bakıldığında; 2011 yılında 2010 yılına göre 0,46 m yükselme olduğu görülmektedir. Ancak son 10 yıl değerlerine bakıldığında; Ekim 2000 yılında YAS seviyesi 28,12 m iken 2011 yılında 44,3 m seviyesine düşmüştür.

Şekil 50. Eşmekaya Rasat Kuyusu

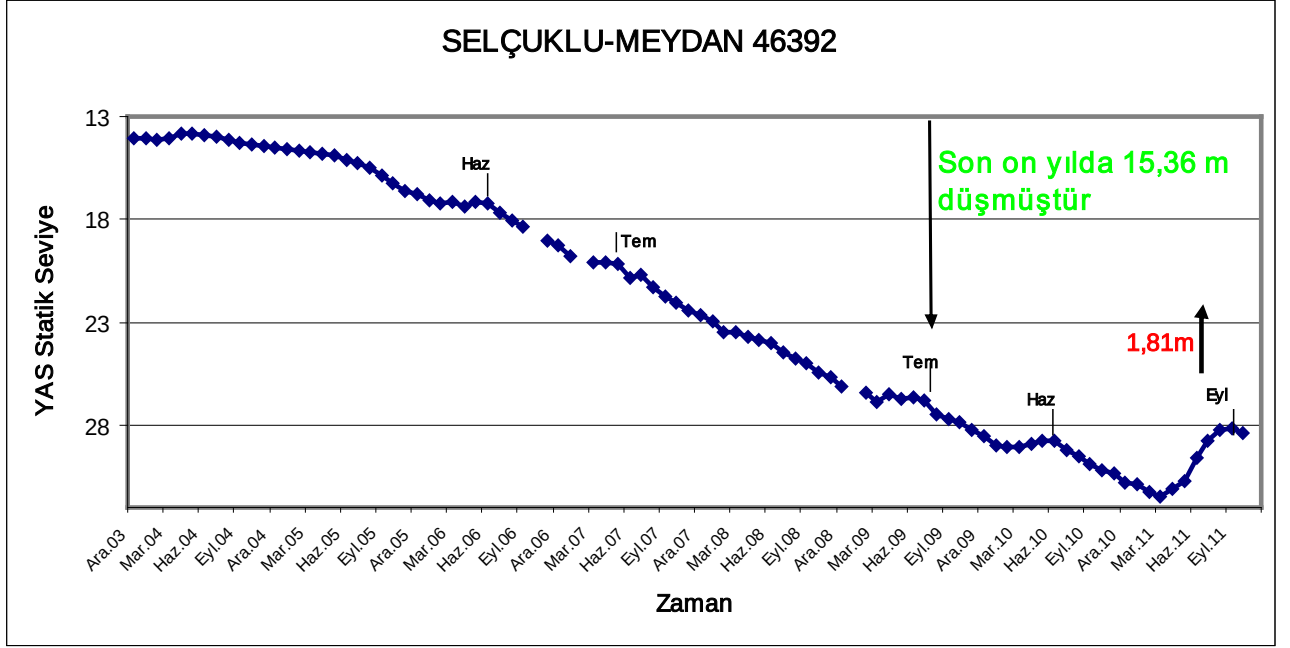
Eşmekaya kuyusunda Ekim ayı YAS seviyelerine bakıldığında; 2011 yılında 2010 yılına göre 2,55 m düşme olduğu görülmektedir. Son 10 yıl değerlerine bakıldığında; Ekim 2000 yılında YAS seviyesi 23,30 m iken 2011 yılında 32,27 m seviyesine düşmüştür.

Şekil 51. Selçuklu-Tutup Rasat Kuyusu

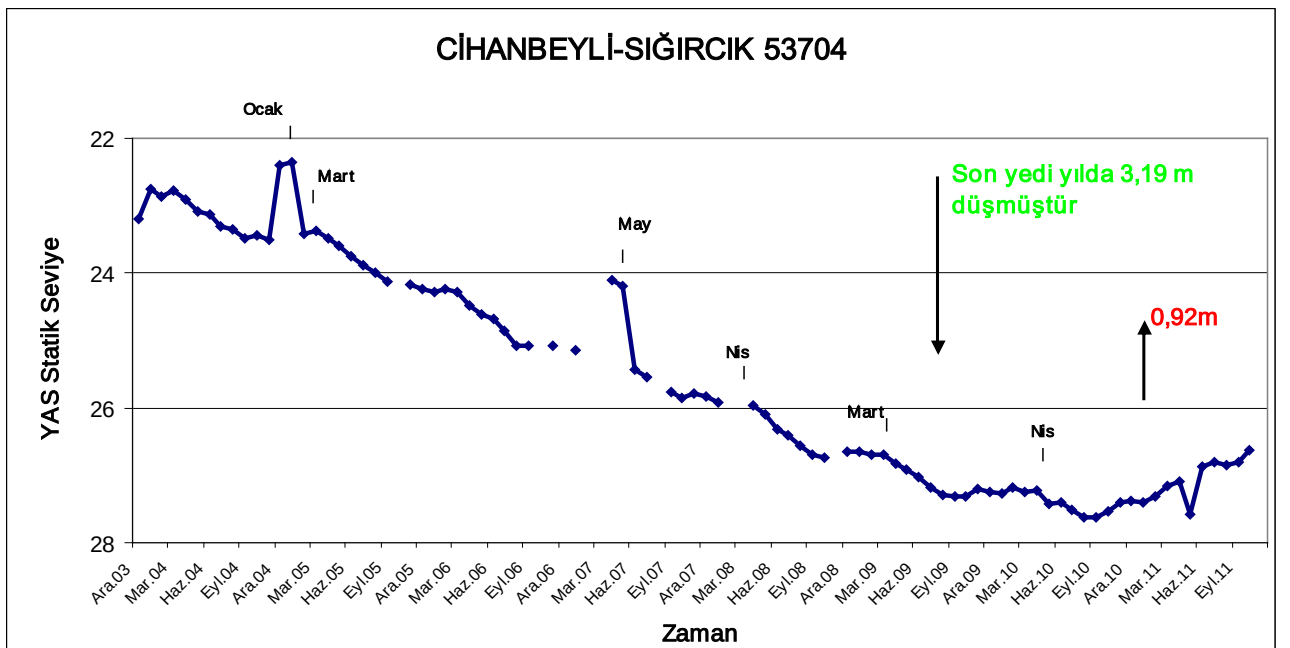
Selçuklu-Tutup kuyusunda Ekim ayı YAS seviyelerine bakıldığında; 2011 yılında 2010 yılına göre 0,34 m düşme olduğu görülmektedir. Son 10 yıl değerlerine bakıldığında; Ekim 2000 yılında YAS seviyesi 11,74 m iken 2011 yılında 26,21 m seviyesine düşmüştür.

Şekil 52. Selçuklu-Meydan Rasat Kuyusu

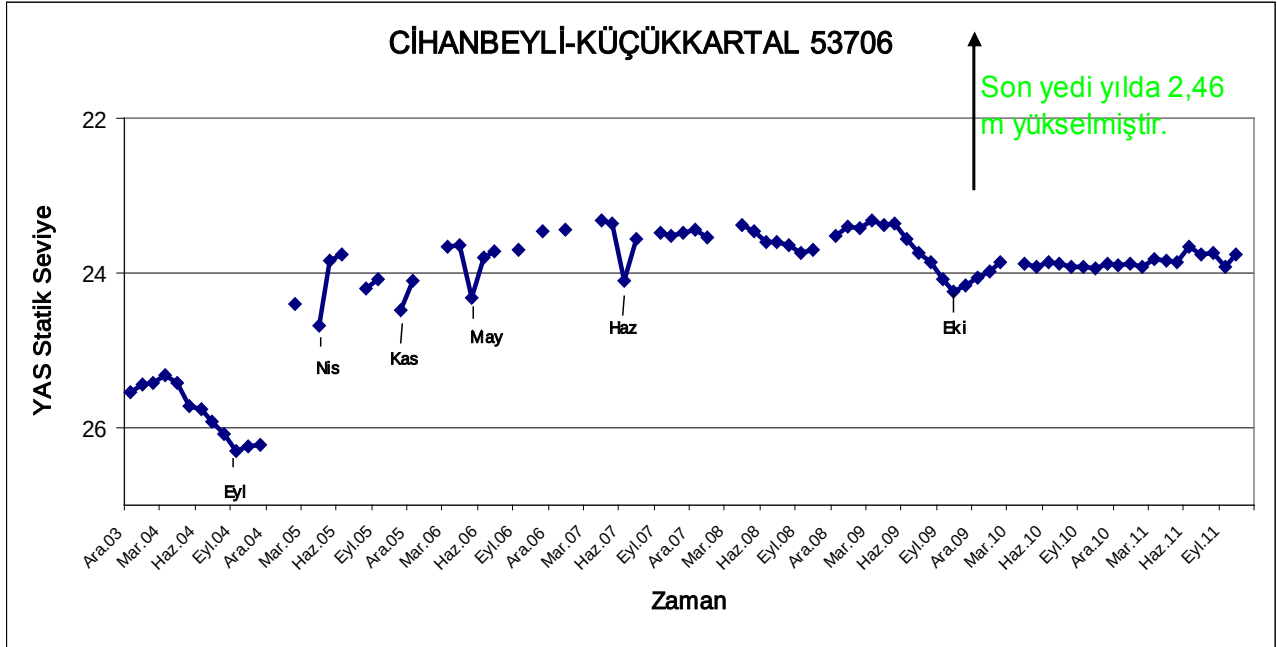
Selçuklu-Meydan kuyusunda Ekim ayı YAS seviyelerine bakıldığında; 2011 yılında 2010 yılına göre 1,81m yükselme olduğu görülmektedir. Ancak son 10 yıl değerlerine bakıldığında; Ekim 2000 yılında YAS seviyesi 13,03 m iken 2011 yılında 28,39 m seviyesine düşmüştür.

Şekil 53. Cihanbeyli-Sığircık Rasat Kuyusu

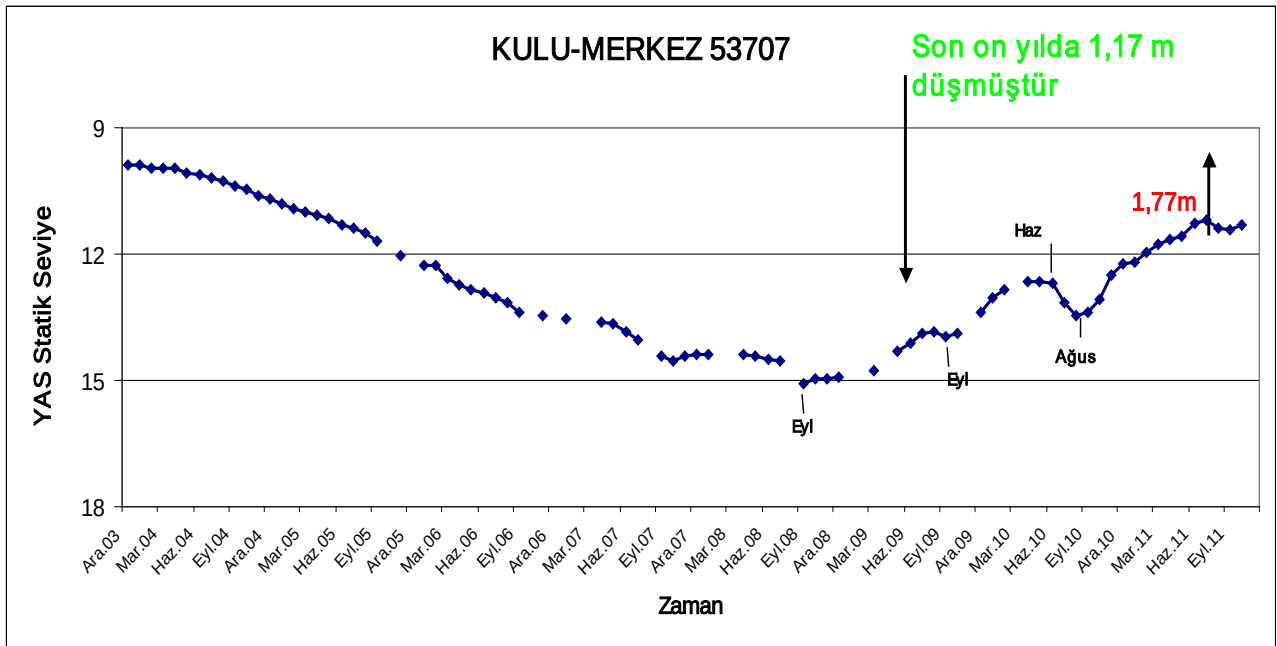
Cihanbeyli-Sığircık kuyusunda Ekim ayı YAS seviyelerine bakıldığında; 2011 yılında 2010 yılına göre 0,92 m yükselme olduğu görülmektedir. Ancak son 7 yıl değerlerine bakıldığında; Ekim 2004 yılında YAS seviyesi 23,43 m iken 2011 yılında 26,62 m seviyesine düşmüştür.

Şekil 54. Cihanbeyli-Küçükkartal Rasat Kuyusu

Cihanbeyli-Küçükkartal kuyusunda Ekim ayı YAS seviyelerine bakıldığında; 2011 yılında 2010 yılına göre 0,17 m yükselme olduğu görülmektedir. Son 7 yıl değerlerine bakıldığında; Ekim 2004 yılında YAS seviyesi 26,23 m iken 2011 yılında 23,77 m seviyesine yükselmiştir.

Şekil 55. Kulu-Merkez Rasat Kuyusu

Kulu-Merkez kuyusunda Ekim ayı YAS seviyelerine bakıldığında; 2011 yılında 2010 yılına göre 1,77 m yükselme olduğu görülmektedir. Ancak son 7 yıl değerlerine bakıldığında; Ekim 2004 yılında YAS seviyesi 10,47 m iken 2011 yılında 11,32 m seviyesine düşmüştür.

Son on yıllık değerler incelendiğinde yeraltı su seviyelerinde düşüş olduğu gözlenmektedir.

4 SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

Konya ve Karaman illerini kapsayan bu çalışmada Konya Meteoroloji Bölge Müdürlüğünün İlçe düzeyindeki tüm istasyonlarından yani toplam 13 istasyondan alınan yağış ve sıcaklık verileri kullanılmıştır. Bu veriler yardımıyla Erinc yöntemi kullanılarak aylık ve yıllık kuraklık indeksleri oluşturulmuştur. Bölgede özellikle yaz aylarında tarımsal sulamaya en çok ihtiyaç duyulan aylarda ciddi bir kuraklık yaşanmaktadır.

1980-2011 yılları arasını kapsayan 31 yıllık yıllık kuraklık indeksleri incelendiğinde ise; bazı yıllarda aşırı kuraklıklar yaşanmış olduğu ve bölgedeki kuraklık değerlerinin giderek arttığı görülmektedir. Bölgenin en nemli ilçeleri Hadim ve Seydişehir ilçeleri olup bu ilçeler de son 30 yıldır yarı nemli bir özellik göstermektedirler. Bölgenin en kurak ilçeleri ise; Konya merkez, Karaman merkez, Ereğli, Karapınar, Çumra, Cihanbeyli ve Kulu ilçeleri olup kuraklık riskinin de en yüksek olduğu yerleşmelerdir. Bunların dışında kalan Akşehir ve Beyşehir ilçeleri geçmiş yıllarda yarı nemli bir özellik göstermelerine rağmen son 10 yıllık süreçte genellikle yarı kurak bir özellik göstermişlerdir. Ilgın ve Yunak ilçeleri ise; bazı yıllarda kurak olmakla birlikte genellikle yarı kurak bir eğilim sergileyen ilçelerdir.

Hidrolojik kuraklık bölümünde yapılan çalışma Konya ili ve ilçeleri için yapılmış olup DSİ 4. Bölge Müdürlüğünün verileri kullanılmıştır. Bölgedeki yerüstü ve yeraltı sularına ilişkin olan bu veriler incelendiğinde; son 1 yıllık süreçteki rezervuar ölçümleri; yağışların da fazla olmasının etkisiyle yüzey sularında artışlar olduğunu göstermektedir. Ancak yeraltı su seviyeleri incelendiğinde son 10 yıllık ve 7 yıllık süreçlerde ölçümü yapılan hemen hemen bütün kuyuların seviyelerinin düştüğü görülmektedir.

Çalışma neticesinde bölgemizin giderek kuraklaştığı kurak iklim özelliği taşıyan bir bölge haline geldiğimiz görülmektedir. Zaten su azlığı çeken bir bölge iken gerekli tedbirlerin alınmaması halinde bu su azlığı daha da hissedilir hale gelecektir.

Bölgemiz ve özellikle Konya kapalı havzası tarımsal üretim bakımından ülkemizin en önemli bölgelerinden biri konumundadır. Türkiye'nin tarım yapılabilir arazi varlığının %14'ünü Konya oluştururken, buna karşılık Türkiye'nin kullanılabilir su kaynakları potansiyelinin sadece %2,5'ine sahiptir.

Konya'da kullanılan suyun %82,4'ü tarımsal sulama için kullanılmaktadır. Bunun büyük bir kısmı da yeraltı sularından temin edilmektedir. Belgesiz kuyuların fazla olması yeraltı suyunun da kullanılması gerekenden fazla kullanıldığının bir göstergesidir. Yeraltı sularının aşırı derecede tüketilmesi sulak alanların da yok olmasına sebep olmaktadır. Su azlığı çeken ve kuraklık riski ile karşı karşıya olan bir bölge olarak suyu tedbirsiz kullanılmamız gelecek için endişeler doğurmaktadır. Hidrolojik sistemdeki bütün bu değişiklikler bölgede ekonomik, sosyal ve ekolojik birçok sorunu da beraberinde getirecektir.

Havza'da sulanan alanlarda serin iklim tahılları, şeker pancarı, mısır, fasulye, sebze, ayçiçeği, yonca ve diğer bitkiler yetiştirilmektedir. Yetiştirilen ürünlere bakıldığında; Konya Kapalı Havzası genelinde su tüketimi ve sulama ihtiyacı yüksek olan bitkilerin tarımının yapıldığını görülmektedir. Yonca, şeker pancarı, ayçiçeği ve mısır en fazla su isteyen bitkiler olup bilinç sulamadan dolayı havza genelinde bitkilere verilen su miktarlarının net su ihtiyaçlarından daha fazla olduğu bilinmektedir.

Doğal hayatı koruma vakfı tarafından yapılan bir çalışmada Konya havzasının 50 yıl sonrası(2030 yılı) için şu ön görülerde bulunuluyor;

"2030'lu yılların sonlarından itibaren havzada sıcaklıkların 4-6 derece artması ve yağışların yüzde 20-30 oranında azalması beklenmektedir. Bunun bir sonucu olarak ise Konya Kapalı Havzası'nda önümüzdeki 50 yılda yüzey suyunda yüzde 65, yer altı suyunda yüzde 54 azalma olacağı ve havzadaki toplam kullanılabilir su miktarında yüzde 56 azalma olacağı öngörülmektedir. Konya'da mevcut sulanan alanlarının sulanabilmesi için salma sulama yöntemi ile verilmesi gereken su miktarının 3 milyar 75 milyon metreküp olduğu vurgulanan raporda, bu miktarın basınçlı sulama sistemlerinde yaklaşık 2 milyar 63 milyon metreküpe düştüğü kaydediliyor. Bu bulguların mevcut sulama alışkanlıklarının değişmesi sonucunda oluşabilecek su tasarrufu hakkında oldukça önemli bir başlangıç noktası olduğu ifade edilen raporda, havzada su ilavesi yapmadan ürün desenine bağlı olarak sadece sulama yöntemini değiştirmekle, yağmurlama yöntemi kullanılırsa yaklaşık yüzde 60-70, damla sulama yöntemi kullanılırsa yüzde 75-85 oranında su tasarrufu sağlanabileceği" belirtiliyor.

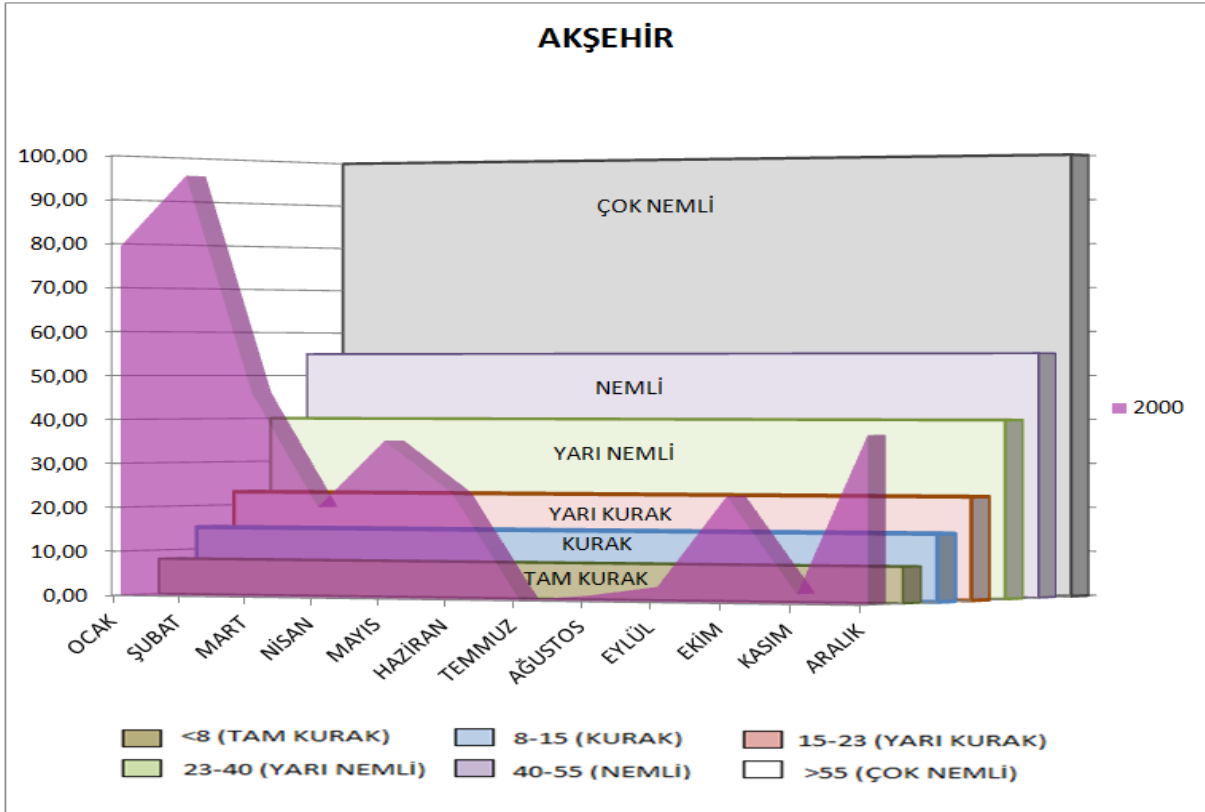
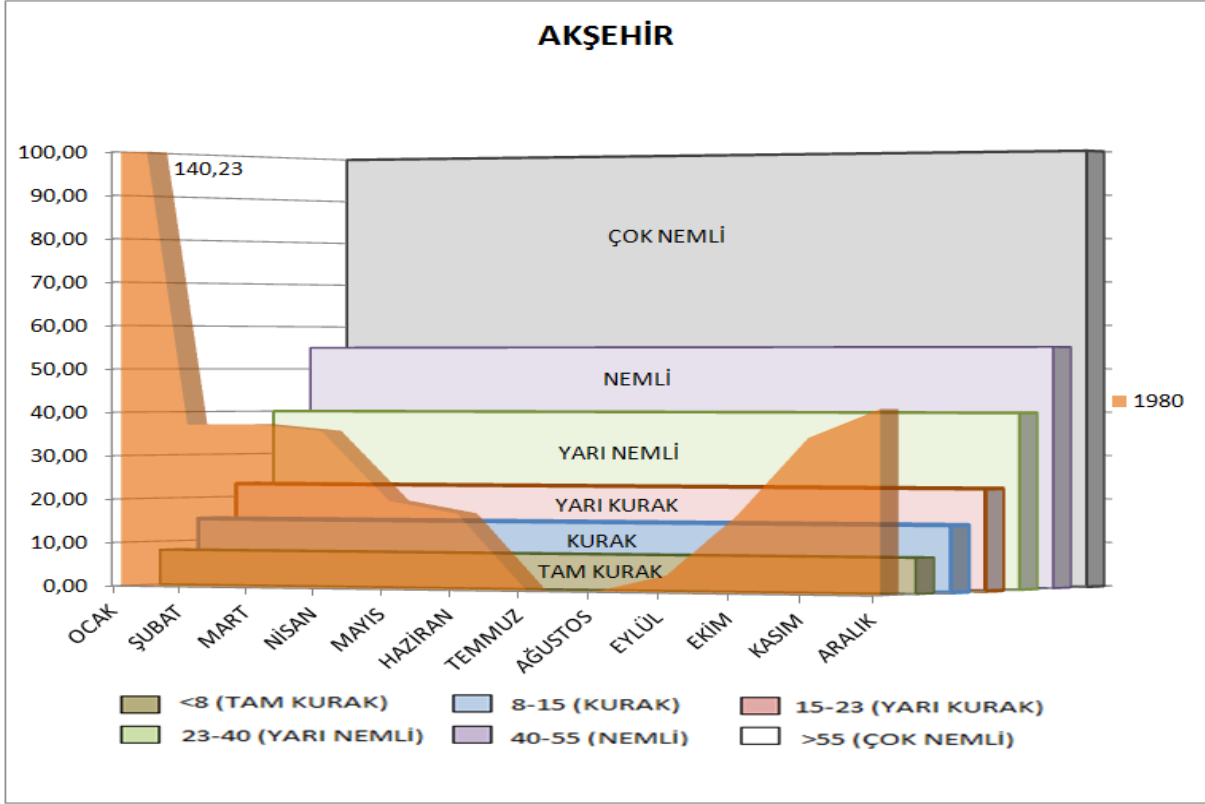
Hızla kuraklaşan bölgemizde gerekli tedbirlerin alınmaması halinde hidrolojik sistemde meydana gelecek değişiklikler ekonomik, sosyal ve ekolojik birçok sorunu da beraberinde getirecektir.

5 EKLER

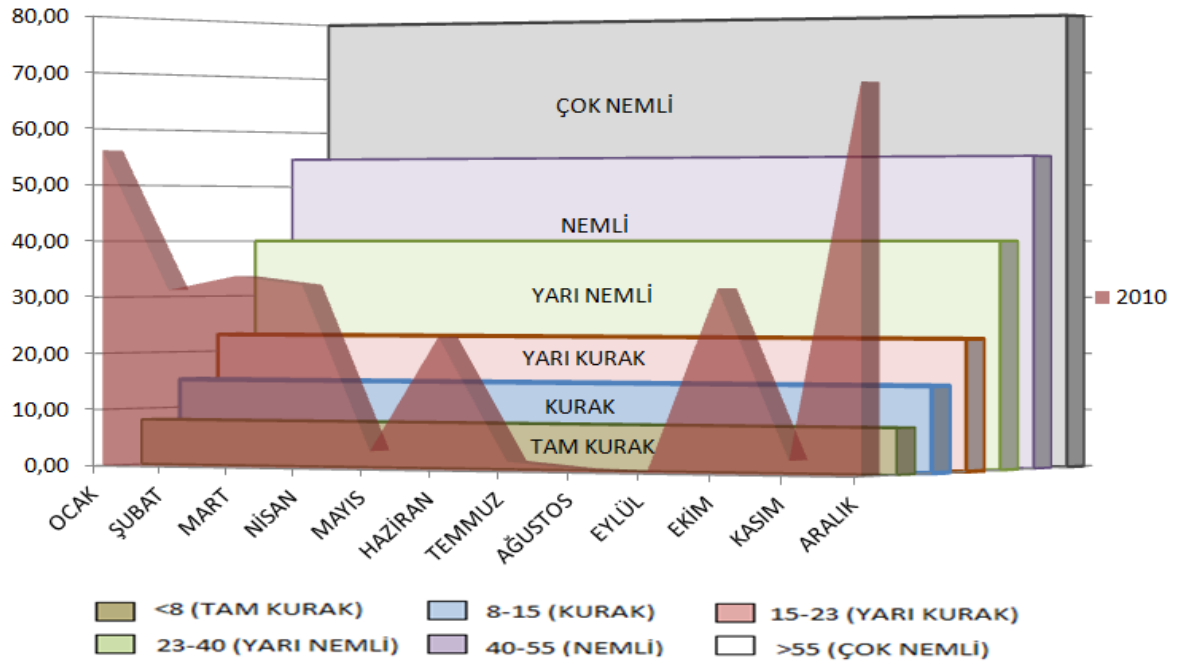

5.1 ÖLÇÜM YAPILAN YERLEŞİMLERİN AYLIK ERİNC İNDEKS DEĞERLERİ

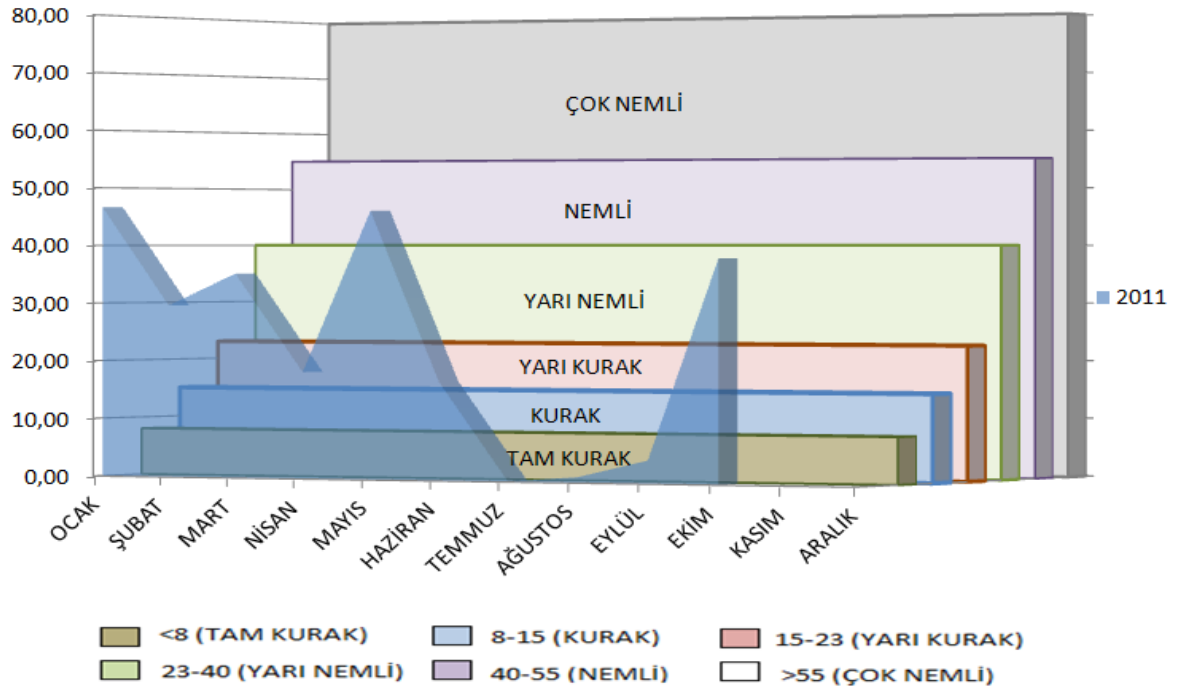
1. AKŞEHİR

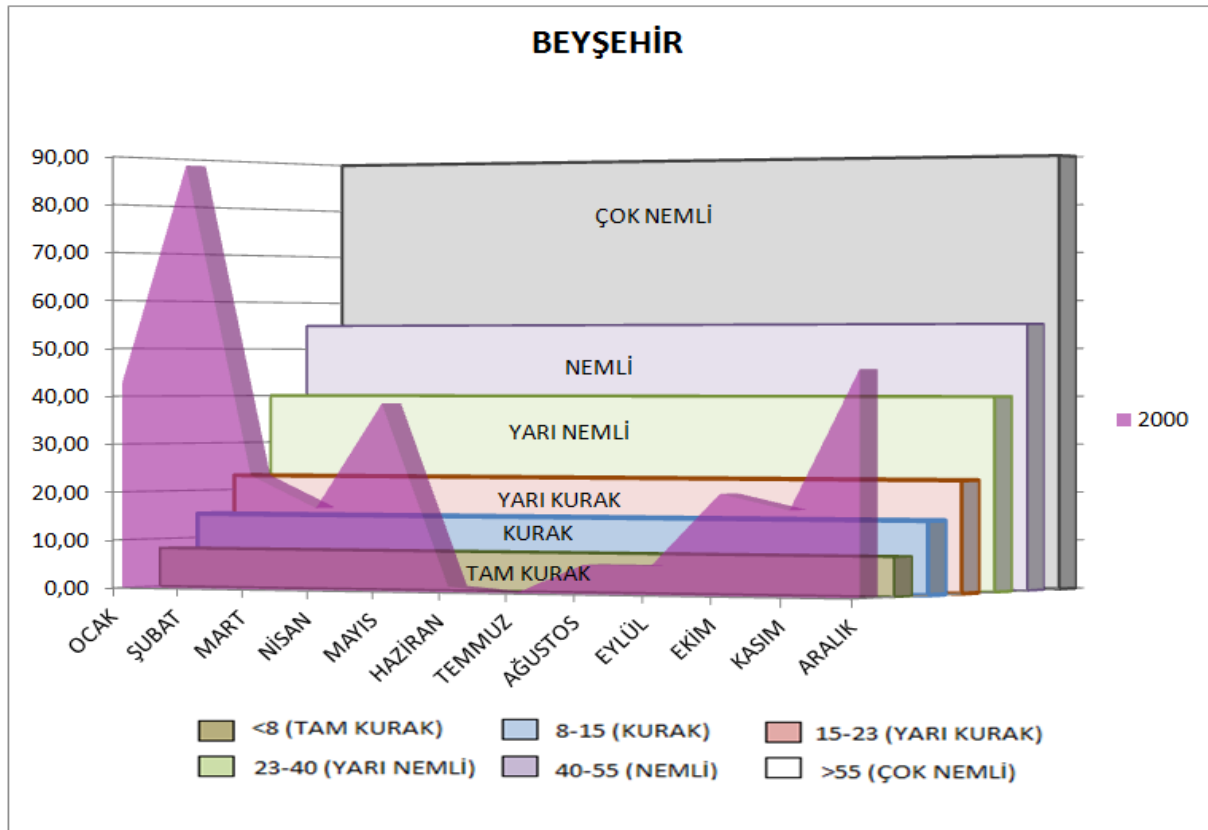
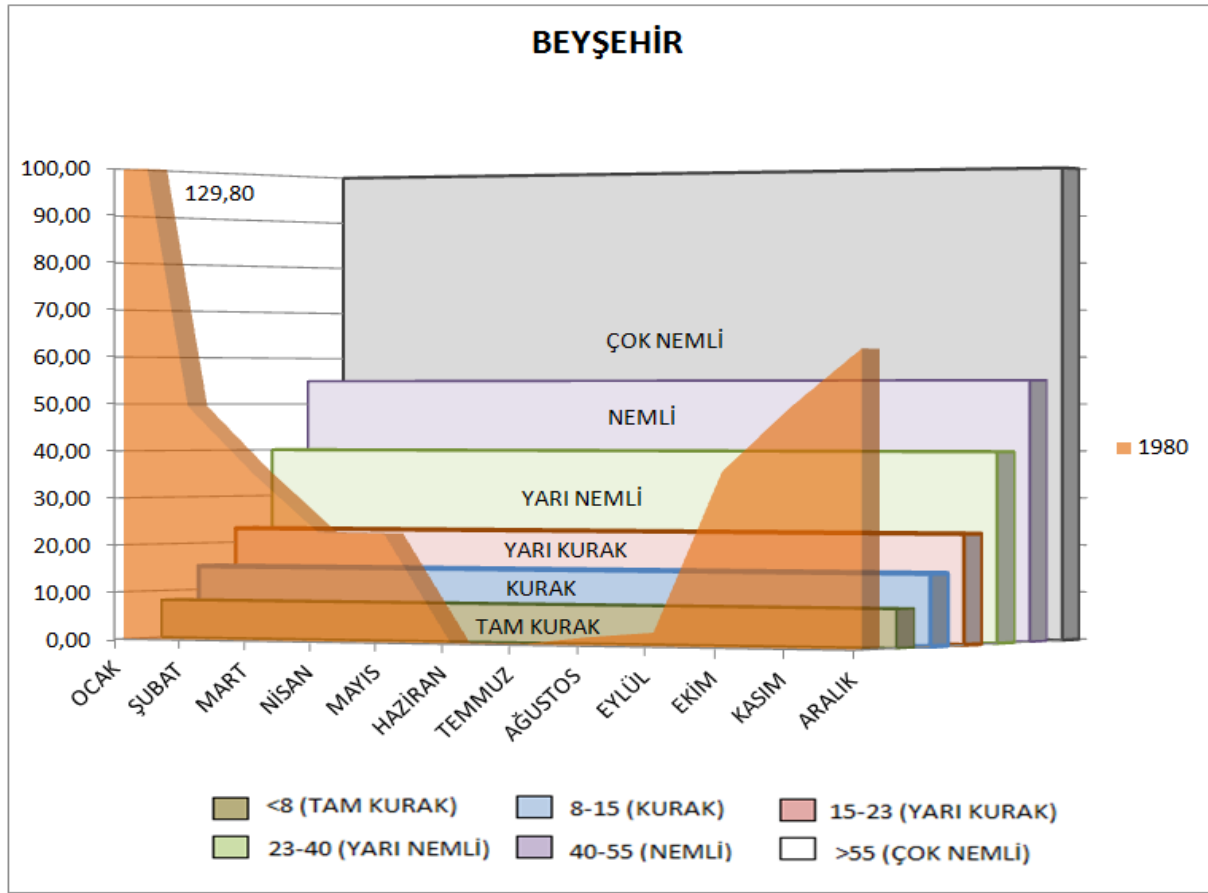
AKŞEHİR

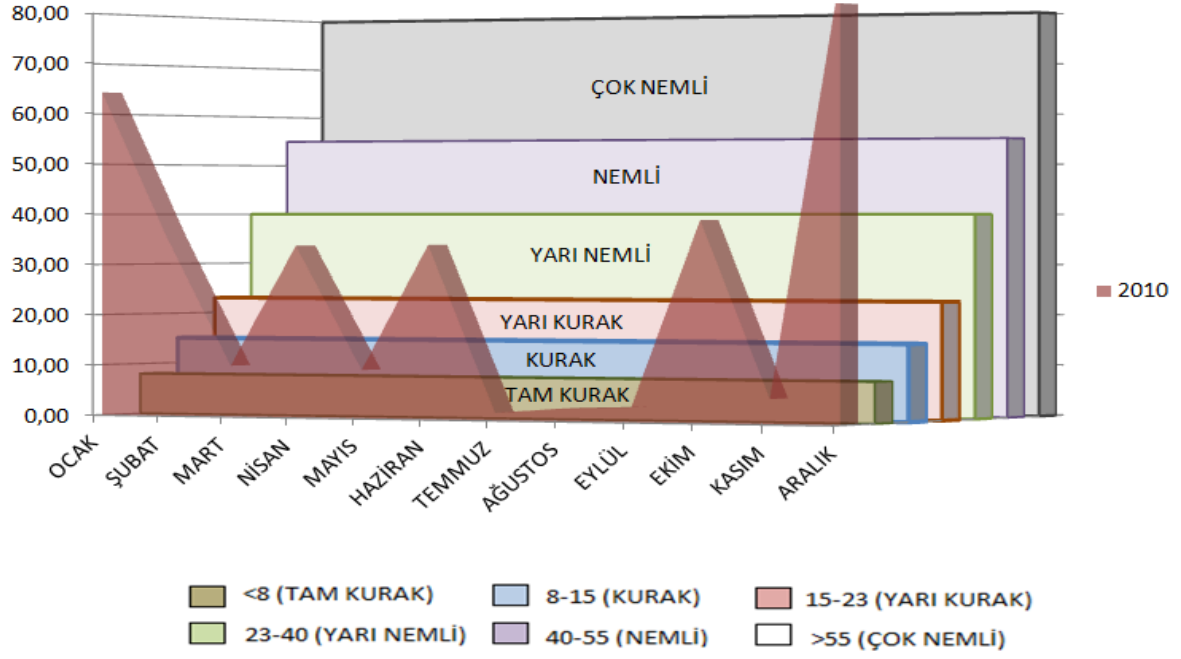
AKŞEHİR

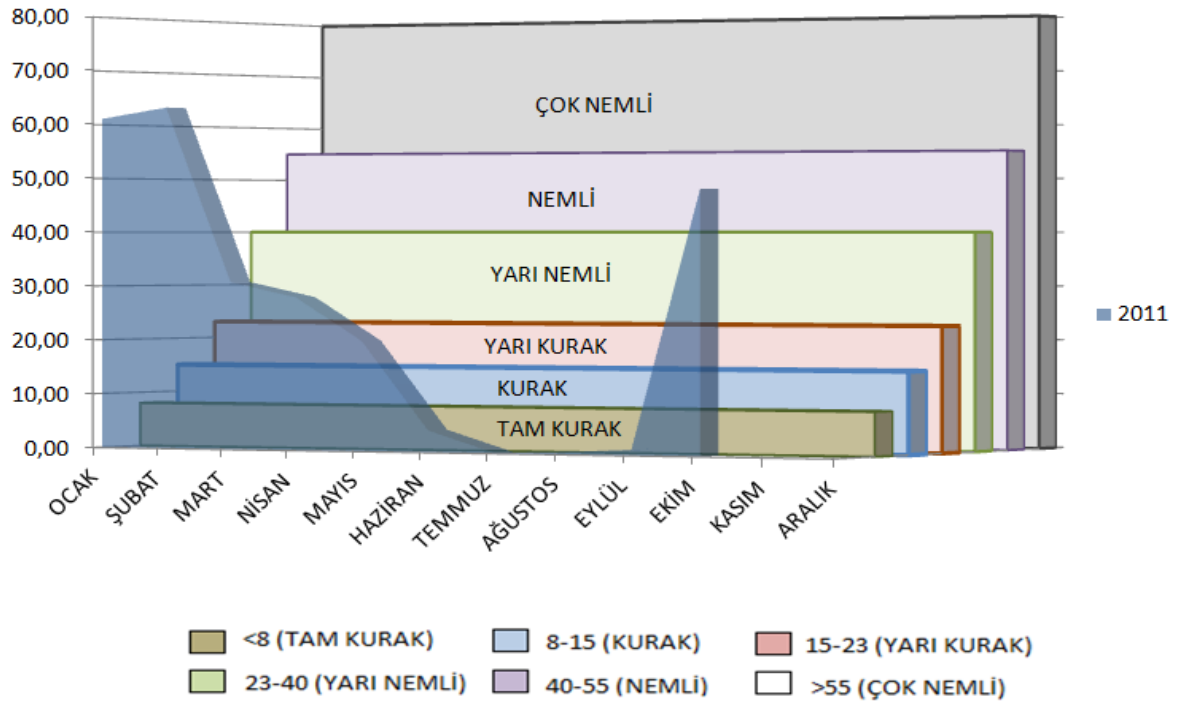
2. BEYŞEHİR

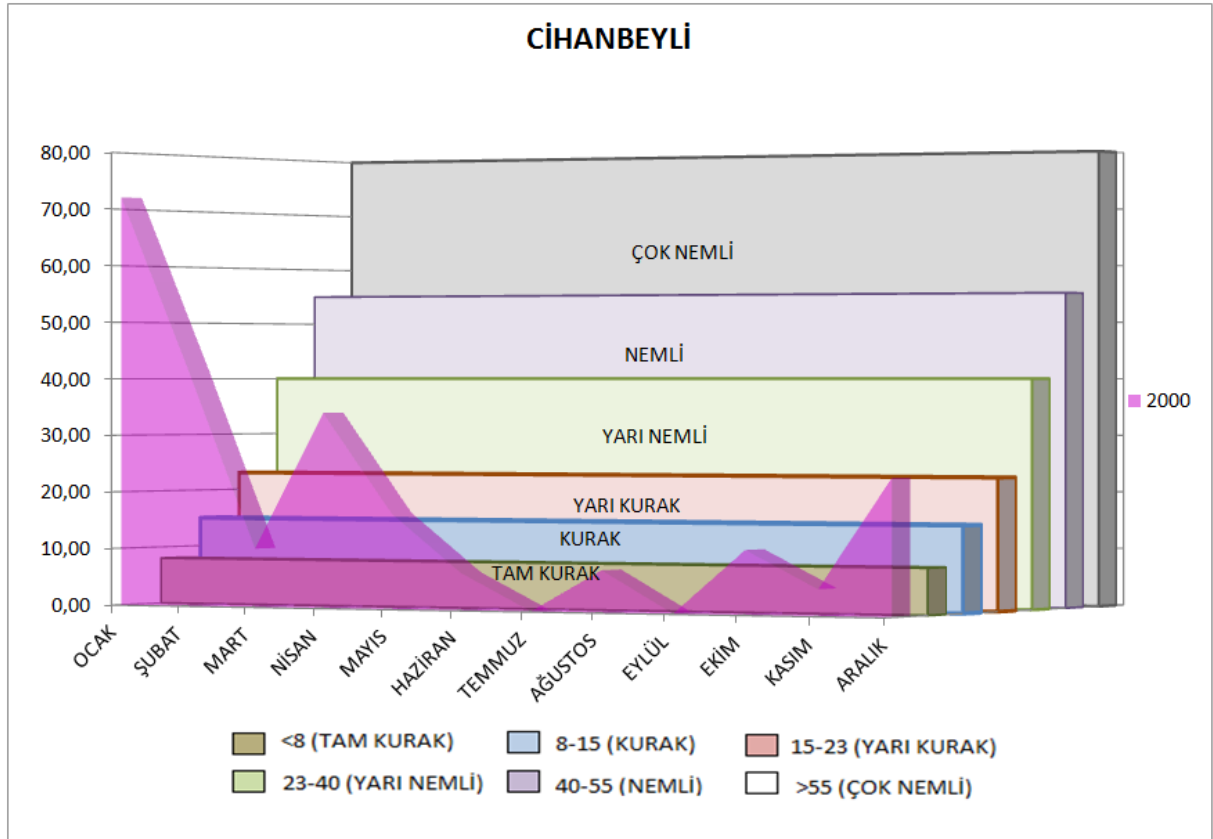
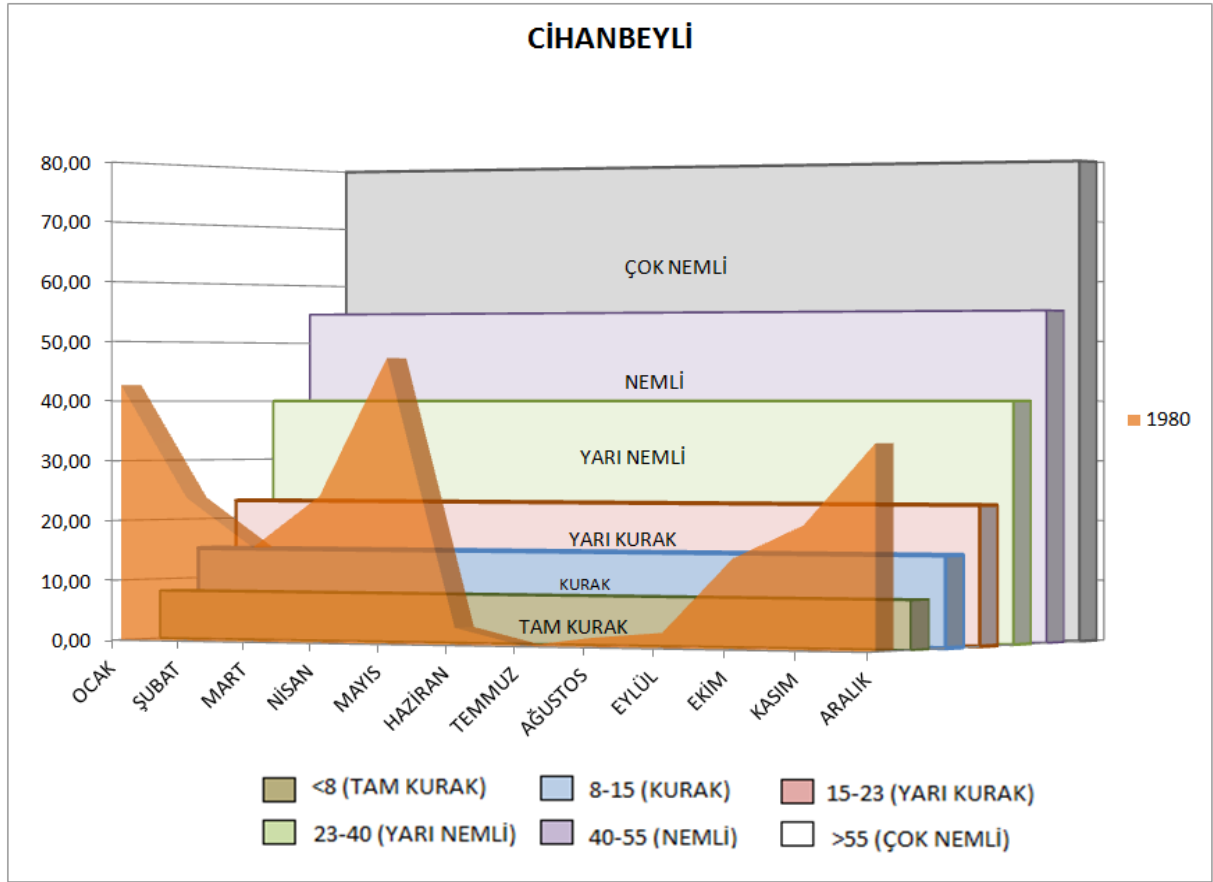
BEYŞEHİR

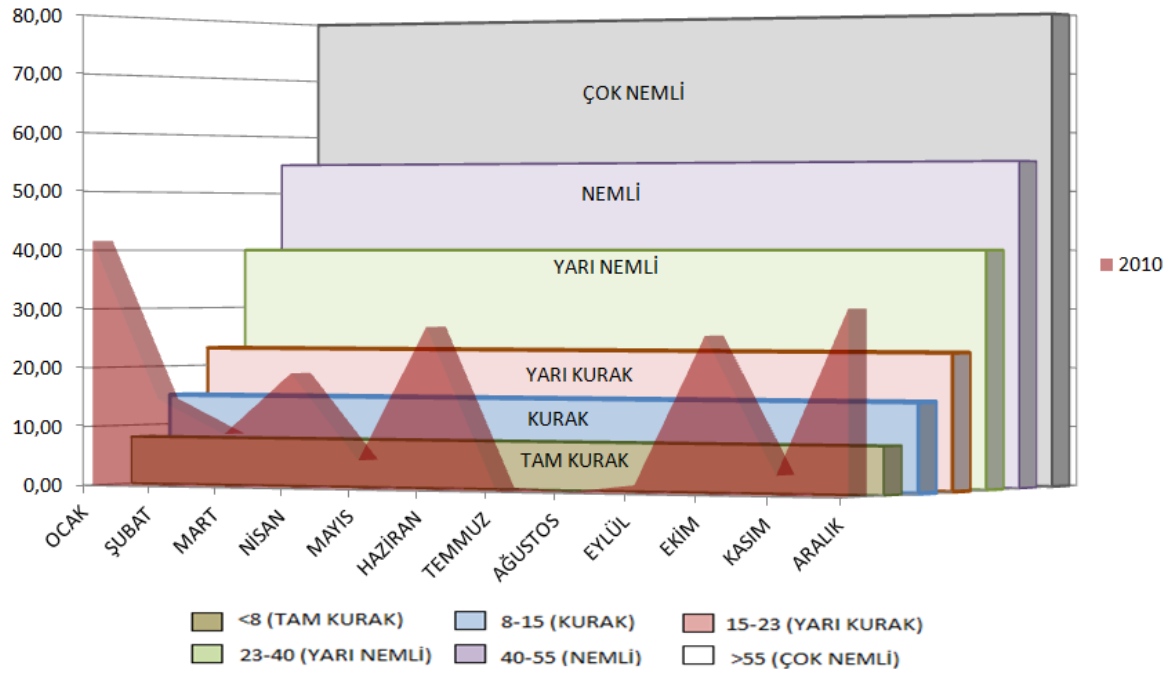
BEYŞEHİR

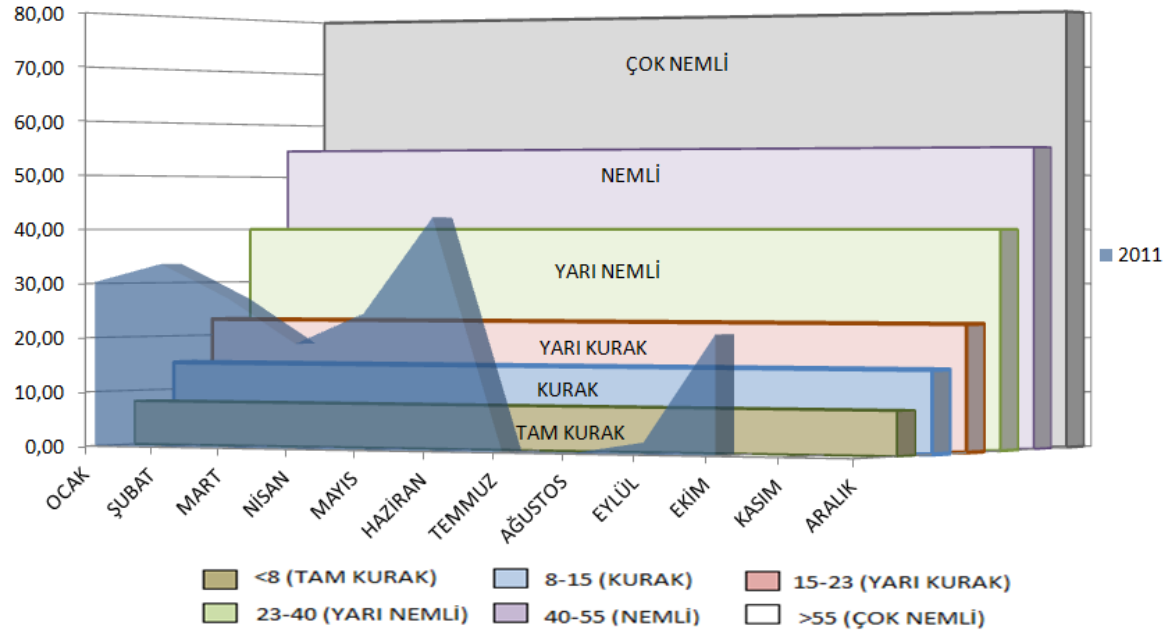
3. CİHANBEYLİ

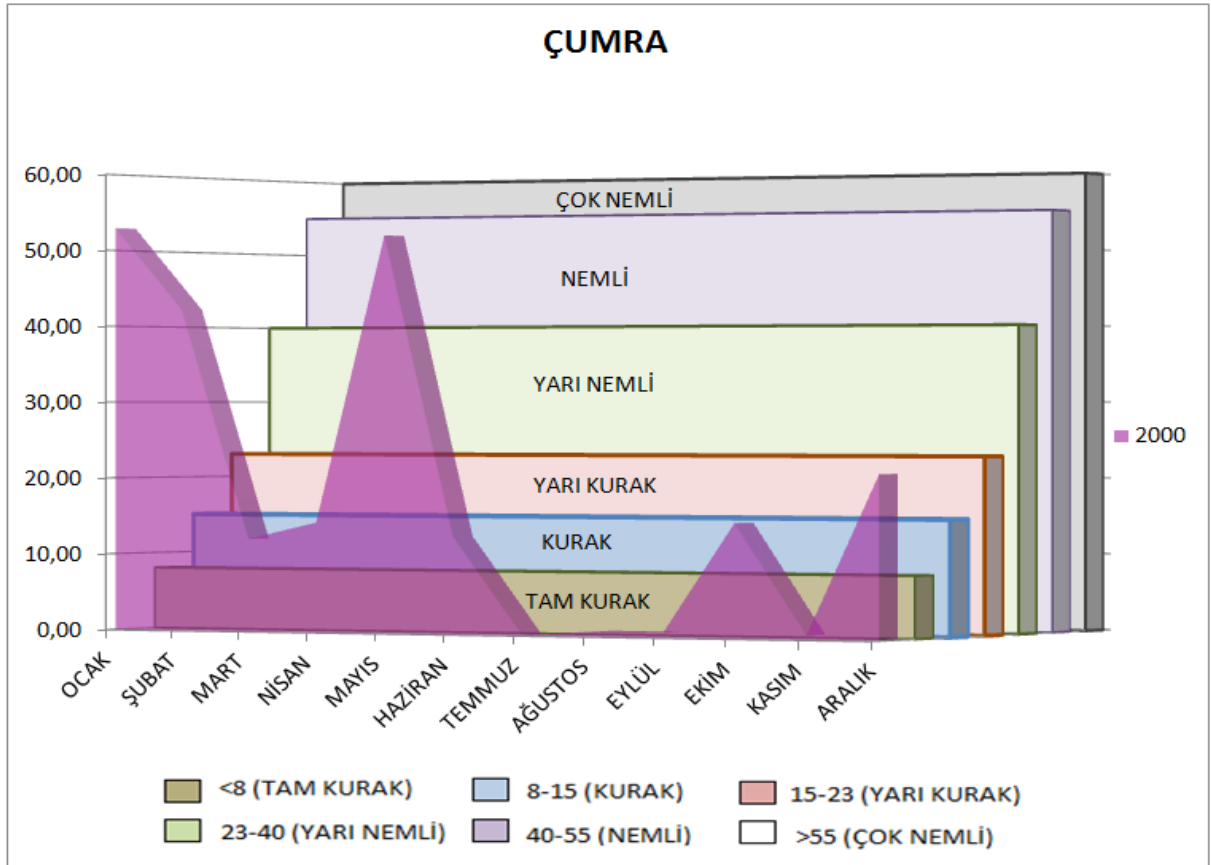
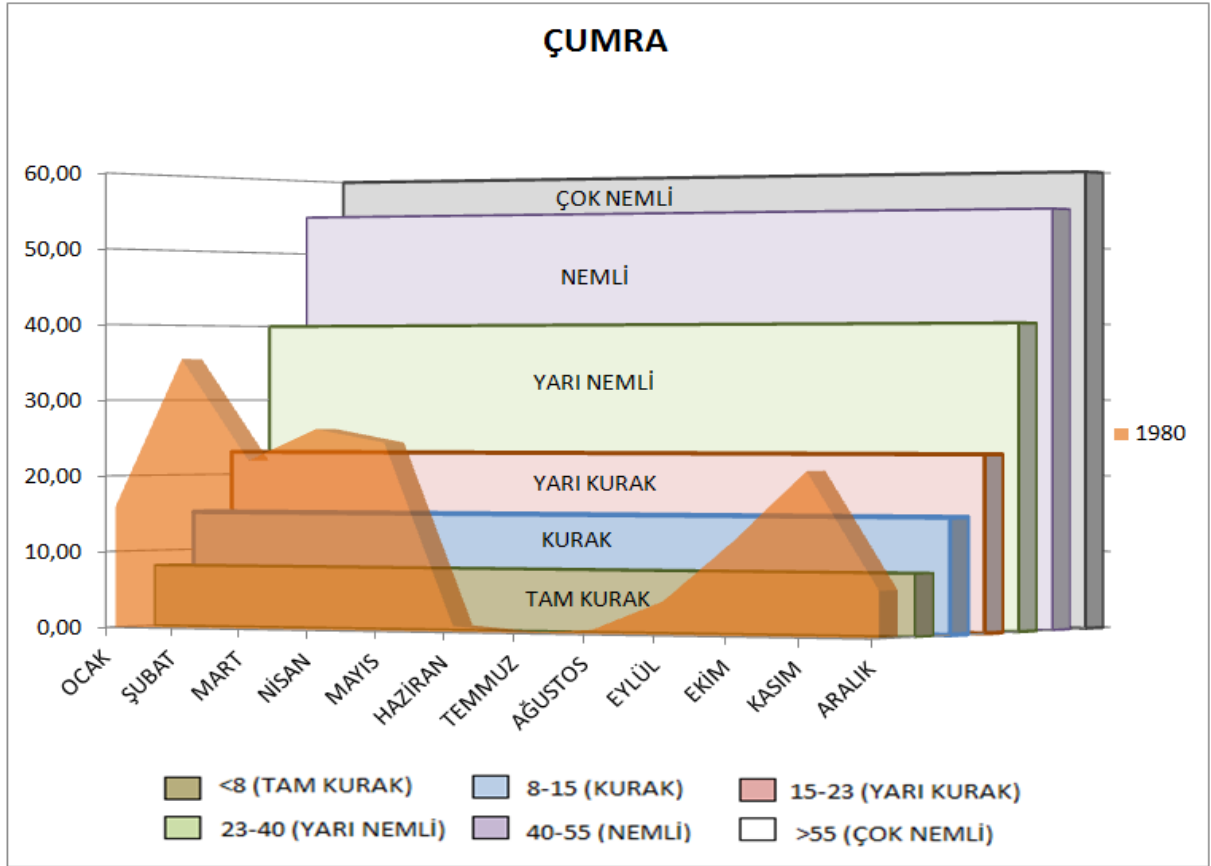
CİHANBEYLİ

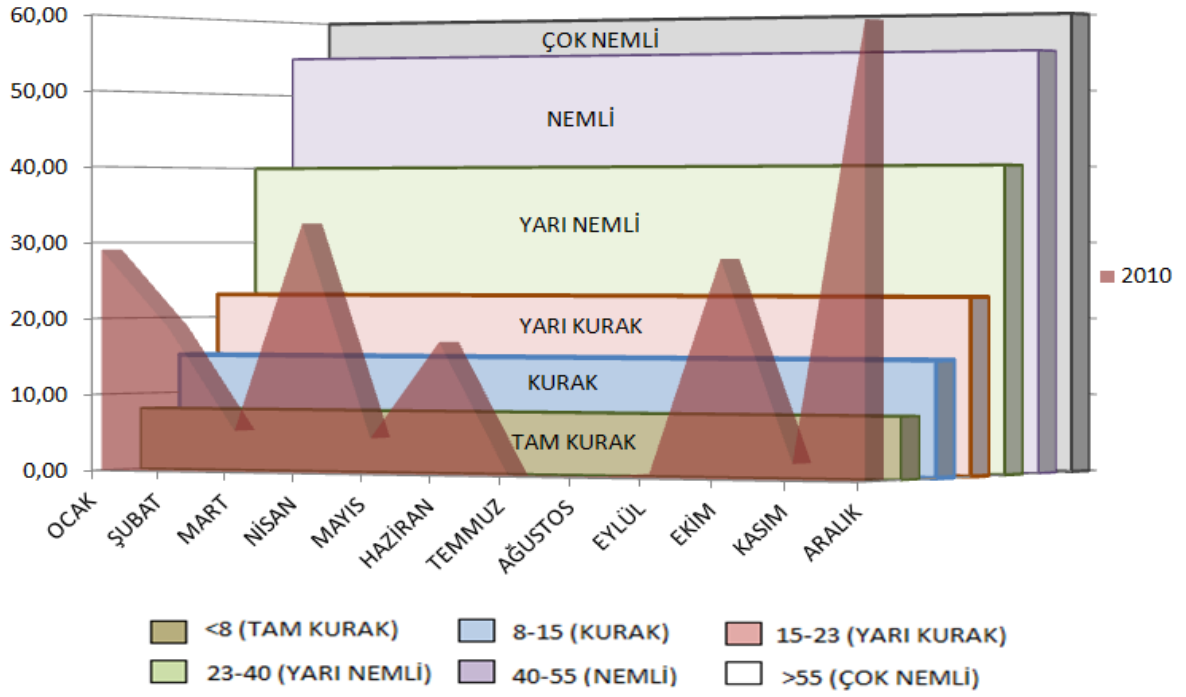
CİHANBEYLİ

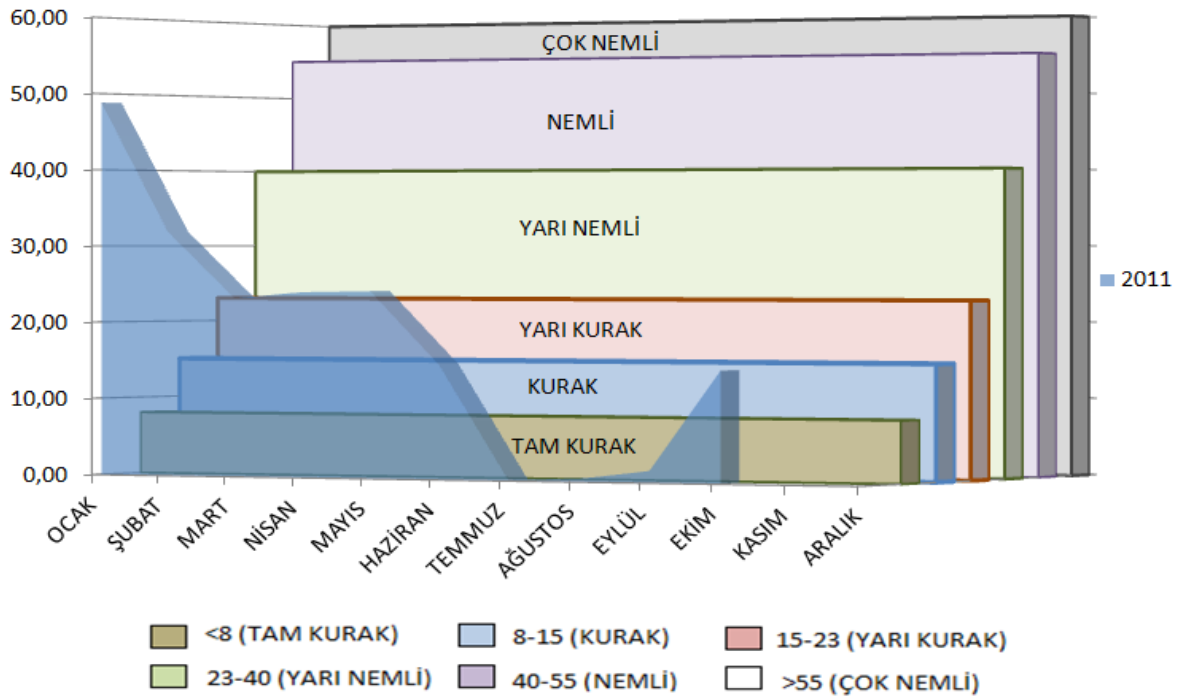
4. ÇUMRA

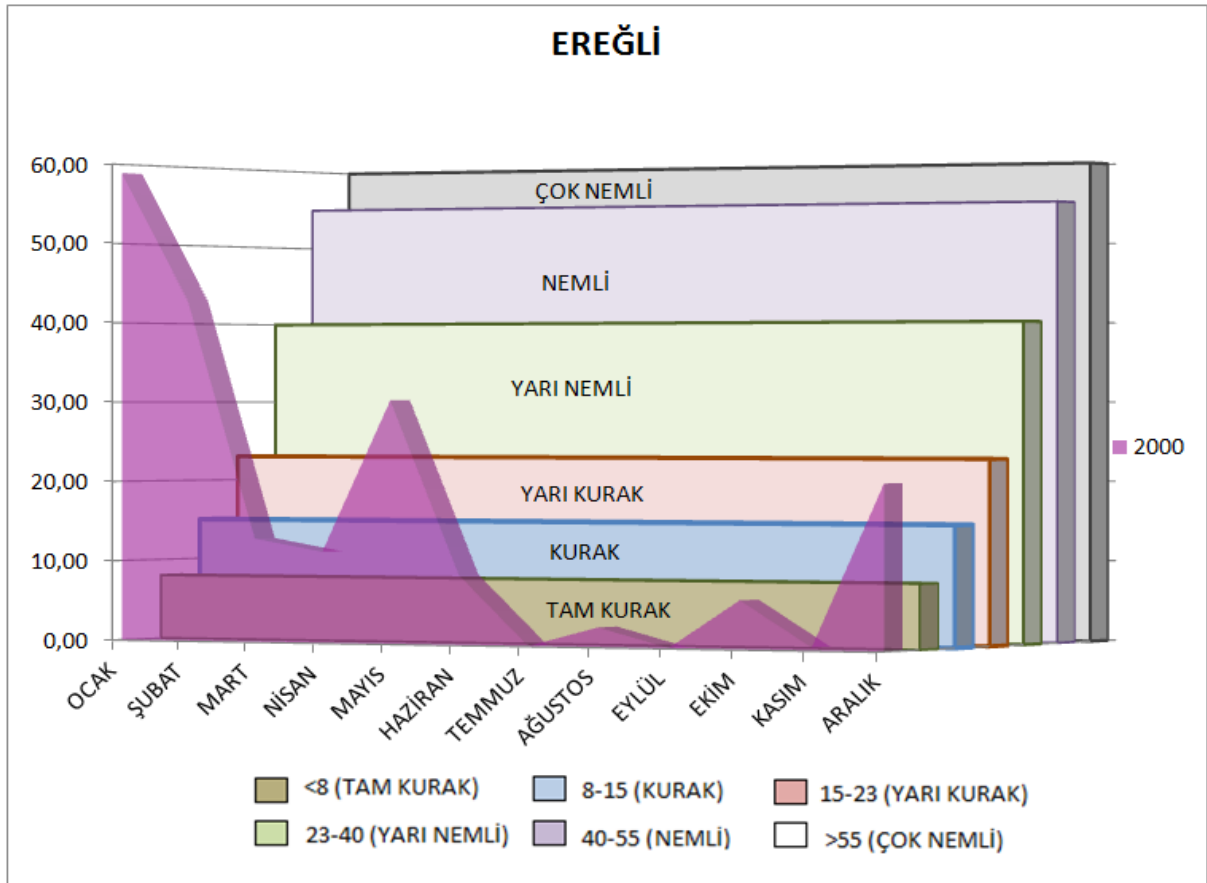
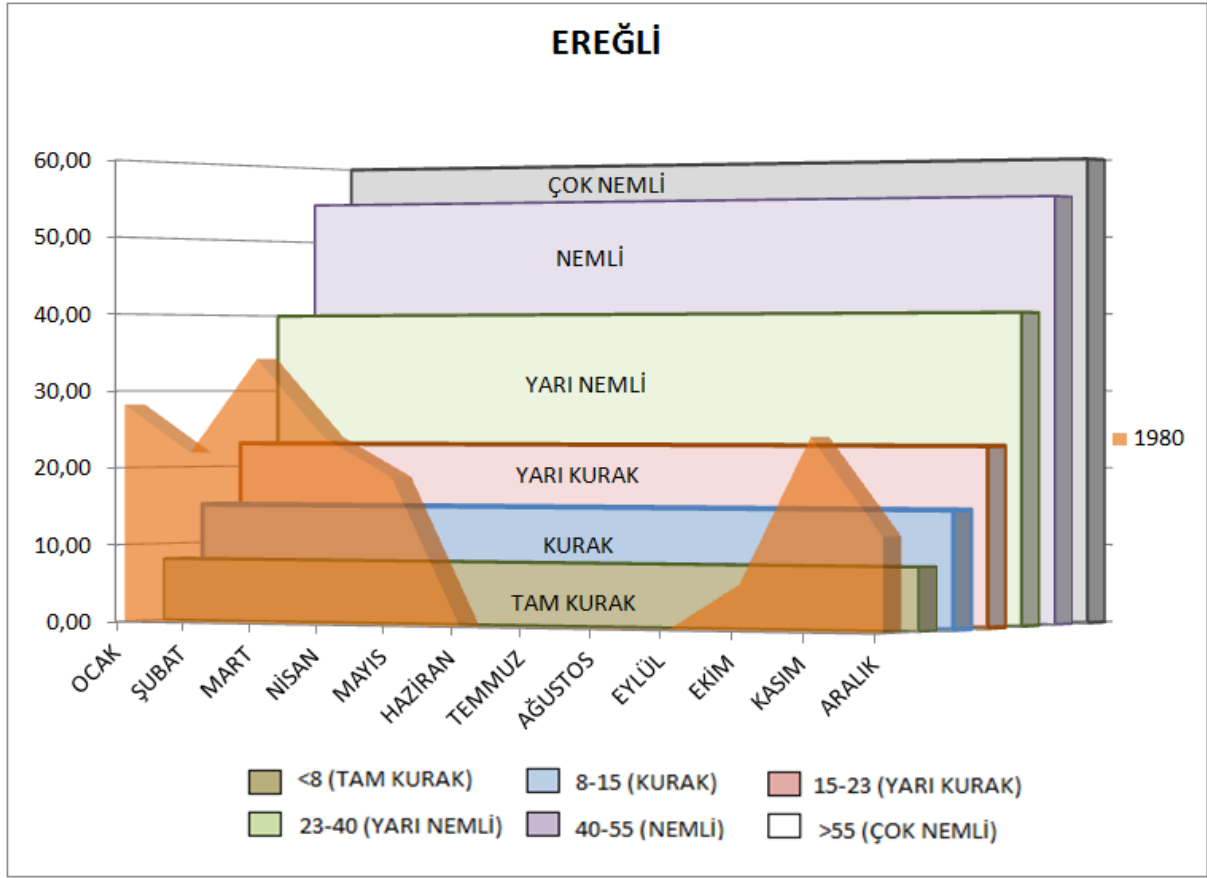
ÇUMRA

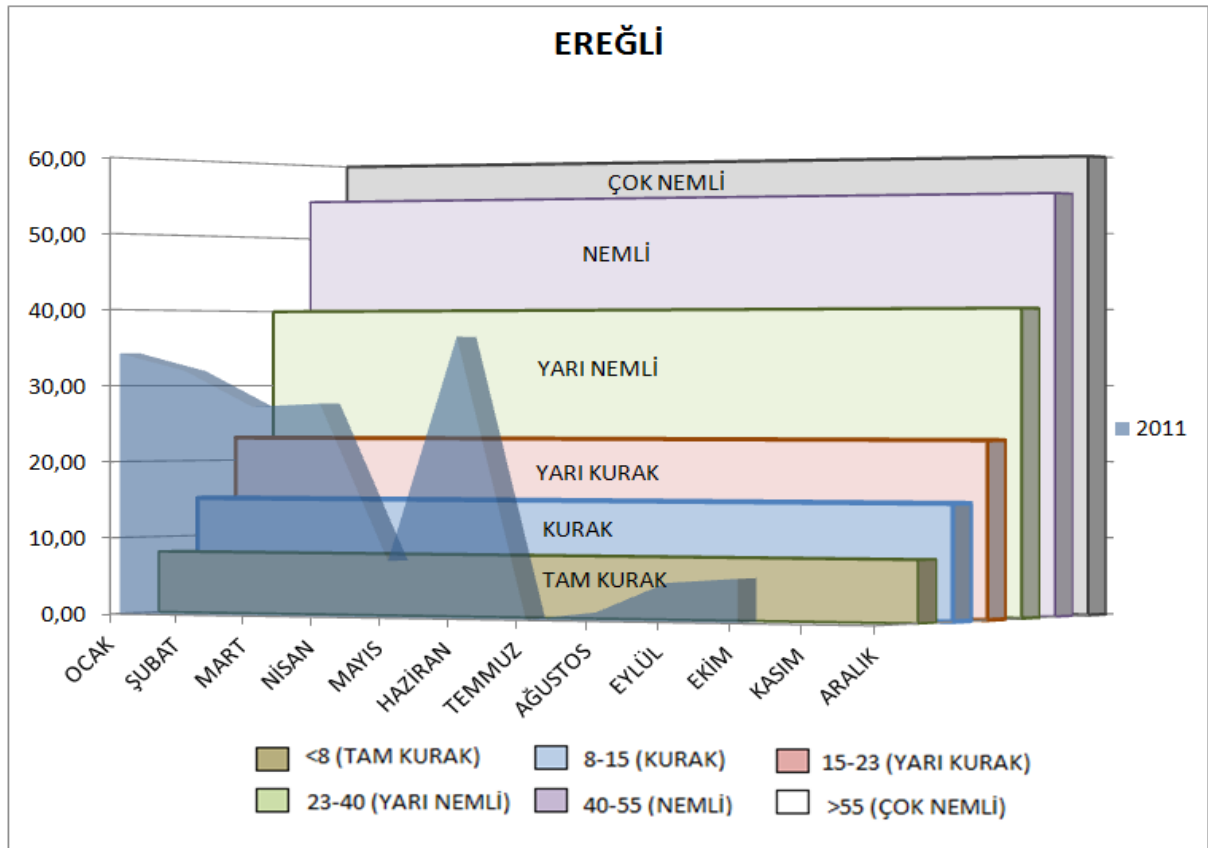
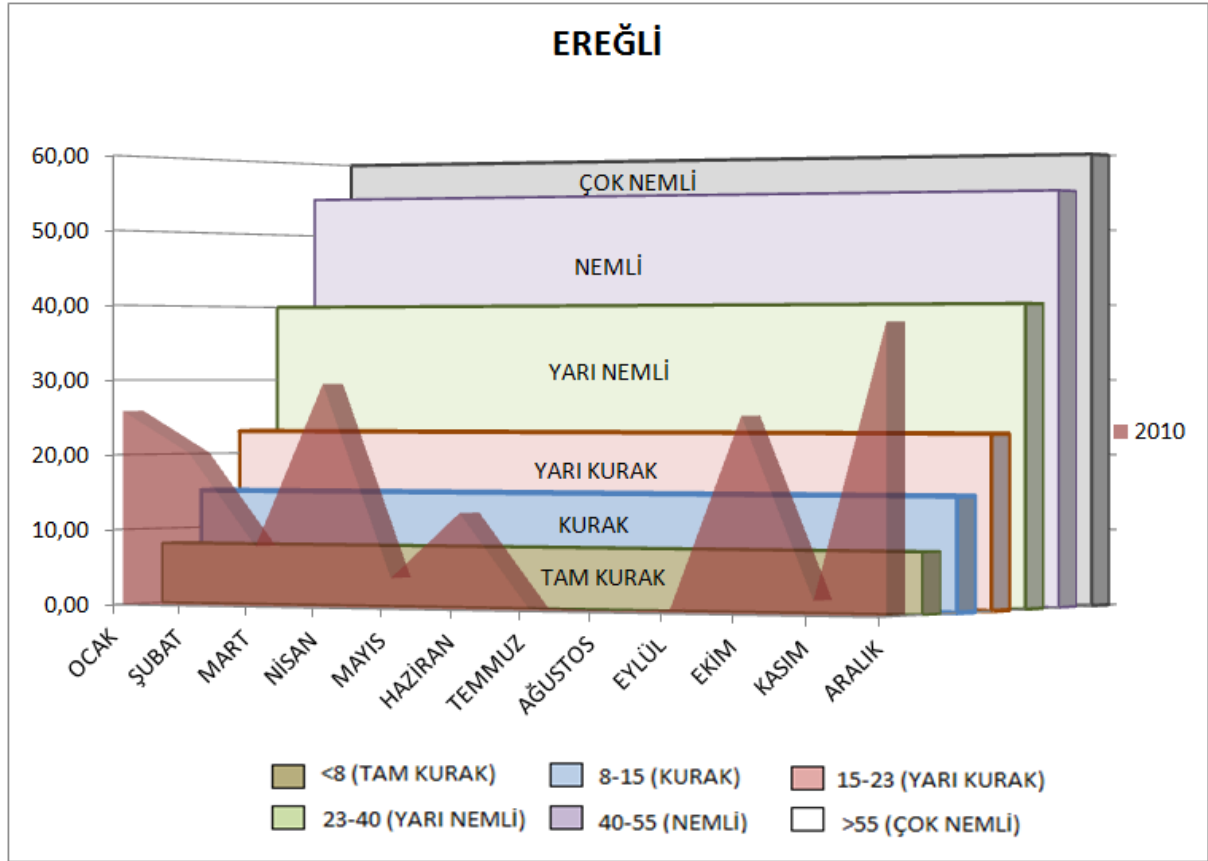

ÇUMRA

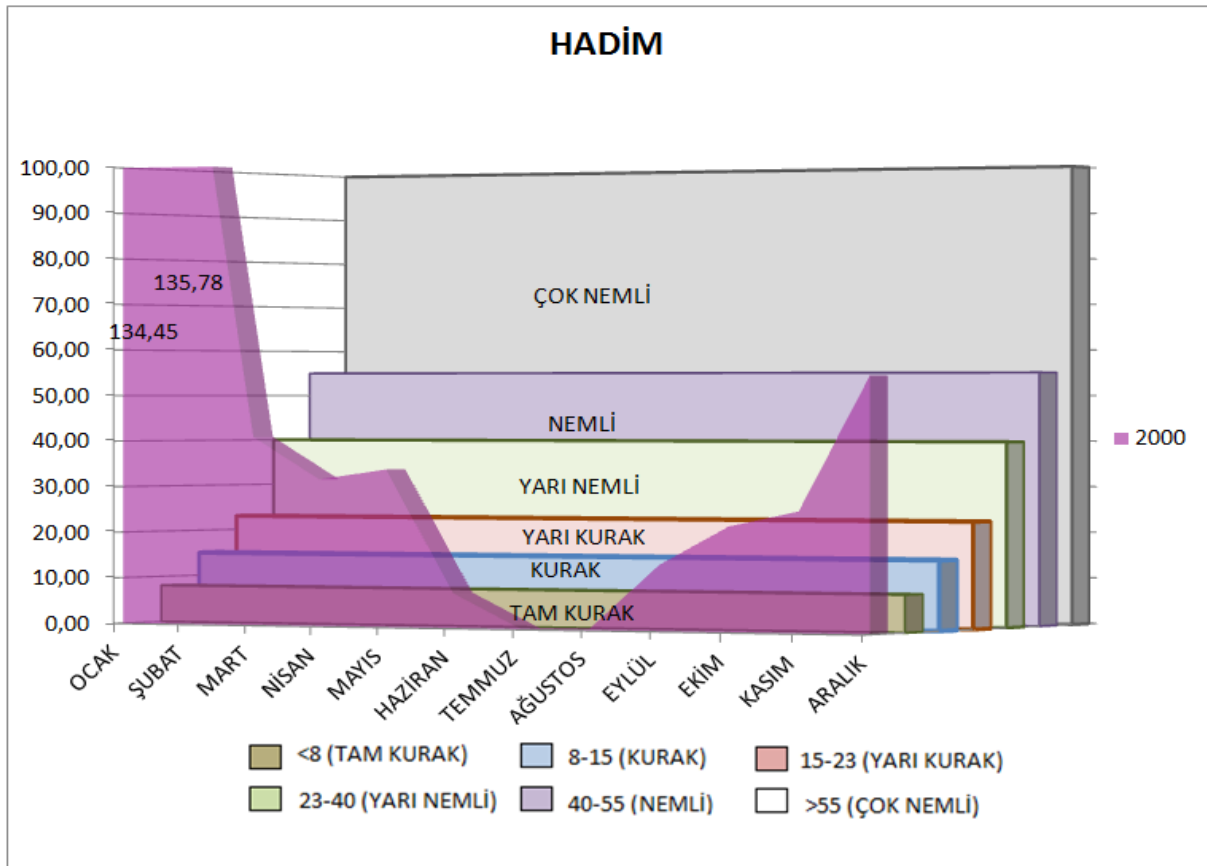
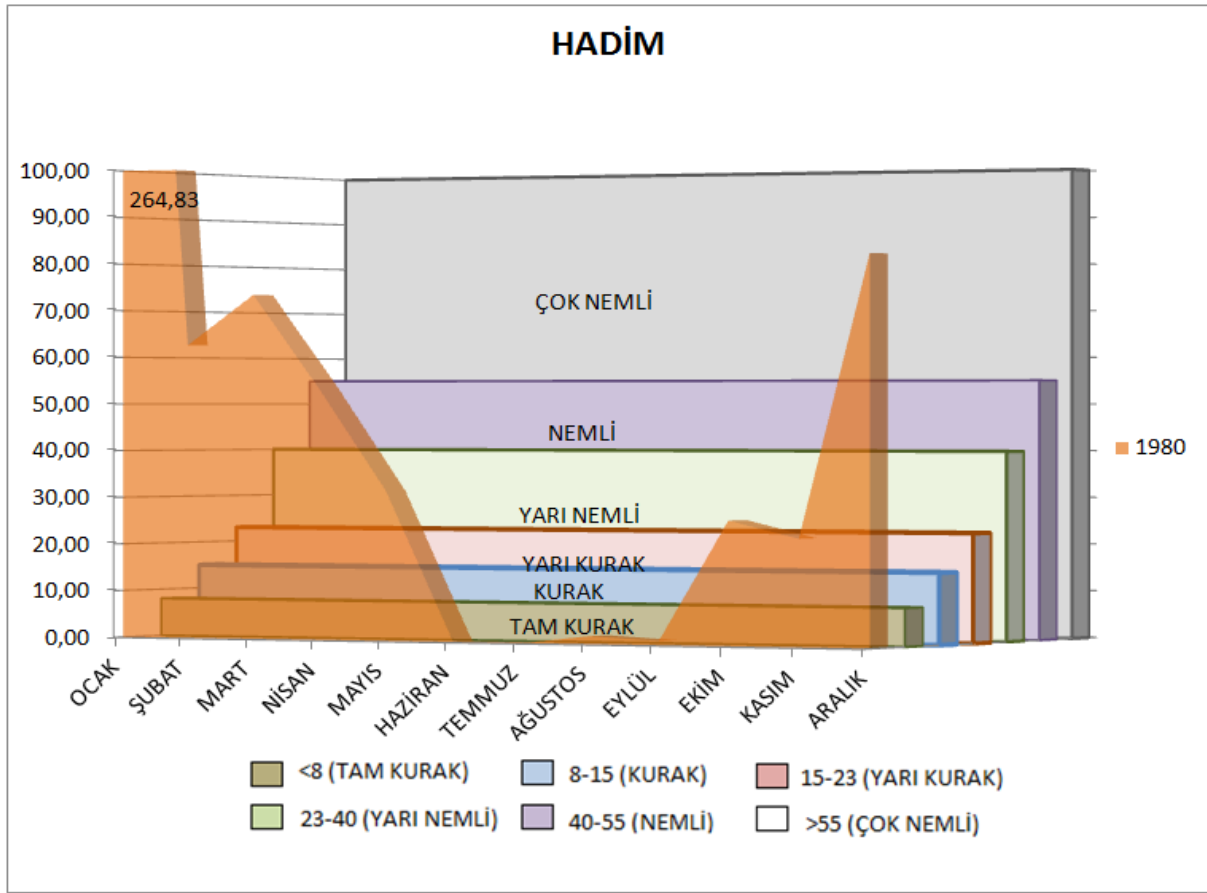

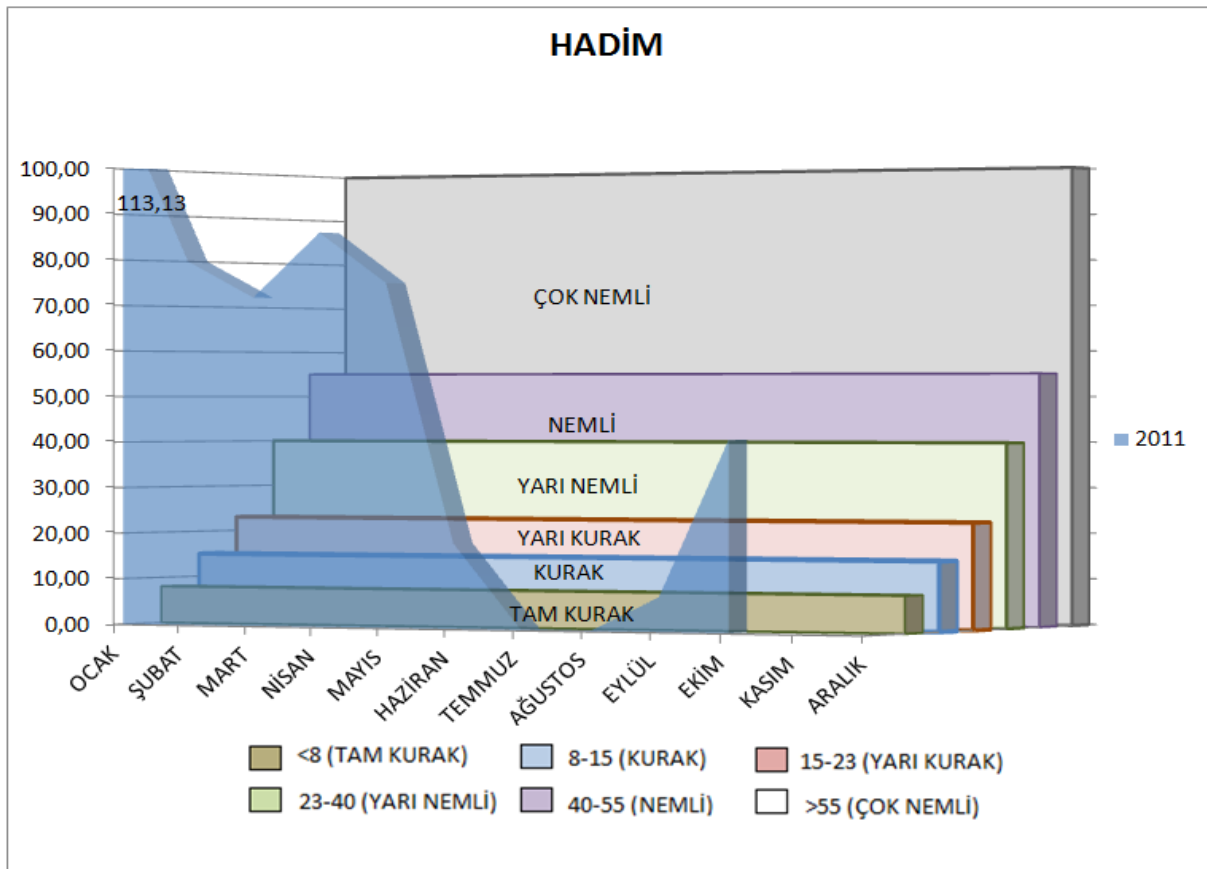
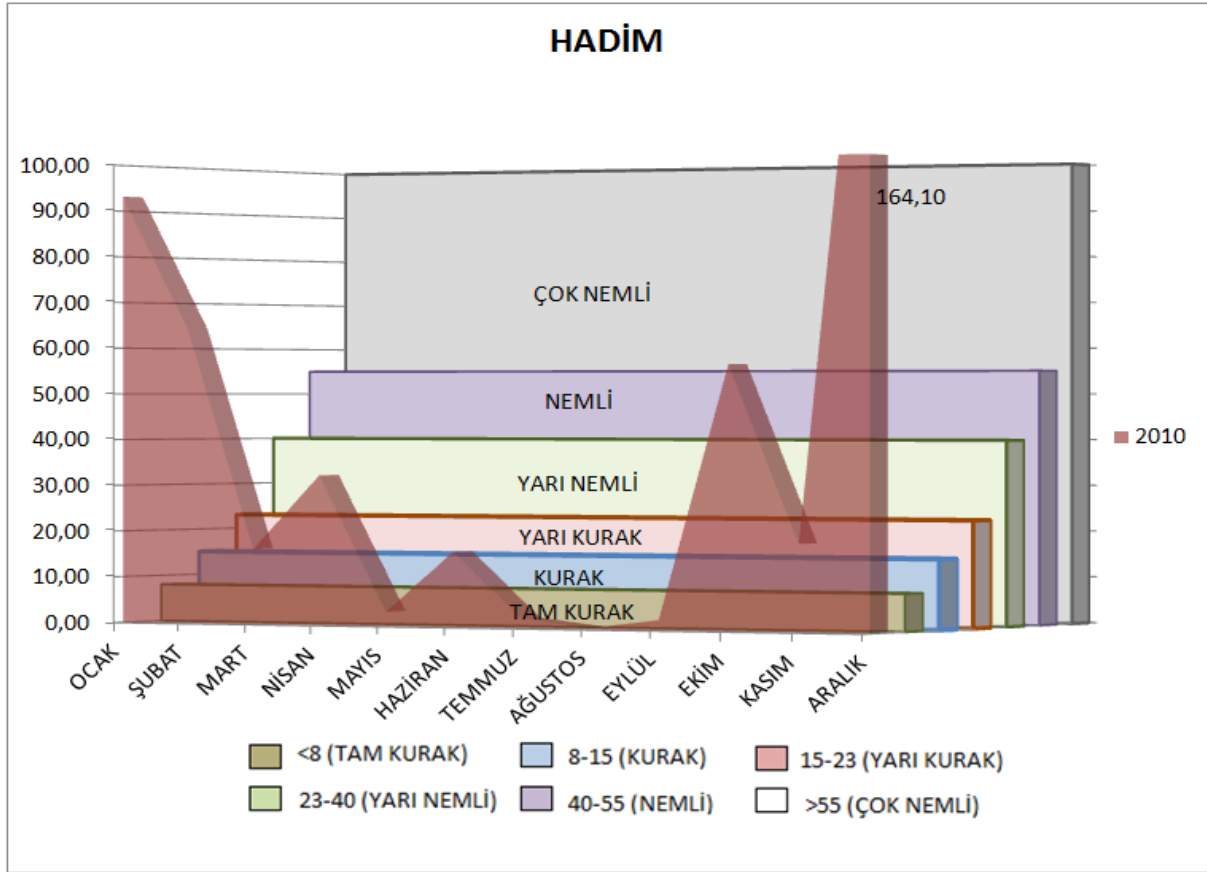
5. EREĞLİ

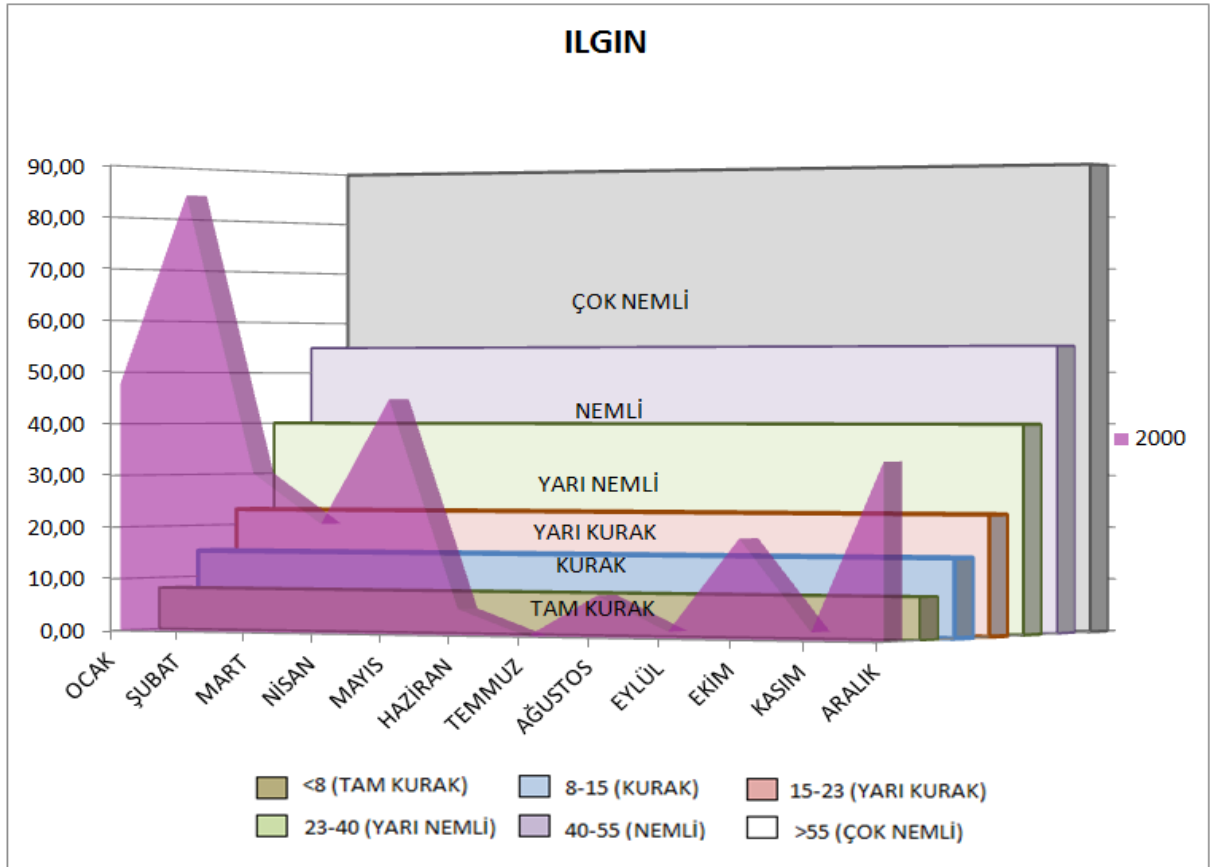
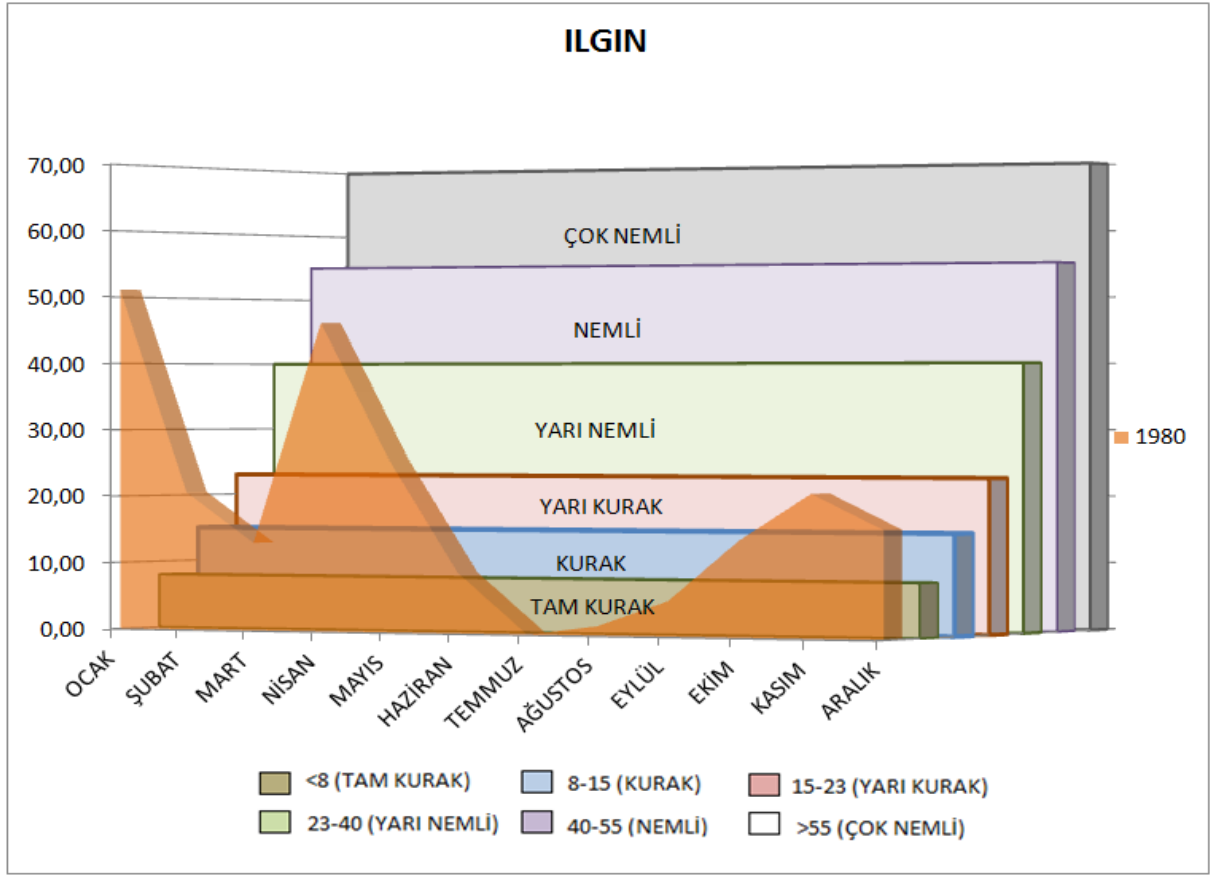

6. HADİM

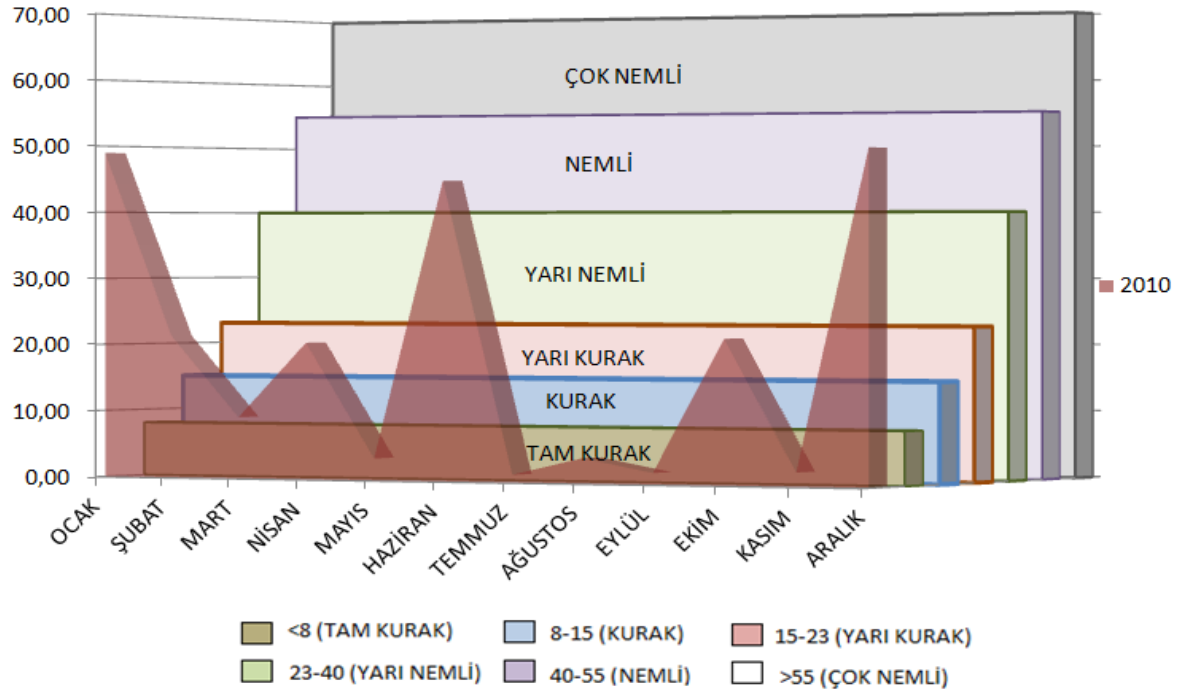

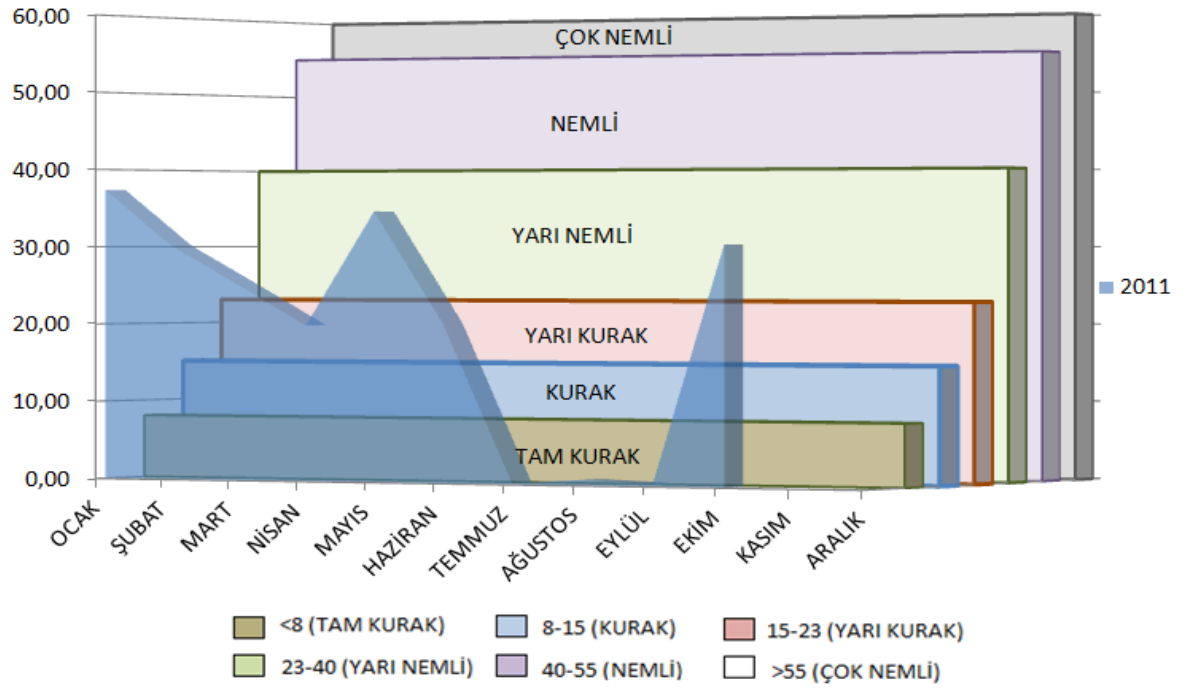
7. ILGIN

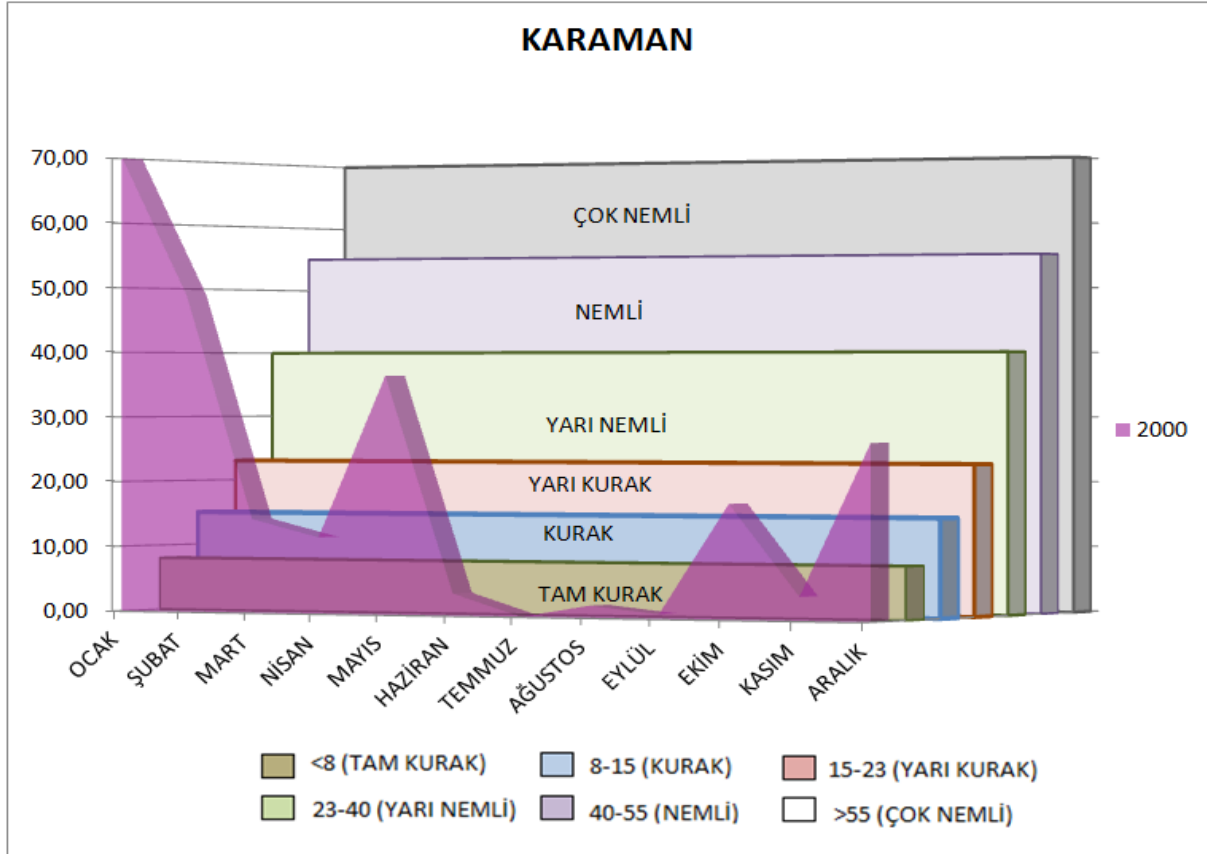
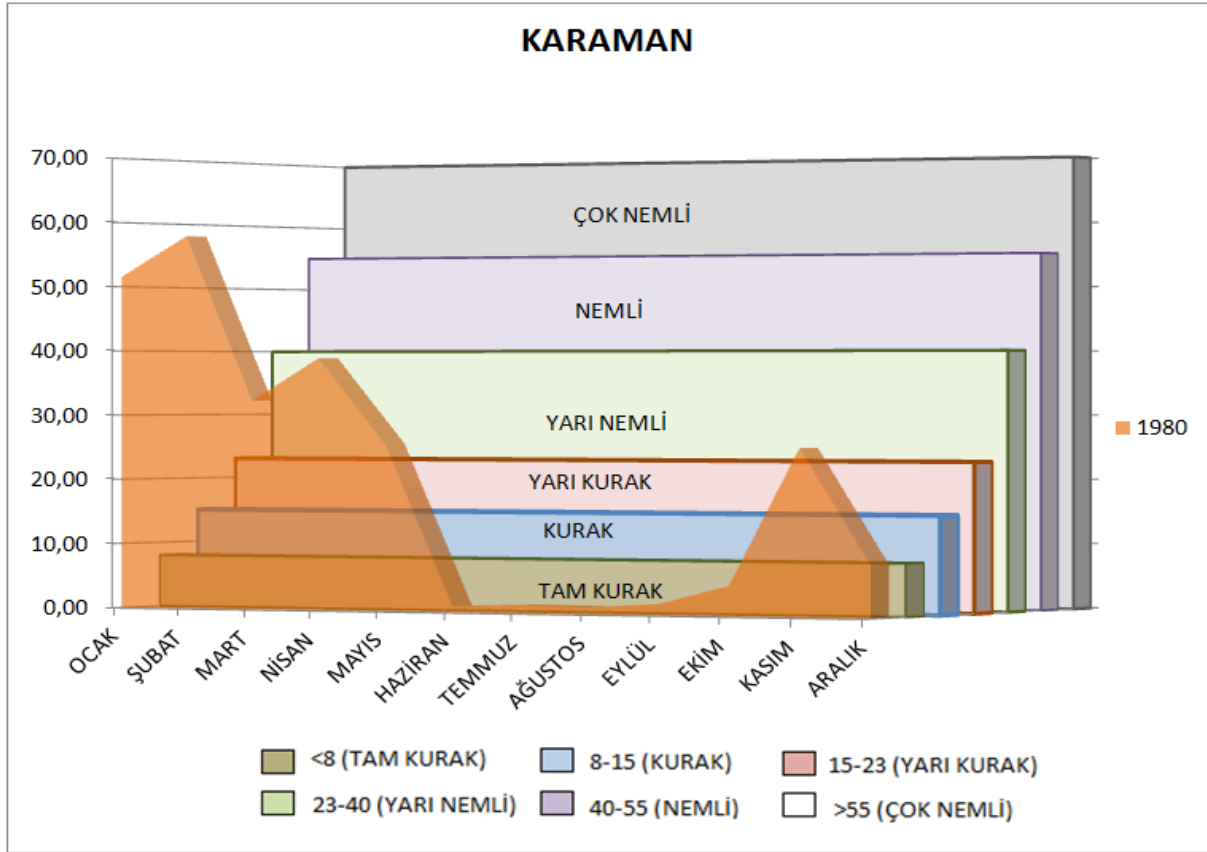
ILGIN

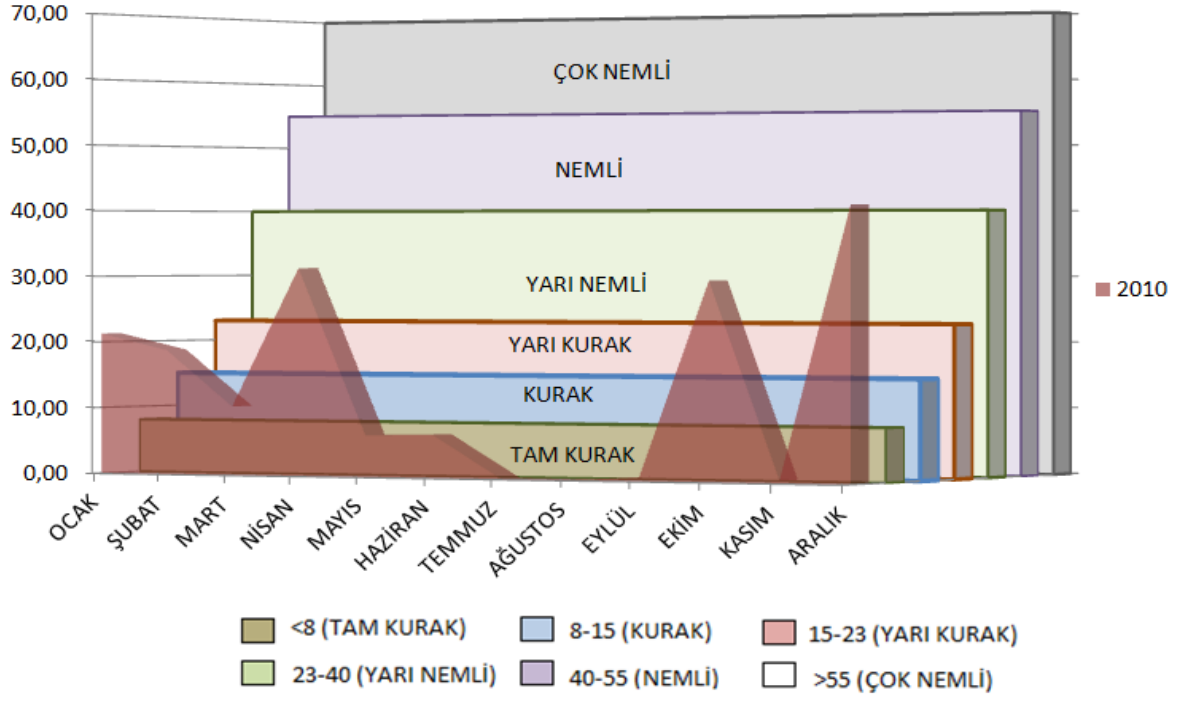
ILGIN

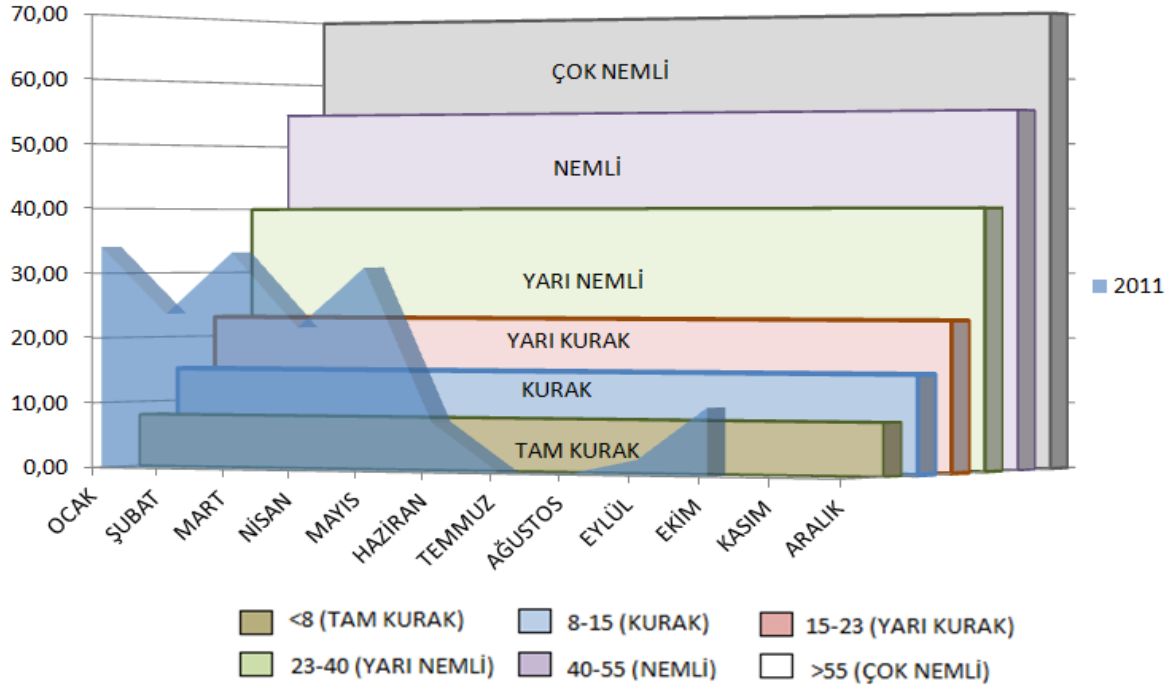
8. KARAMAN

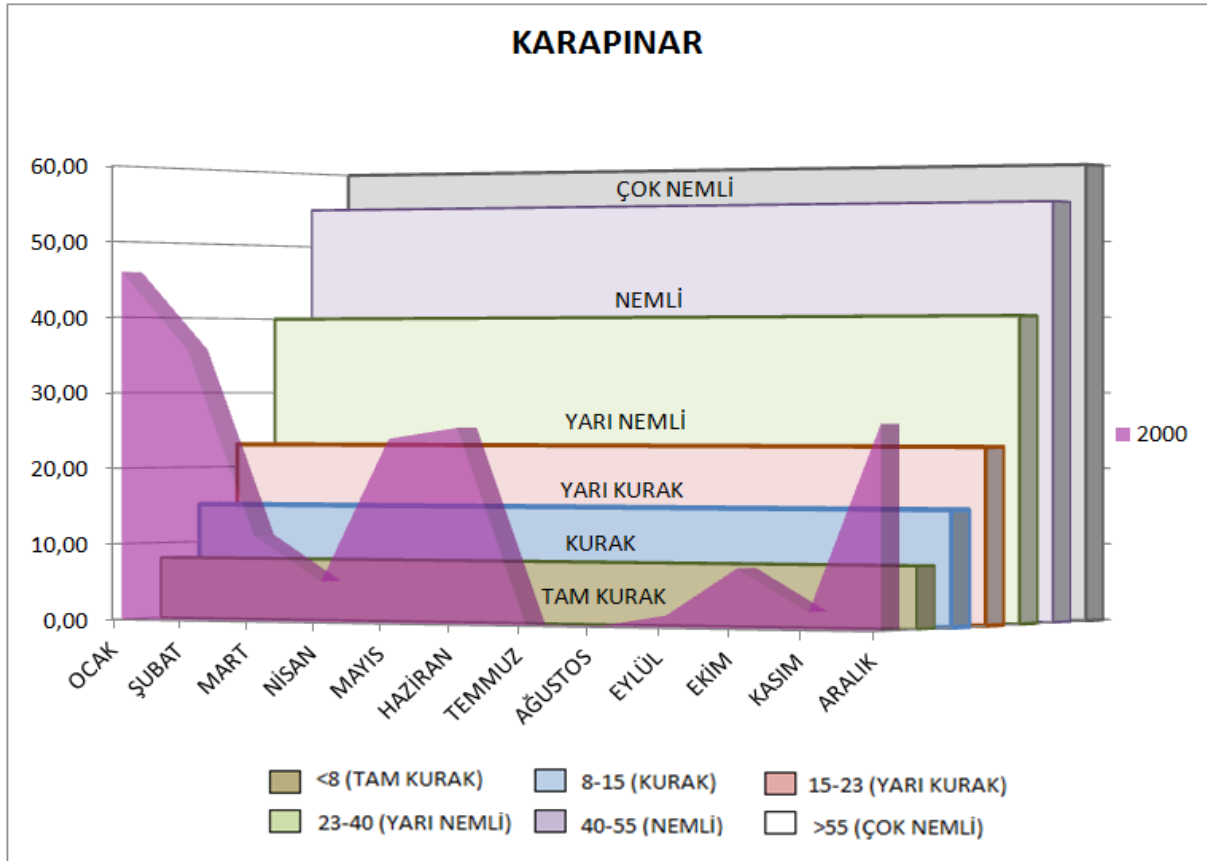
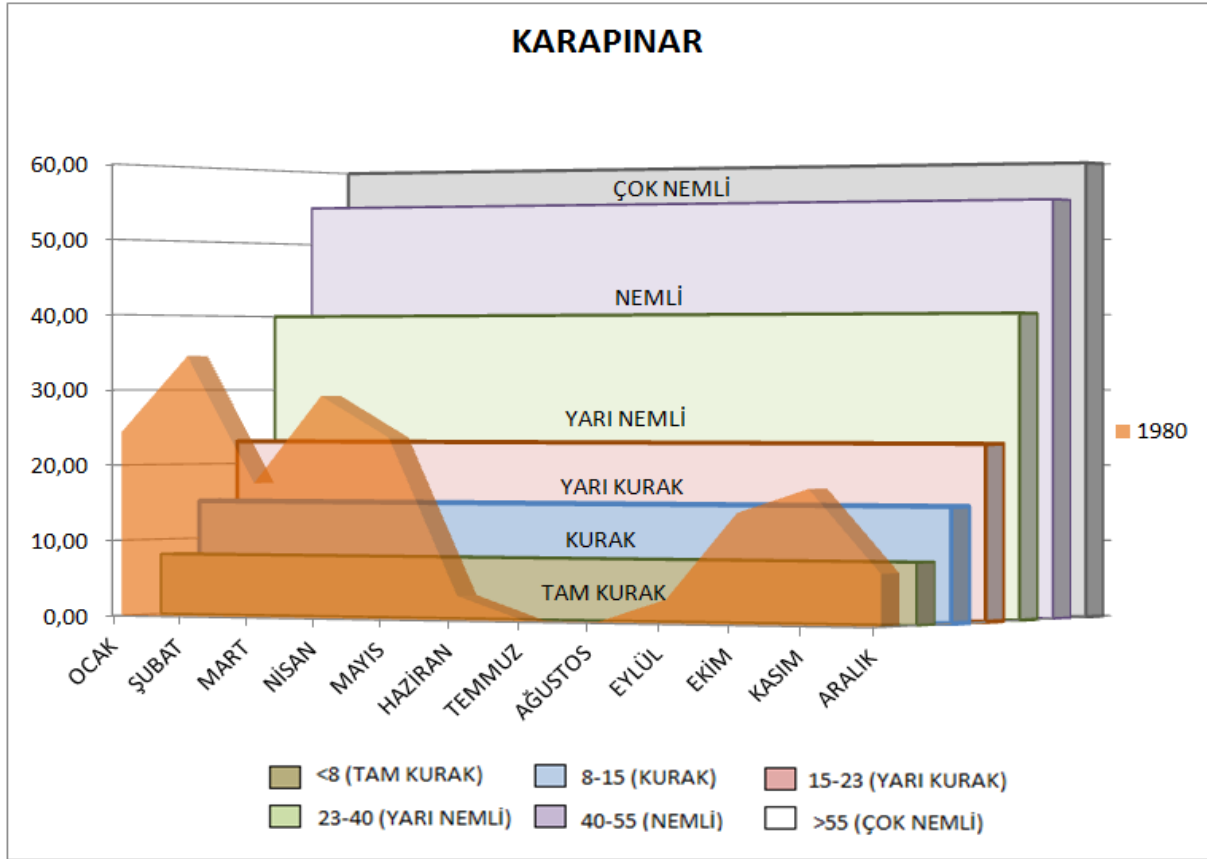
KARAMAN

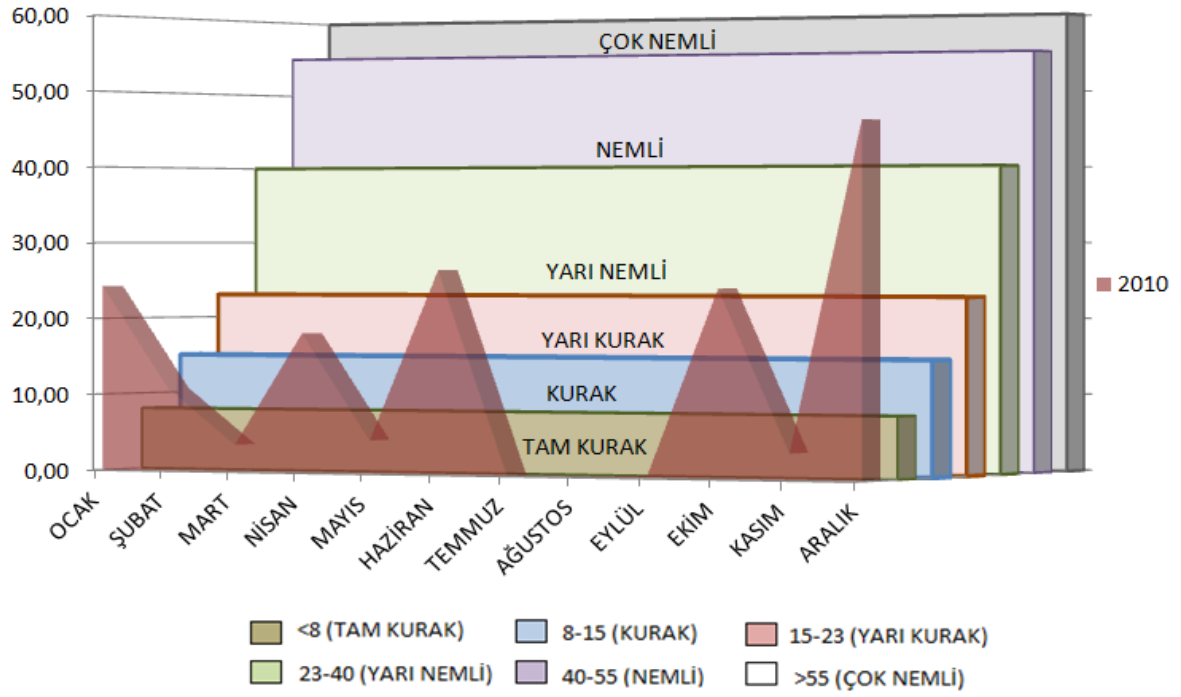
KARAMAN

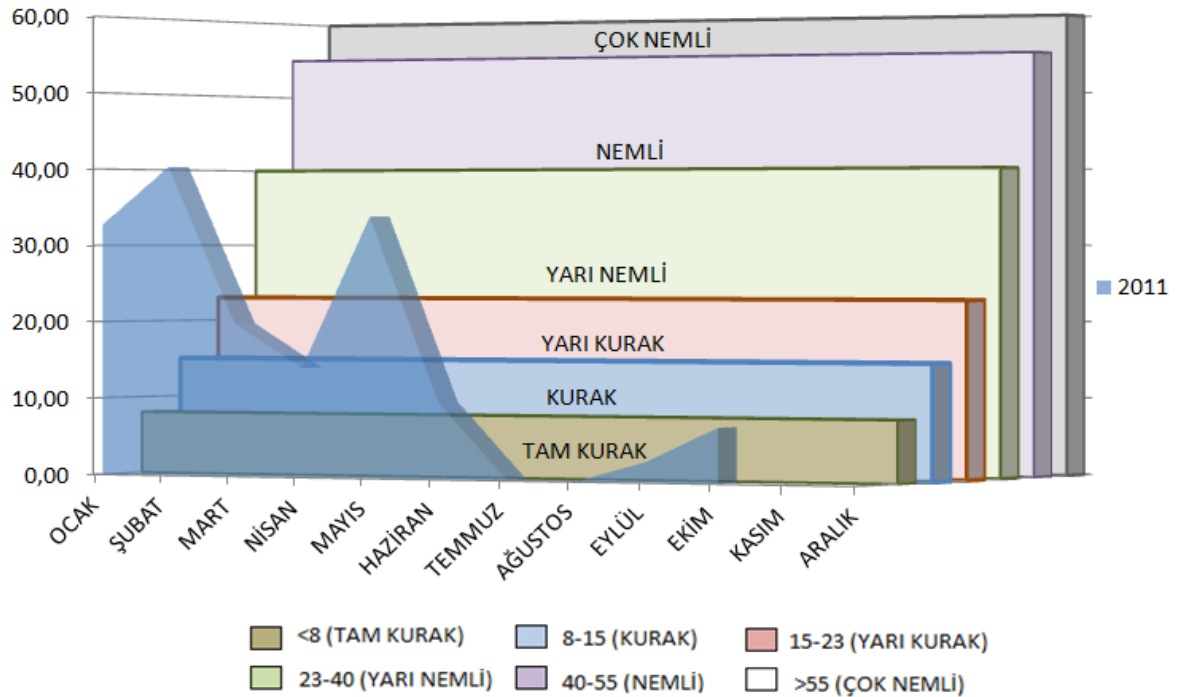
9. KARAPINAR

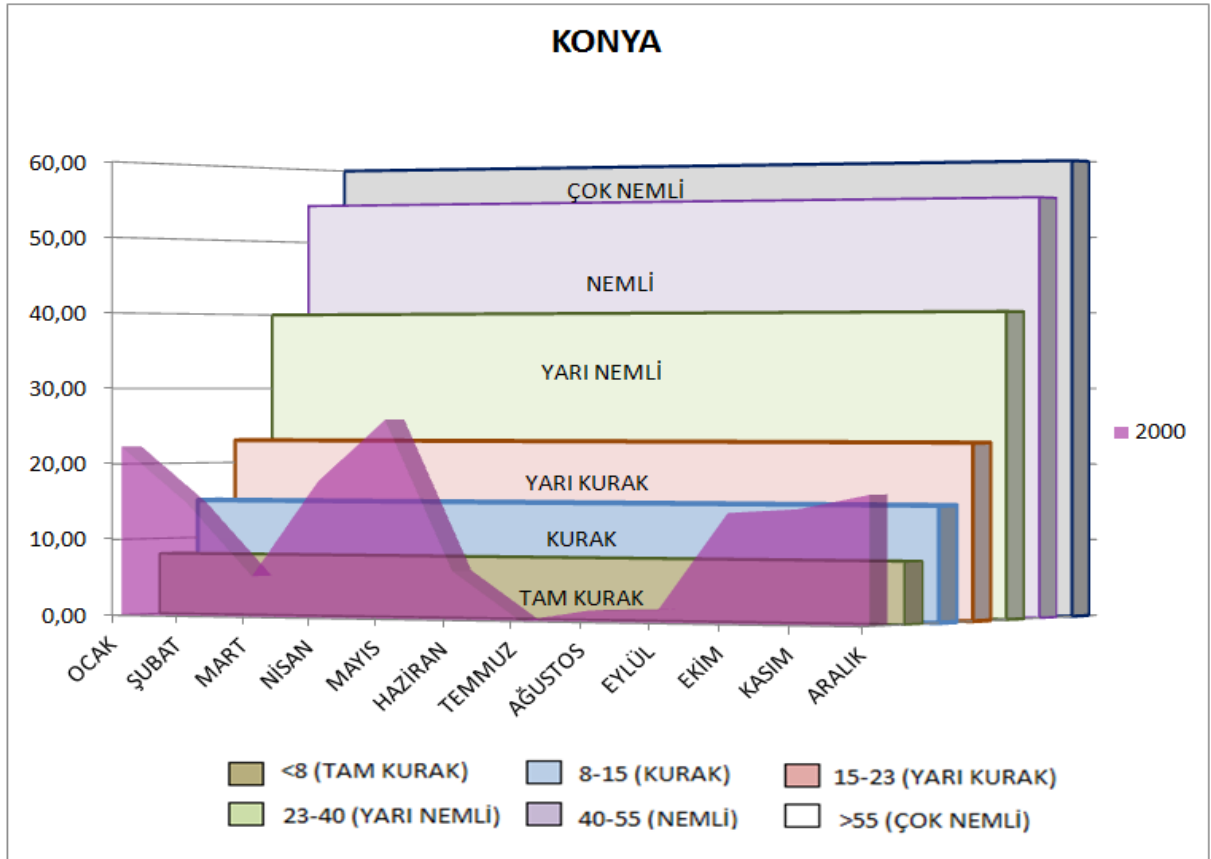
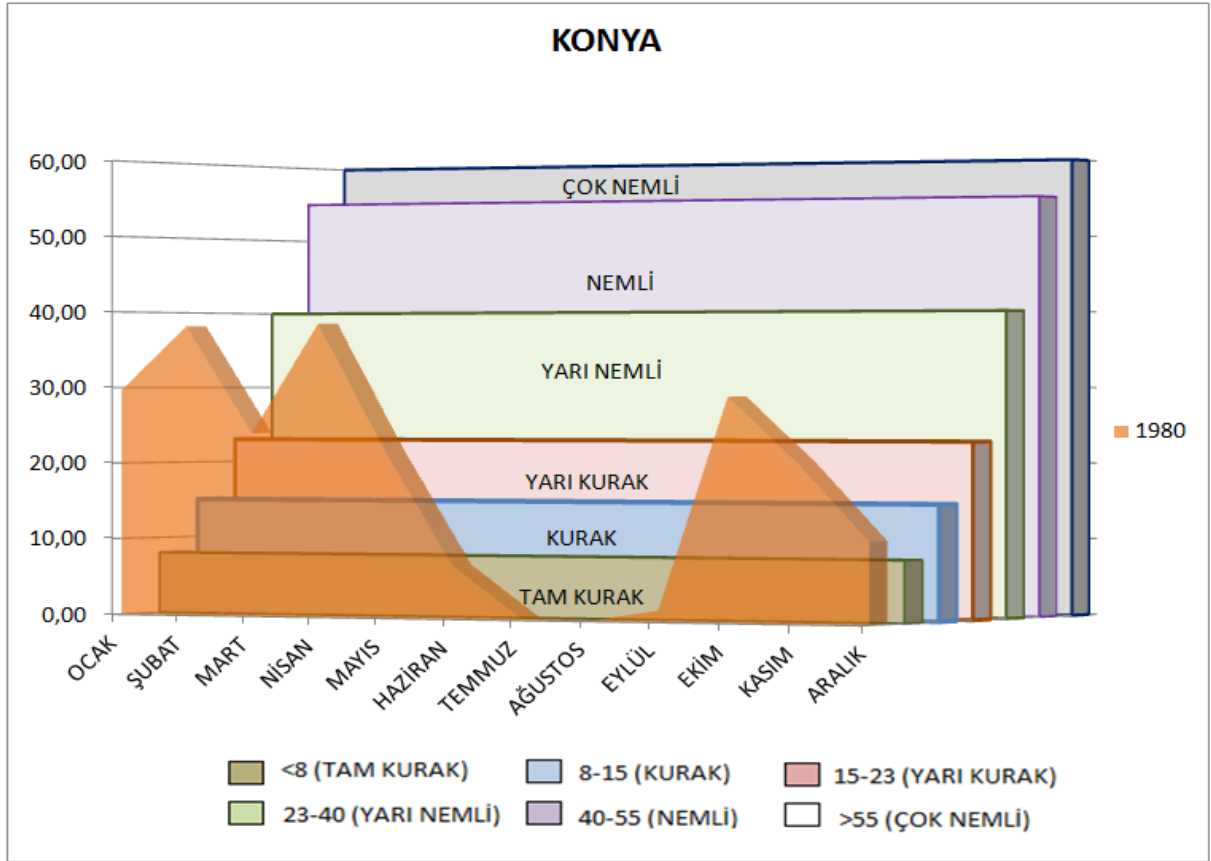
KARAPINAR

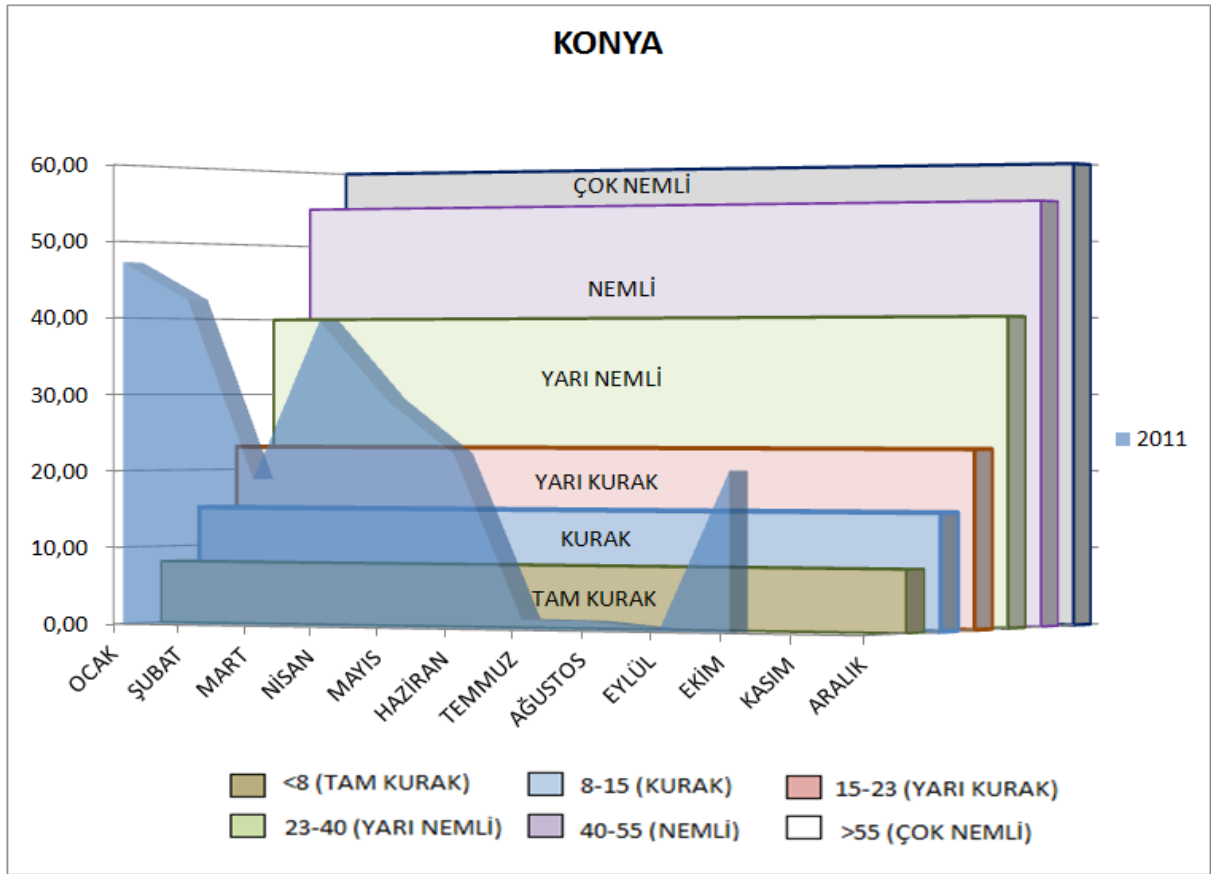
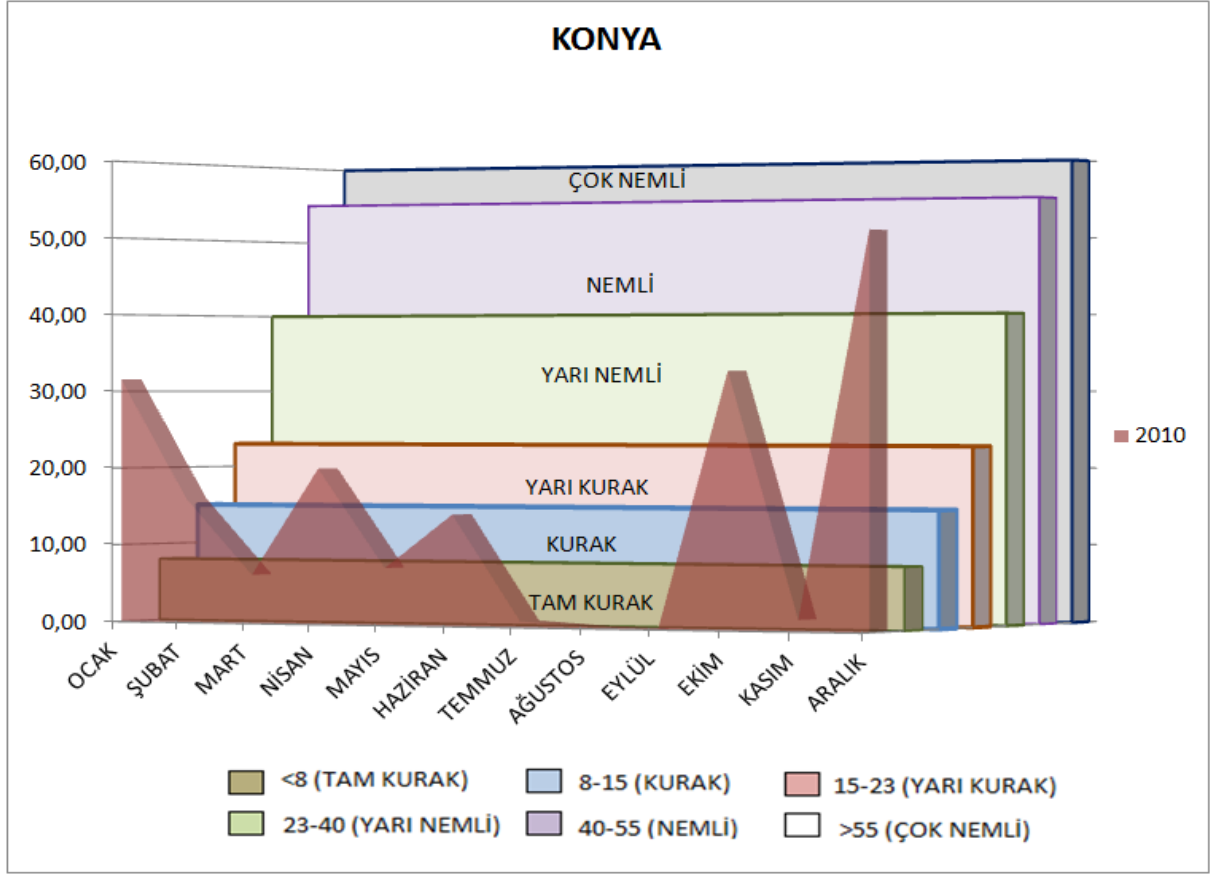

KARAPINAR

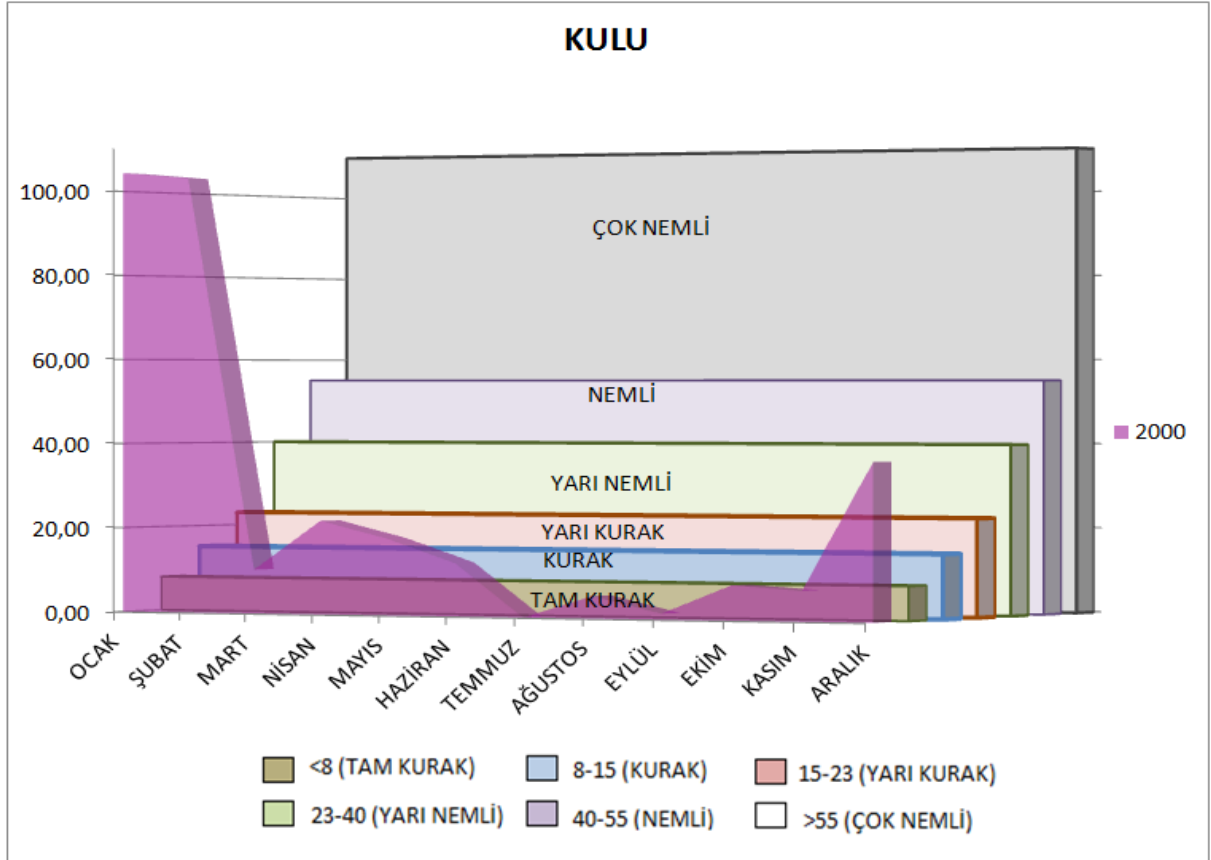
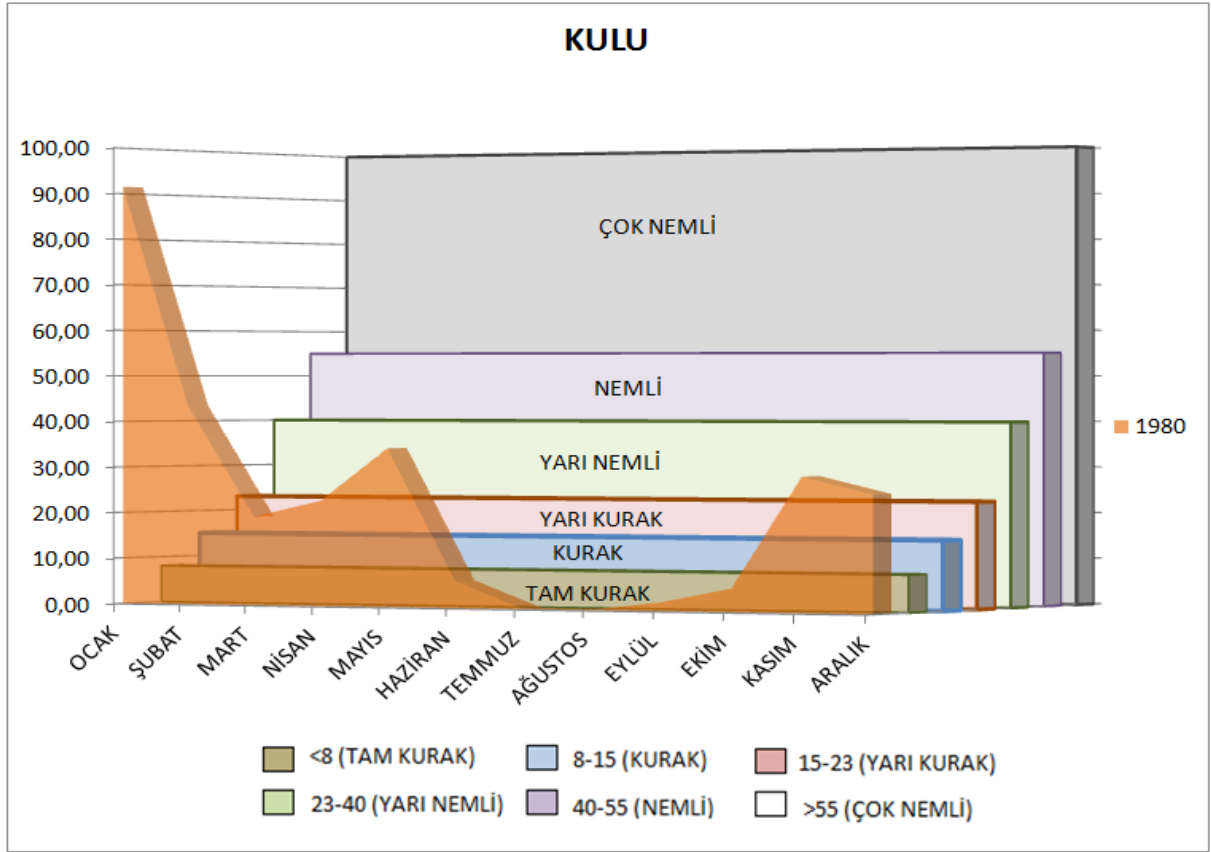

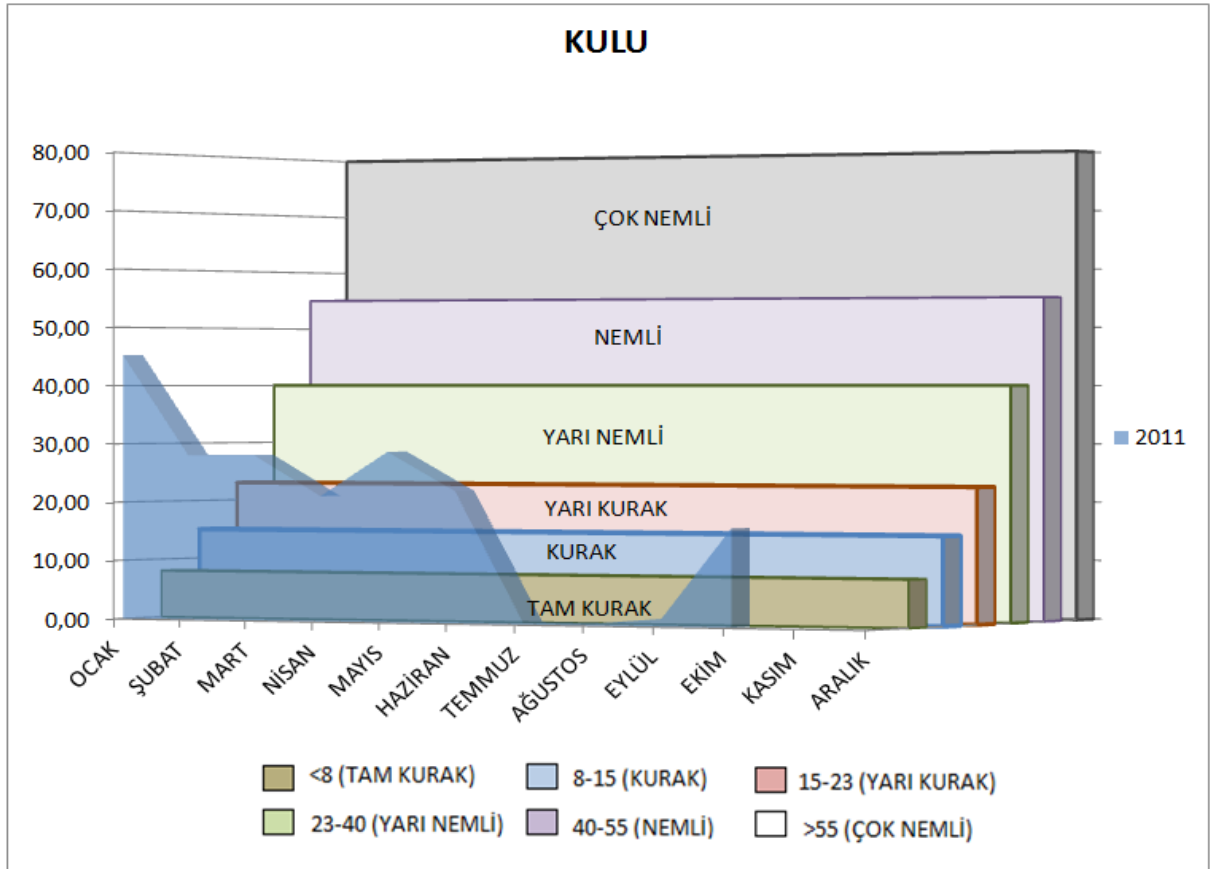
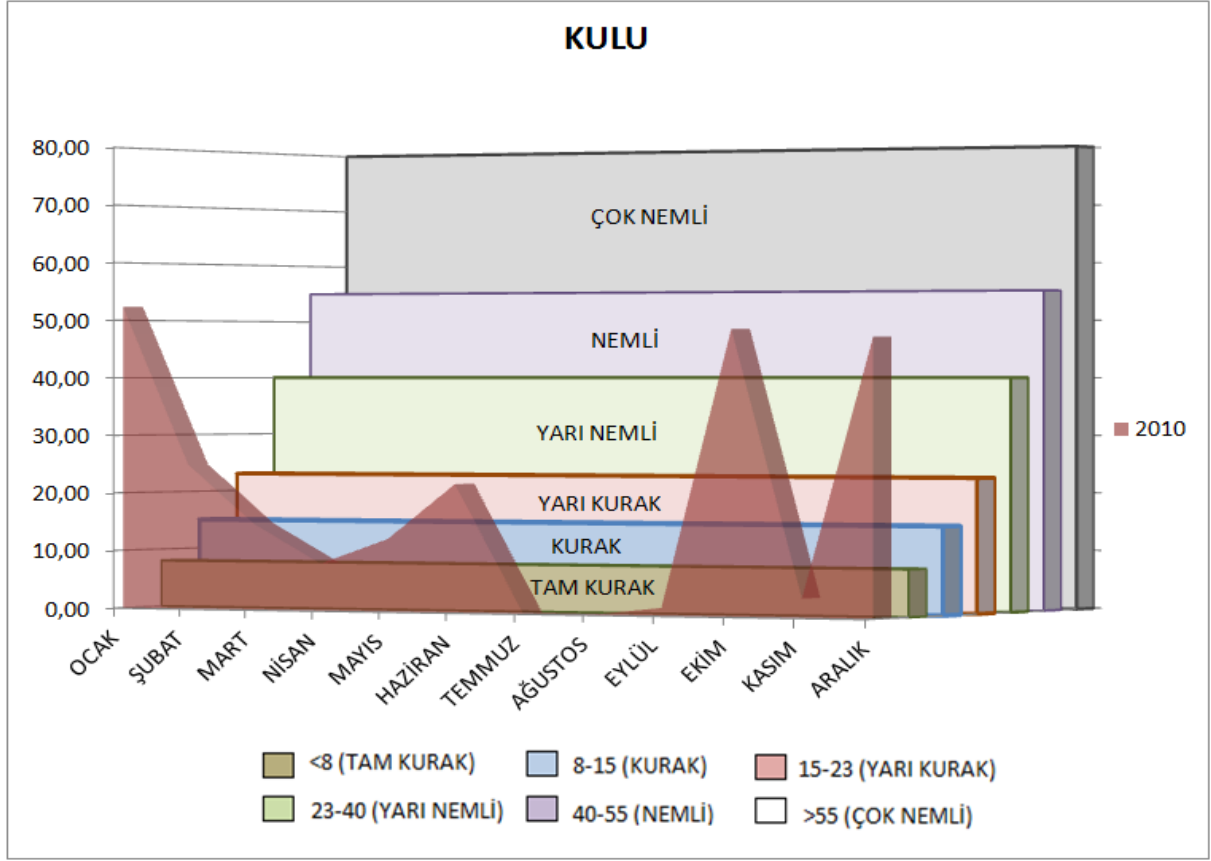
10. KONYA

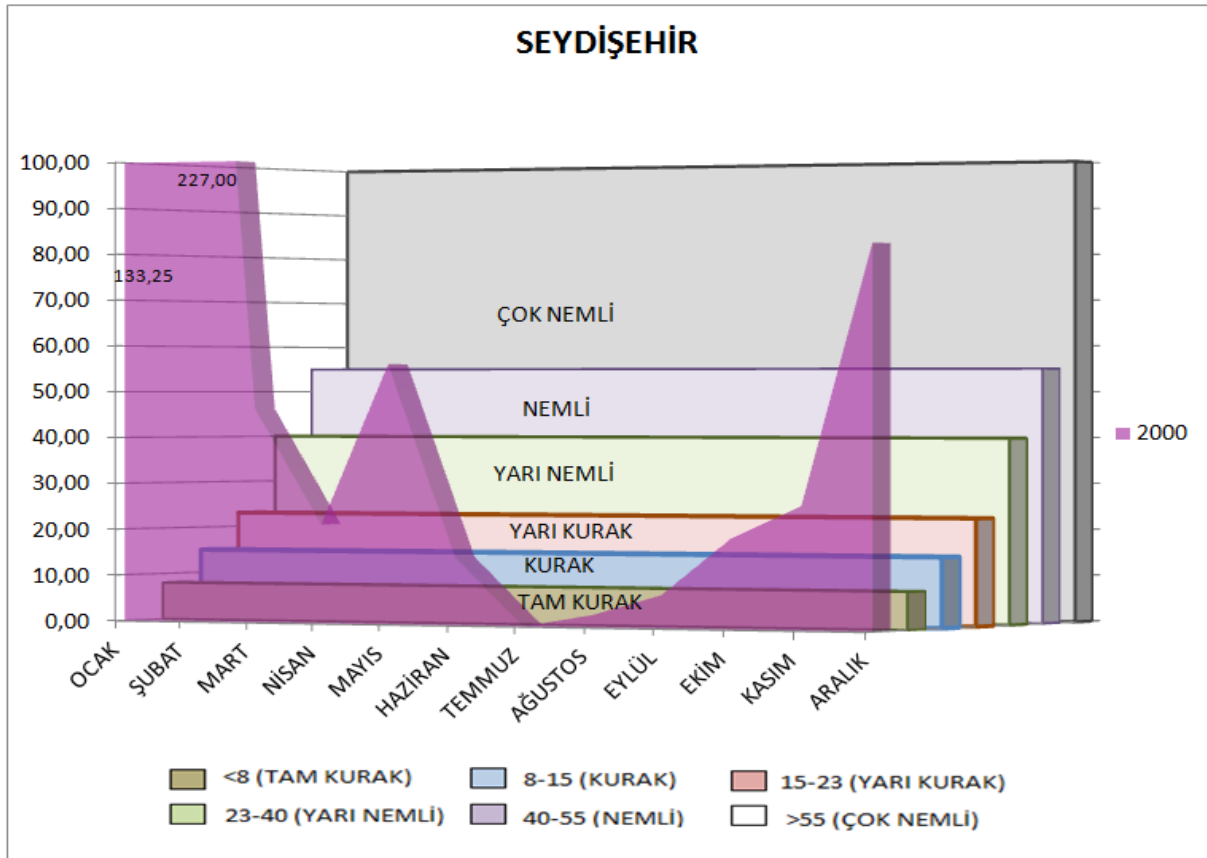
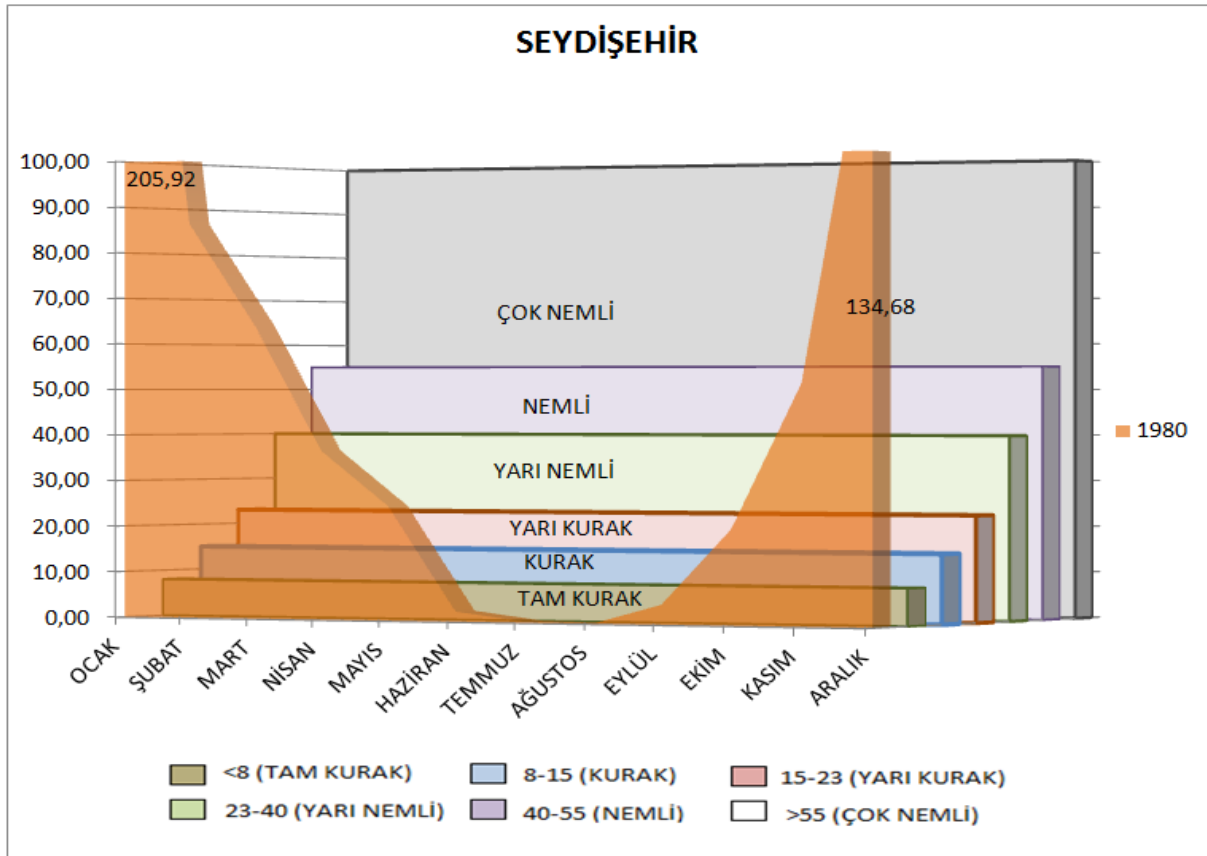

11. KULU

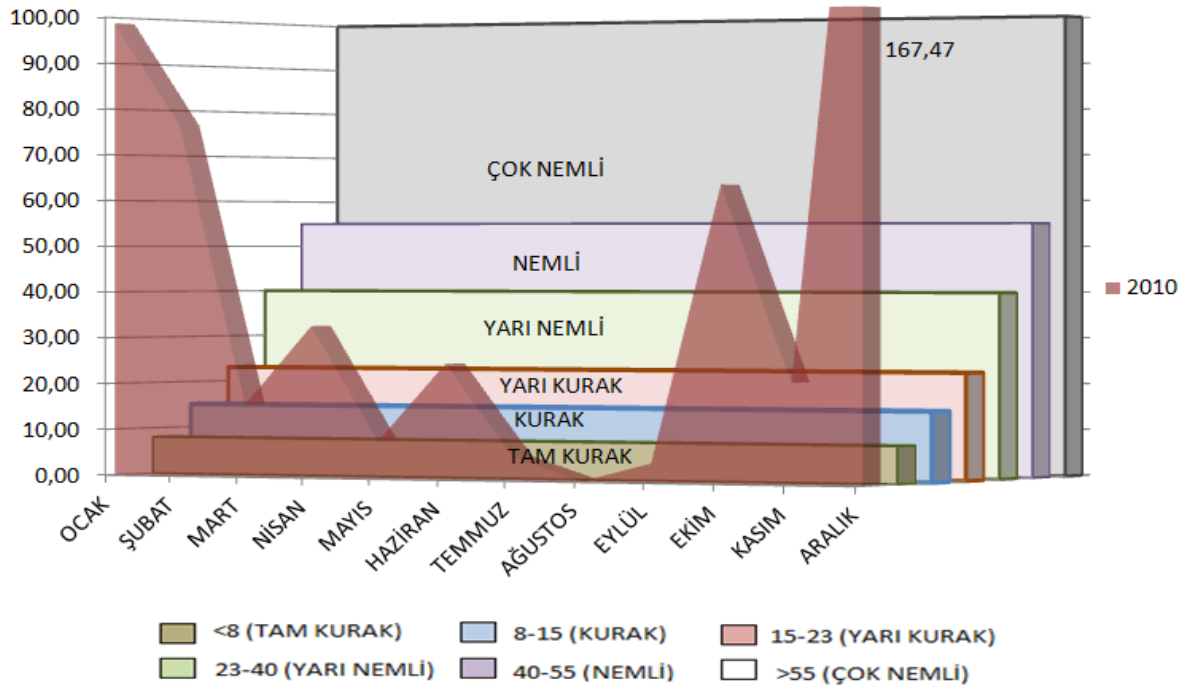

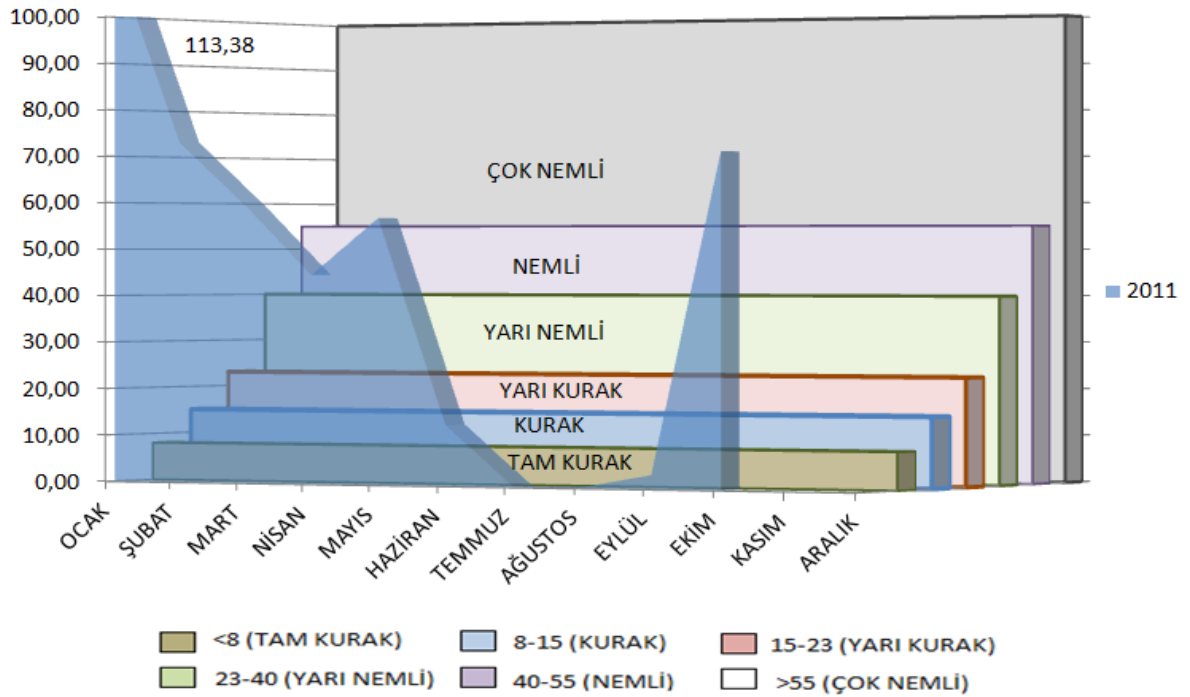
12. SEYDİŞEHİR

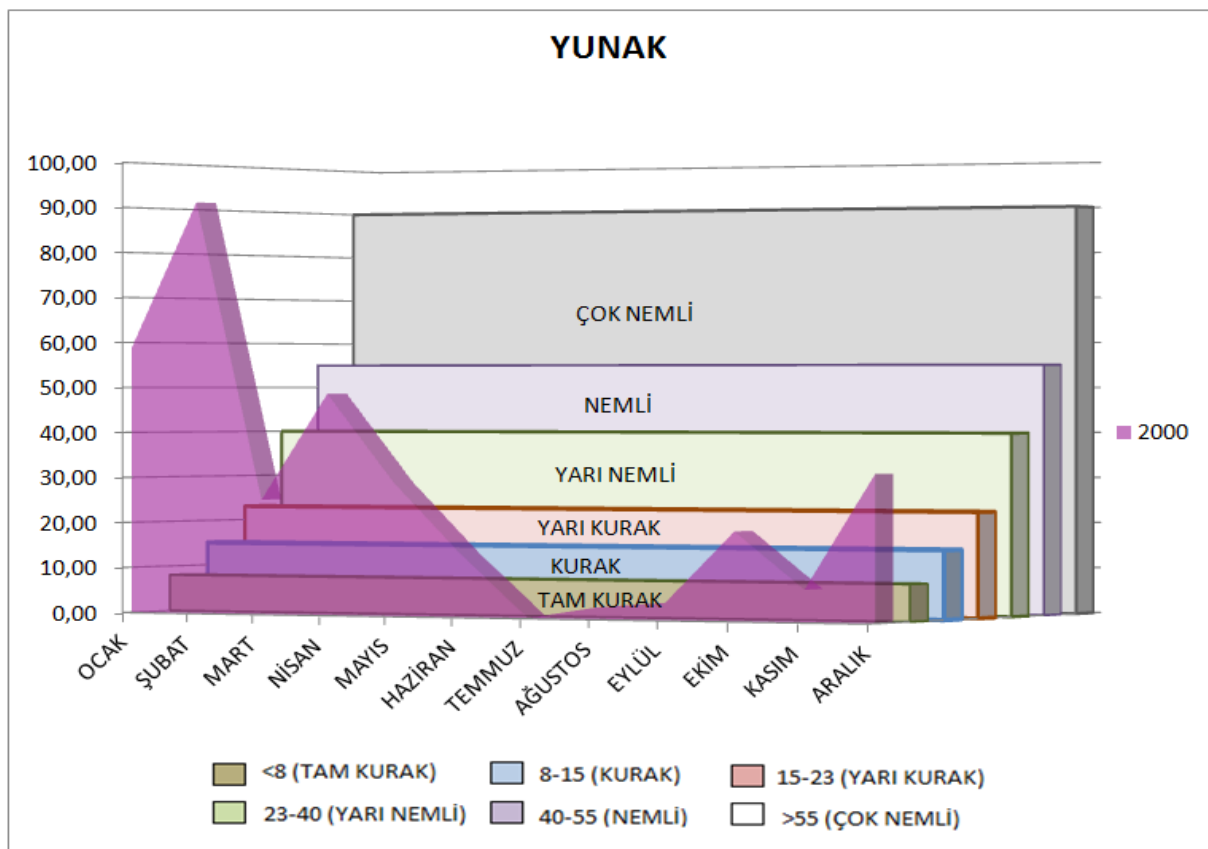
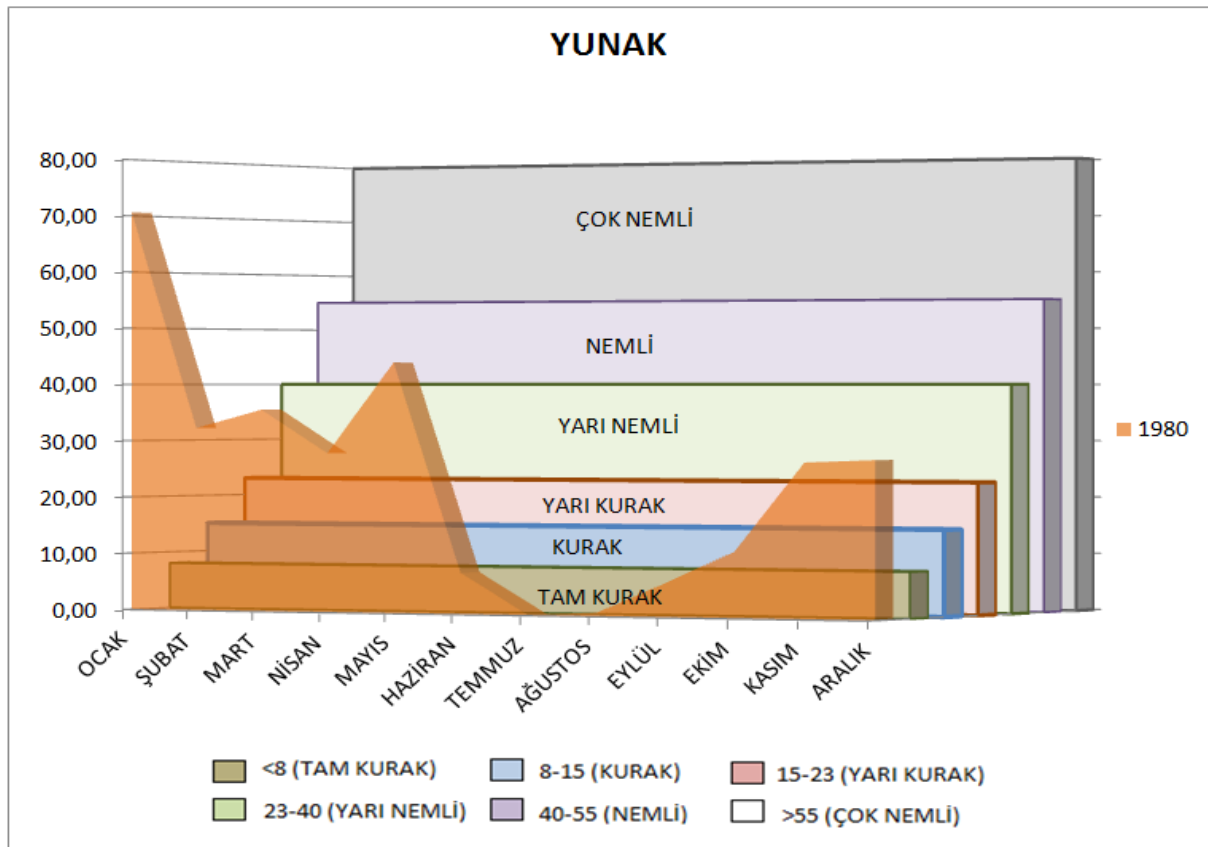
SEYDİŞEHİR

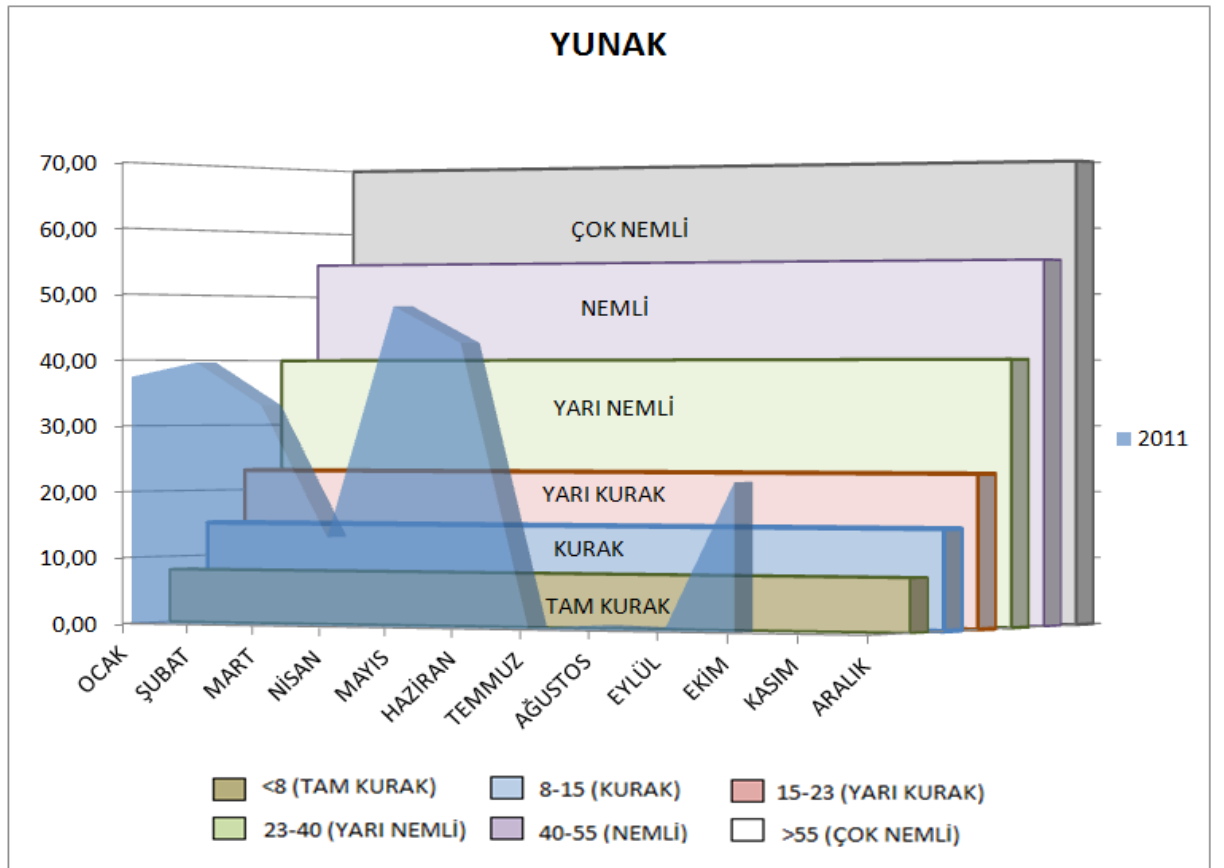
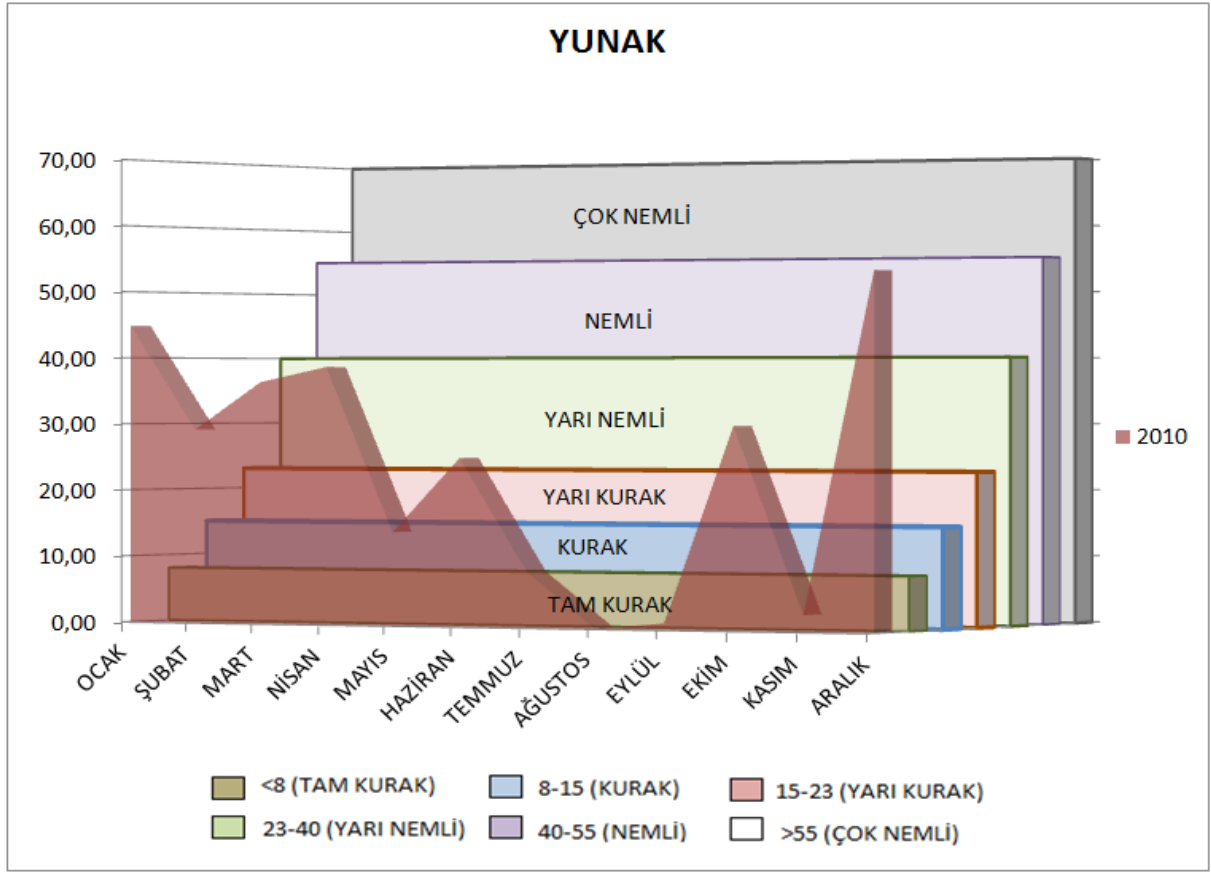

SEYDİŞEHİR

13. YUNAK

EK-2

5.2 ÇALIŞMADA KULLANILAN METEOROLOJİK VERİLER

1. Yıllık Toplam Yağış Miktarları (mm)

	CİHANBEYLİ	AKŞEHİR	BEYŞEHİR	EREĞLİ	KULU	YUNAK	ILGIN
1980	377,5	570,5	542,7	285,5	377	413,9	373,6
1981	354,8	554,5	537,5	353,2	547,8	387,6	417,3
1982	212,6	508,6	321,7	287,1	362,6	315,8	388,6
1983	345,3	647,3	523,7	280,8	389,5	538,5	428,3
1984	197,1	490,7	335	209,7	260,5	381,4	347,9
1985	370	581,6	493,2	276,9	466,6	418,9	482,8
1986	263,6	371,3	387,9	250,4	267,9	323,5	388,7
1987	384,2	641,1	533,4	300,1	456	531,5	511,7
1988	499,8	649,3	623,4	380,9	484,4	555,8	513,2
1989	314,5	474,2	376,6	140	312,1	362	388,2
1990	231	452,8	443,8	236,6	336	390,6	348,5
1991	392	610,8	548,8	334,4	455,6	527,5	457,5
1992	295	479,3	413,2	322,2	359,5	386,8	383,8
1993	184,6	385,3	329,4	250,4	355,8	309,1	306,8
1994	310,7	533,4	540,3	310,2	372,9	456,6	413,6
1995	436	675,5	553,9	295,1	434,9	494,6	560,5
1996	366,7	598,5	591,7	254,2	417	545,4	584,2
1997	393,6	590	519,1	299,9	510,5	694,1	521,8
1998	389	594,7	578,9	295,5	407,6	450,8	474,5
1999	298,4	417,2	461,2	258,4	378,9	431,7	411,3
2000	335,3	553,8	440,3	303,1	369,1	481,5	475,7
2001	238,4	604,1	614,9	294,4	389,5	495,7	525,4
2002	283,6	519,4	502,1	324,4	313,3	433,8	463,9
2003	337,1	625,4	554,5	339,2	359,4	478,5	463,3
2004	242,9	392,3	454,1	192,7	254,5	344,6	376,1
2005	336	485,3	477,5	235,9	392	474,9	408,9
2006	288,4	588,5	526,3	251,4	342,8	481	448,3
2007	290	486,5	542,6	375,2	378,5	464,5	423,1
2008	290,2	394,2	379,3	312	282,9	321,4	323,7
2009	411,6	637,3	601,1	379,3	372,9	496,6	480,7
2010	340,4	530,8	584,5	338,8	420,1	536,4	441,1
2011*	375,6	412,8	361,2	329,8	304,1	405,6	371,7

	SEYDİŞEHİR	ÇUMRA	KARAPINAR	HADİM	KARAMAN	KONYA
1980	792,5	288,3	307,2	667,8	383,5	384,8
1981	1126,6	369,3	332,9	1003,6	372,8	337,1
1982	552,9	252,9	244,2	608,1	297,8	371,8
1983	723,3	261,8	219,3	720,1	333,5	353

EK-2

	SEYDİŞEHİR	ÇUMRA	KARAPINAR	HADİM	KARAMAN	KONYA
1984	474,9	243,1	234,1	595,5	242,2	250,7
1985	705	385,1	412,9	631,4	280,5	371,9
1986	559,4	312	250,5	702	321,7	353,8
1987	871,8	375,3	289,5	747,9	391,8	392,6
1988	910,4	364,1	405,2	636,3	359,7	372,1
1989	698,3	274,2	227,2	463,9	254,7	202,6
1990	645,7	237	216,6	533,5	280,1	231
1991	785,1	323	279	639,4	344	347,4
1992	563,5	300,7	300,8	529,8	379,5	222,2
1993	637,9	238,5	228,3	535	255,6	203,6
1994	831,7	333,5	275,4	670,4	348,1	293,1
1995	899,5	311,2	319,4	581,7	265,3	419,3
1996	835,3	365,5	322,8	658	309,2	366,2
1997	772,9	320,5	321	649	331,8	394,3
1998	746,9	327	262,1	588,2	313,3	355,4
1999	727,6	176,5	174,3	448,5	242,2	176,1
2000	799,5	391,1	308,2	630,7	365,9	258,5
2001	969,7	375,3	337,2	711,1	317,7	277
2002	768,3	386,1	279	610,9	360,2	362,6
2003	870,6	386,4	297,6	730,5	432,9	317,6
2004	616,2	252,4	171,6	608,5	242,1	262,5
2005	660,4	268,1	267,2	421,3	223,9	250,5
2006	735,1	242,7	230,7	577,5	285,1	283
2007	765,6	314,3	274,5	566,7	322,9	261,7
2008	518,4	265,2	232,1	410,4	237,9	293,9
2009	1202	379	394,9	813	388,1	410,2
2010	913,8	391,9	340,4	760,3	330,5	351,2
2011*	675,4	314,1	275,5	673,6	289,2	381,2

Kaynak: Konya Meteoroloji Bölge Müdürlüğü

*2011 yılına ait verilerde Kasım ve Aralık ayları bulunmamaktadır.

EK-2

2. Yıllık Ortalama Maksimum Sıcaklıklar (°C)

	CİHANBEYLİ	AKŞEHİR	BEYŞEHİR	EREĞLİ	KULU	YUNAK	ILGIN
1980	24,8	24,45	23,06	25,81	24,62	22,83	24,83
1981	24,68	23,85	22,23	25,75	24,43	22,3	23,93
1982	24,34	23,93	22,28	24,86	23,84	22,64	23,44
1983	23,17	24,28	22,58	25,3	22,88	22,16	23,32
1984	23,5	23,67	21,71	24,31	22,64	22,05	23,13
1985	24	24,19	22,28	25,76	23,63	23,38	24,23
1986	24,14	22,98	22	25,04	23,39	23,28	23,4
1987	25,29	24,55	23,03	26,47	24,24	24,07	24,97
1988	24,36	23,81	21,72	24,98	23,62	22,68	23,96
1989	25,29	24,5	23,06	25,83	24,56	24,12	25,17
1990	25,5	23,97	23,43	25,97	24,33	24,03	25,23
1991	24,45	23,48	22,7	25,25	23,45	22,83	24,73
1992	24,73	23,01	21,6	23,8	23,63	22,57	23,61
1993	25,87	25,45	23,53	26,44	24,48	24,13	25,94
1994	26,41	25,54	23,74	26,63	25,51	24,76	25,9
1995	25,43	24,52	22,89	26,48	24,53	23,84	23,88
1996	25,91	24,31	23,4	26,36	24,57	23,73	25,22
1997	25,17	24	22,85	26,02	24,04	23,21	24,08
1998	26,85	25,22	23,76	26,99	25,28	24,69	26,23
1999	26,49	25,64	23,87	27,59	25,52	24,64	25,93
2000	25,89	24,49	24,05	26,73	24,23	24,43	25,59
2001	27,41	26,23	25,13	28,2	26,08	26,18	27,03
2002	26,68	24,65	23,76	26,92	24,56	24,69	25,43
2003	26,38	24,48	23,74	27,43	24,97	24,76	25,44
2004	27,12	25,35	23,89	27,33	25,73	25,21	26,27
2005	26,57	25,21	23,91	27,17	24,68	24,97	25,88
2006	25,56	24,68	23,18	26,59	24,83	24,7	25,18
2007	26,78	25,7	24,43	27,04	25,44	25,66	26,16
2008	26,53	25,5	24,26	27,37	25,43	25,43	26,1
2009	25,14	24,44	23,83	26,56	23,97	24,23	25,12
2010	26,05	26,95	25,93	28,83	26,5	26,49	27,08
2011*	26,15	25,33	23,88	26,73	24,9	24,13	26,36

	SEYDİŞEHİR	ÇUMRA	KARAPINAR	HADİM	KARAMAN	KONYA
1980	24,08	25,16	26,33	26,42	25,91	25,7
1981	23,4	24,3	25,64	15,75	25,36	24,98
1982	23,26	24,38	25,43	20,72	24,44	24,75
1983	22,83	24,27	24,94	20,78	24,68	24,44
1984	22,42	23,93	24,68	20,03	24,28	24,26
1985	23,35	24,57	26,08	20,54	25,52	24,66

EK-2

	SEYDİŞEHİR	ÇUMRA	KARAPINAR	HADİM	KARAMAN	KONYA
1986	23,18	24,1	24,84	20,12	25,09	24,49
1987	24,02	25,77	26,63	21,17	26,65	25,4
1988	22,98	24,63	24,71	20,43	25,23	24,07
1989	23,27	25,29	25,93	22,07	26,54	24,89
1990	24,23	25,5	26,12	21,85	26,58	25,33
1991	23,54	24,78	25,12	21,33	25,53	24,14
1992	22,53	23,74	23,95	19,36	23,98	24,13
1993	24,47	25,78	26,03	22,01	26,04	25,93
1994	24,98	26,01	26,73	23,2	26,18	26,02
1995	23,75	25,5	26,19	21,78	25,47	25,01
1996	24,33	25,91	26,7	22,58	26,41	25,38
1997	23,96	25,46	25,89	22,07	25,98	25,09
1998	25,22	26,5	26,77	23,62	27,23	26,08
1999	25,28	26,67	27,15	23,08	27,5	26,38
2000	24,42	26,17	26,13	22,28	26,43	26,07
2001	25,67	26,96	27,45	23,98	27,58	27,36
2002	24,36	26,21	26,41	22,31	26,19	25,65
2003	24,78	26,03	26,46	22,1	26,02	25,83
2004	25,32	26,88	27	23,17	27,18	26,63
2005	24,73	26,98	27,63	22,65	26,47	26,09
2006	24,33	26,08	26,37	23,18	26,08	25,13
2007	25,14	27,08	27,79	22,78	26,82	27,34
2008	24,88	27,1	27,51	23,92	26,86	25,66
2009	24,14	25,86	26,24	21,77	25,97	25,73
2010	26,7	28,39	29,07	24,26	28,46	27,32
2011*	25,39	26,45	26,65	22,7	26,63	26,22

Kaynak: Konya Meteoroloji Bölge Müdürlüğü

*2011 yılına ait verilerde Kasım ve Aralık ayları bulunmamaktadır.

EK-2

3. 2010 Yılı Aylık Yağış Miktarları*

	OCAK	ŞUBAT	MART	NİSAN	MAYIS	HAZİRAN	TEMMUZ	AĞUSTOS	EYLÜL	EKİM	KASIM	ARALIK
CİHANBEYLİ	56,5	23,3	16,7	38	12,6	75,1	1,6		4	56,8	6,2	49,6
AKŞEHİR	79,6	52,7	58,6	63,5	7,6	59,3	5,5	1,9	0,7	71,3	4,8	125,3
BEYŞEHİR	89	59,6	18,8	66	22,5	83,4	4,5	7,8	7,5	80,8	8,6	136
EREĞLİ	40,5	36,2	17,1	62,9	10,5	35,2	0,8	0,1	1,2	59,3	3,9	71,1
KULU	67,2	37,4	28,6	16,3	31,6	58,4	0,1	0	3,6	98,8	5,5	72,6
YUNAK	65,4	47,6	63,5	75,8	34	64,8	26,1	0	2,5	58,7	4,5	93,5
ILGIN	69,4	35,9	16,9	40	8,4	114	3,7	11,9	4,8	47,8	4	84,3
SEYDİŞEHİR	135	118,3	27,4	65,5	20,3	62,9	16	0,3	11,6	133,3	41,3	281,9
ÇUMRA	43,6	33,3	12,1	67,4	12,4	47,9	0	0	1,6	62,6	4,2	106,8
KARAPINAR	37,4	18,9	7,5	39,8	12,3	77,1	0	0	0,7	56,8	6,5	83,4
HADİM	125,8	86,6	25,3	56,7	6,8	36,8	6,3	0,8	5,7	112,6	31,6	265,3
KARAMAN	32,6	32	20,2	62,8	16,7	17,8	0,2	0	1,6	70,2	0,8	75,6
KONYA	44,2	28,1	12,6	41,4	18,8	39,8	2,4	0,7		75,2	2,8	85,2

Kaynak: Konya Meteoroloji Bölge Müdürlüğü

Not: Boş olan aylarda ölçüm yapılmamıştır.

4. 2010 Yılı Aylık Ortalama Maksimum Sıcaklıklar*

	OCAK	ŞUBAT	MART	NİSAN	MAYIS	HAZİRAN	TEMMUZ	AĞUSTOS	EYLÜL	EKİM	KASIM	ARALIK
CİHANBEYLİ	16,3	19	22,4	23,6	31,2	33,1	38,9		34,1	26,2	22,3	19,5
AKŞEHİR	17	20,2	20,8	23,6	28,6	30,6	38,6	38,8	33	26,8	23	22,4
BEYŞEHİR	16,6	20	22,4	23,4	28,4	29,4	36,6	37,6	31,4	24,9	21,4	19,1
EREĞLİ	18,8	21,4	25,8	25,6	31,6	33,5	39,5	39,8	34,2	28	25	22,8
KULU	15,4	18	23,2	24,2	30,6	32	38,2	40,2	32,5	24,6	20,5	18,6
YUNAK	17,5	19,6	21	23,6	29,3	31,1	38,2	38,4	32,2	23,6	22	21,4
ILGIN	17	20,2	22,1	23,5	30,8	30,7	38,6	38,2	33,4	26,8	23	20,6
SEYDİŞEHİR	16,4	18,6	21	24	30,2	30,4	38,2	38,8	34	25,4	23,2	20,2
ÇUMRA	18	21,1	26,9	24,9	32,1	33,5	38	39,2	34	26,9	24	22,1
KARAPINAR	18,5	21	25,5	26,3	34,1	35	40	40	35,2	28,2	23	22
HADİM	16,2	16,2	18,6	21	26	27,3	35,4	35,4	31,2	24	20,4	19,4
KARAMAN	18,4	20,4	23,4	24,1	32	33,3	39,6	40,4	34,4	28,5	24,7	22,3
KONYA	16,8	21	24,2	24,8	30,8	33,5	38,4	39,6		27,7	23,3	20,4

Kaynak: Konya Meteoroloji Bölge Müdürlüğü

Not: Boş olan aylarda ölçüm yapılmamıştır.

*Aylık Ortalama Maksimum Sıcaklıklar ve Aylık Yağış Miktarları tabloda sadece 2010 yılının verileri verilmiştir. Ancak yapılan çalışmada 1980-2012 yılları arasını kapsayan tüm aylık veriler kullanılarak aylık kuraklık indeksleri hesaplanmıştır.

KAYNAKÇA

Devlet Meteoroloji İşleri Genel Müdürlüğü

DSİ 4. Bölge Müdürlüğü

EPA., 2002. National Emissions Inventory Data and Documetation, U.S. Environmental Protection Agency.

http://www.ncdc.noaa.gov/img/climate/research/2011/nov/spi09_201111_pg.gif

Konya Meteoroloji Bölge Müdürlüğü

Kömüşçü, A.Ü. 2001. An Analysis of Recent Drought Conditions in Turkey in Relation to Circulation Patterns

Özlü, H., 2007. Kuraklık ve Su Yönetimi. İklim Değişimi ve Su Ekonomisi Paneli, G. Ü.Bilim ve Teknoloji Stratejileri Araştırma ve Geliştirme Merkezi, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü, Ankara.

Şen, Z., Su Bilimi ve Yöntemleri, Su Vakfı Yayınları , İstanbul ,2003, s 265 – 285